aut. Beverland.

PECCATUM ORIGINALE

κατ' ἐξοχὴν sic nuncupatum,

PHILOLOGICE

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΩΣ

ELUCUBRATUM

à

THEMIDIS ALUMNO.

Vera redit facies, dissimulata perit.

Psalmographus Ps. LVIII. commate IV.

Abalienati sunt impii inde à vulva, erraverunt ab utero; loquentes mendacia.

Proba merx facile emptorem reperit, tametsi in abstruso sita sit loco.

ELEUTHEROPOLI.

Extra plateam obscuram, sine privilegio Auctoris, absque Ubi & Quando.

Verſibus exponi tragicis res comica non vult.

FABIUS Lib. XII. c. 6.

Non differendum eſt tyrocinium in Senectutem, nam quotidie metus creſcit, majuſque fit, ſemper quod auſuri ſumus: & dum deliberamus, quando incipiendum ſit, incipere jam ſerum eſt. Quare fructus ſtudiorum viridem, & adhuc dulcem promi decet, dum & venia & ſpes eſt, & paratus favor, & audere non dedecet; & ſi quid deſit operi, ſuppleat ætas: & ſi quæ ſunt dicta juveniliter, pro indole accipiuntur.

Tu quoque nequitias noſtri luſuſque libelli
Uda puella leges: ſis Patavina licet.

Nobili Conſultiſſimoque

VIRO,

DOMINO. N. N.

Elegantiori Sophiâ Initiato

A. B.

Bene rem gerere.

SI noſſe dignaris quantam pectoris mei portionem occupaveris, aſylum Suadæque medulla mea, non ex deunce, ſed toto ex aſſe illud poſſides. Hucuſque Gordio contubernii haud tralatitii glutine uniti coaluimus, & litterarum, nectaris florumque ubertate (quem thymum equidem non ſpirent hæ) refertarum commercia religioſe ſarta tectaque coluimus; ne tamen ancipiti invidiæ telo ſecarentur, noſque divelleremur, iterum adamantino publici teſtimonii nexu me tibi devincio, ut æquali lance mecum certare digneris. Nec equidem nunc doctrinam, dexteritatem, candorem pariter ac humanitatem tuam dig-

nis encomiis prosequi instituì, dum omni virtutum gloriâ conspicuus & pollens precariis testimoniis non juvaris. Scio equidem proborum candorem Stoicidarum livori subjacere; sed miror crudo mendacio insontem me hodie sauciatum. Constitueram Libros tres de *Prostibulis Veterum* typis mandare, quorum contenta dum Initiandis subinde patefacio, nescio quo Dæmoniaci zeli fotu (nec enim omnes eadem mirantur aut amant) factum sit, ut è furno & lacu redeuntes puellæ me inverso pollice occiderent populariter: dum *Hagæ* inter fœmineas cathedras paulisper desidebam, causam inquiro:

Gerræ germanæ, atque ædepol Lyræ Lyræ.

Referunt lascivæ, contortis superciliis subridentes, Tribades, *Celso dictare paratæ*, se à fratribus procisve intellexisse, me membrum illud, quo viri cluimus, arborem boni & mali, mulierum absque fundo pyxidem, Paradisum (quem in *Mezza-potta-mia* fuisse Italæ fatentur pupæ, denotantes concham, qua tuentur nuptiarum titulum: ita λειμῶν apud Euripidem, πεδίον apud Aristo-

ſtophanem, & νάπη apud Heſychium, ut apud Plautum *hortus* & *ſaltus*) aſſeruiſſe, & præterea rationes convitii non plures movêre

Quam ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Me dius fidius bona conſcientia turbam advocat.

(*Turpe quidem dictu, ſed ſi tentigine rumpar*)

Culpantis cupiam ſuſtinuiſſe femur.

Ita comparatum eſt, ut qucæunque præter conſuetudinem emicuerint, repentino oculo ſpectemus, interrogemus, oſtendamus, & antequam ipſi perſpexerimus, legerimus & intellexerimus concepta relinquamus, & ut abominanda Tardipedi Deo devoveamus. Adeone inhumanum eſſe decet, ut inaudita, ad mentem referentis, forſitan furentis aut ſtolidi, ilico diris mancipemus! Nihil adeo abſonum, quod non mirari omnes deſinant, ſi præjudiciis ſepoſitis rem lynceis intueantur oculis. Quod ſi tamen agnitâ veritate perſeverare velint in errore, eos ut contumaces ad Anticyram relego, ut helleboro & porculo ſe pia-

ri ſinant donec reſipiſcant. Nulla in re improba ſacraque rerum induſtria dexterius luſit, quam in tanta ingeniorum varietate. Mentis caligo magis errorum amore, quam errandi neceſſitate agitatur, & ut ſui aliquid videatur afferre, etiam recta commutat, adeo ut diligenti cura errorem vix cavere poſſis, *Qui cavit ne decipiatur, vix cavet cum etiam cavet. Et quum caviſſe ratus eſt, ſæpe is cautor captus eſt.* Cum circa ingeniti nefas originem atque naturam Siculis gerris vaniora comminiſcantur in ſpecu Trophonii Innocentiæ Fontes, & è lintre Holophantæ, quibus jure meritoque repagula objecta ſunt, ne pauperiem facerent. (Salva tamen fidis Solymarum legum interpretibus reverentia.) Ideo auſus fui mea ſtyli mucrone chartis illinire. Inter Antiſtites Eccleſiæ Primitivæ Origenes aliique Epiſcopi atque Presbyteri opinioni meæ favere videntur: haud tamen ſcio an recte & penitus enucleaverint, tu interim, Vir Perſpicax, oculatâ fide cernere & dijudicare poteris. *Qui bene conjecerit, hunc vatem perhibeto optimum.* Quiritaris

ris forſan me nimis audacem

Meque ſub his tenebris nimium vidiſſe quereris:

Quaſi ea quæ penes Deum manere voluit Spiritus Sanctus, petulanter perſcrutatus ſim. *Neque enim impune quiſquam quod non licuit aſpexit.* Iſtud Quartillæ locum habet quo ad prophanos Priapi & Eleuſinæ Cereris orgiorum Sacrilegos, quod plane in me deſperatum noſti ſcomma. Curioſis ſciſcitatoribus, Quid Deus feciſſet ante jacta mundi fundamenta, repoſuit cum Euclide Auguſtinus, iis ſimilibuſque gehennam fabricaſſe Deum. *Quis enim novit mentem Domini, aut quis ei conſiliarius fuit?* Temerarie itaque Pſeudo-Dionyſius Areopagita cœleſtem Hierarchiam affectatâ prædicavit arrogantiâ. Hujus autem peccati ubique non meminiſſe dignatur Sacri Codicis auctor, licet arborem myſticè explicuerit Pentateuchi ſcriptor. Denique & deſperatiſſimum perfugium eſt, ſe nolle ea inveſtigare, quibus ſine ſalutem æternam conſequi poſſit. Quotidianum iſtud ac ſine fructu jurgium eruditâ ſuâ inſcitiâ (quam

Divinæ auræ particulam fere dixeris) Scaliger ipſe enervavit. Inficiàs equidem non eo, nimiam ſæpe nocere diligentiam, ideo ne literarum intemperantiâ rationis egeſtas laborare videatur, verbis *neceſſitatis* ſolis utar, ne fæce petulantiæ ſermoniſque lubrici pruritu polluatur ratiocinatio, in qua ſeveritatem comitatemque ſic miſcui, ut nec illa in triſtitiam, neque hæc in ſcurrilitatem degeneret. Tale temperamentum ſecutus ſum ut ars ſua arte latere poſſit. Cauſidicorum figuris lis exprimenda: Lampſaceus Deus Lampſaceo tumet cantu, ſive velit ſive nolit, aliter hæc ſacra non conſtant. piperatis dictis, maſcula ſolliditate perpolitis, niſi Veneris myſteria deſcribantur, omnis dictionis peribit gratia, ita ut contrarium ſæpe eliciatur, ſi ſententiarum nitor, velut cortinis veletur.

-- *Nunquam adeo fœdis adeoque pudendis*
Utimur exemplis, ut non pejora ſuperſint.

Conſilii & inſtituti ſummas habes, amicorum intime, ſer ſententiam (ſunt verba Senecæ: commodius nihil eſt, quam ſemper ſapientiſſimorum effatis ſua polire) &

pro-

pronuntia quis tibi verisimillimum videatur dicere, non quis verum dicat, id enim tam supra nos est, quam ipsa veritas. Quis à prima parentum simplicitate degener sibi polliceri auderet, se clare & distincte omnia percipere posse? vereor ne pro *Junone nubem* amplexaretur tremulus. Divinæ enim sapientiæ est verum scire.

--- Poëta tabulas cum cepit sibi,
Quærit quod nusquam est gentium, reperit tamen.
Facit illud verisimile quod mendacium est.

Interim cum inter luscinarum querelas, & inter crocitantium corvorum latratus, & veteratorum struthiocamelorum susurros versaris, scire aveo ecquid Venusinâ lucernâ dignum judicaverint prophani, eaque umbræ tuæ reveles, neque vicissitudini mutuæ affectionis remunerandæ longiores moras injicito, utpote à me iterata ad te meabit salutatrix pagina, cottidianæ charitatis de plano πεκμήριον, quod ut indies per lustra, propitio numine, fiat, opto vehementer, sperare licet vix finat præmeditatum in facundam Galliam, Causidicorum nutriculam

Et penitus toto diviſos orbe Britannos

Iter, niſi remora tumultuſque civiles, quos Tardipedi Deo ſacratos velim, ſiſtant naviculam. Verum enim vero ſinas ore rotundo Pace tuâ, tuos verborum globulos, quibus ſincerum affectum nupra erga me impertiri dignabaris, nunc in auctorem ſuum retorquendo vibrem. *Credo nec Oreſtem Pyladem, nec Caſtorem Pollucem, nec Narciſſum ſemetipſum tam perdite amaſſe, quam ego te, decus & ornamentum meum, diligo.* Sed quis, flos populi delibate, tuum pectus, generoſo incoctum honeſto, pariter ac ponderoſam ingenii tui vim non deperiret, niſi mentis inops? Lætus ſum cum Hectore Næviano laudari me abs te viro laudato. Adeoque præfiſcine nunc, affatu brevi Mattiacus, exclamare cogor,

Vive diu, proprios ego tecum, dulcis amice,
(Sit modo fas) annos contribuiſſe velim.

Haud

Haud obſcuri nominis Juſtitiæ

ANTISTITIS,

DE

PECCATO ORIGINALI

Diſſertatio Philologica.

Bonum Factum.

I. N. D. N. I. C.

DOminus Deus præter quem nemo, Universi Creator T. O. M. qui eſt, qui erat & qui venturus eſt, propter ſe, æterna ſua conſilia * *myſterii pietatis* volvens, decrevit cum præde ac vade, judice ac Paracleto noſtro Jeſu, hominem ſalvare, quem degeneraturum noverat, aſt per Spiritum Sanctum arrhabonem, ſponſorem ac obſidem adoptandum & reſtaurandum gaudebat, ad laudem gloriosæ ſuæ gratiæ, quâ nos gratis ſibi acceptos effecit in illo dilecto. Fatum! fatum! exclamarent hic gentium naturæ Conſulti: at ego numen

Deutr. VI, 4. Dei. * 1 *Timot.* III, 16. *Proverb.* VIII, 22. *Joh.* III, 16. XVII, 9. *Hebr.* VII, 22. Decretum. 1 *Pet.* I, 19. 20. *Actor.* XV, 18. *Eph.* III, 11. *Joh.* XIV, 16. 17. *Gal* IV, 5. 6. *Epheſ.* IV, 30. *Epheſ.* I, 6.

nu-

nutumque divinæ voluntatis haud tralatitiis hic agnosco indiciis. Unitatem in Trinitate, ante indigestam molem ponduſve illud iners, quod dixere chaos * gentiles, Deum Opt. Max. ab æterno, qui cœlos ex nihilo, in eisque omnem angelorum exercitum, ut unanimi Ἀλληλουΐα creatorem suum glorificarent Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτως, ὁ ἦν καὶ ὁ ὤν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, terramque tricies semel millium quingentorum milliariorum amplam & in ea omnia animalia exceptis ginnis, burdonibus, & lyciscis, sine semine, pisces ex aqua, hominem ex terra creavit, exstitisse & ratio & fides nos docent. Quis mensus est pugillo suo aquas? quis appendit in bilance montes & colles, nisi Deus seculi Dominus? Ille incomprehensibilis pariter ac omnipotens Universi, visibilium & invisibilium conditor ac rector, non equidem simplici eloquio, sed sapiente verbo Filio suo unâ cum fotu divinæ potentiæ Spiritus Sancti, omnia, quæ non sunt, vocavit tanquam sint. Omnipotentem hanc Trinitatis voluntatem ac terrarum cœlique satorem agnoverunt Ethnici, quos res factæ ad aliquid non factum deducebant, ut Aratus teste D. Paulo *, Sophocles, Euripides & Epicharmus. Aristobulus apud Eusebium creationem septimo die com-

* *Hesiodus. Ovidius. Homerus.*

Job. xxxviii, 6. Cœli.

Apoc. iv. 6. *Jes.* vi, 3. Angeli.

I. Scaliger. Exerc. 38. *Levit. arg.* xix, 19. *Gen.* i, 21. xi, 7.

Rom. i, 20. *Hebr.* xi, 3. *Ps.* 124, 8. *Hebr.* i, 1. *Job.* i, 1. *Job.* iii, 34. factores.

Job. xxxv. *com.* 9. *Eccl.* xii. 1. *Rom.* 4, 17. *Tertullian. adv. Hermog. c.* 22. *adv. Marc. L.* v. *c.* 1. *adv. Herm. c.* 6. *adv. Prax c* 4.

* *Actor.* xxvii, 21. *Præp. Evang. L.* xiii. 12.

completam obſervavit. Contra Ariſtoteles & * Plinius mundum pro numine habuere. Diabolica Idearum ſacramenta fovit inter Chreſtianos potius quam vere Chriſtianos Julius Cæſar Vaninus, qui cum Marone & Cardano Titania aſtra hanc molem agitare hariolatur, ſolem cœlorum animam & Deum ſuum prædicat, eique gratias agit pro ingenti illa doctrinæ mole à Deitate illa acceptâ; omnia iſtius Dei digito, quem ſphæræ octavæ cancellis incarcerat, per influentiam cœleſtium corporum perfici docet: adeoque Moſen, Chriſtum & Mahometem fuiſſe ſidereos legiſlatores, ſtellarum fato Iudaiſmum Chriſtianitati, & Mahumetiſmo Chriſtianiſmum locum ceſſiſſe. Denique ut Ninus per Zoroaſtrum magum & Apollonius per aſtrologiam, ita & eadem vafricie cæteros legiſlatores decepiſſe orbem impius prophane bacchatur. *Nil mortalibus arduum, cœlum ipſum petitur ſtultitiâ!* Aſcletarionis obiit fatum: cum mundi conflagrationem cum Cæcilio exprobraſſet, ſemet vivum Vulcano mancipari ſivit ſtolidus. O curvæ mentes! cœleſtium inanes! Vidit & ætas mea genuinum Apollonium Molonis, Spinoſam, qui ex Hobbeſii hypotheſi nullum Deum præter fixum illum naturæ ordinem, ſive rerum naturalium fatalem concatenationem, venera-

*L. II. c. I.

Vaninus Lucifuga. *In Dialog.* XVIII. & *Amphit. Divina provid. Applic hunc* I *Cor.* III, 20. *Proverb.* XIII, 13. *Jer.* 8, 9. *Job.* 21. 14. *Ita & Bodinus in theatro naturæ. & in Dialogis de abdit. rerum ſublimium arcanis, necdum typis excuſis.*

De quo Joſeph. L. II. contr. Appion. Spinoſa. ἀθεολογος. *In operib. Poſthum.*

ba-

Amos 6, 10. batur : nimirum cum Sacrum Codicem Orlando furioſo comparet vafer impoſtor, ſicut Vaninus Salomonis proverbia dixerat *populares ſententiolas, & cupidineos verſiculos omni lepore deſtitutos.* Hi ſunt impoſtores ſub Athei (ſit verbi abuſui venia, nam & hicnaturam, alter & ſolem pro Deo habuit) ficta velataque perſonâ, ſpeculativi : de puris putiſque Politicis pariter ac *Epicuri de grege porcis* alias dicendi locus. Nos ex ſcaturigine aquarum viventium novimus, antequam montes gignerentur & produceret terram rerum opifex, à ſeculo ad ſeculum extitiſſe omnipotentem. Tollite ſurſum os ſublime erectoſque vultus & oculos ad ſidera vertite, & videte: quis creaverit hæc? & per creaturas, tanquam per ſcalam ad Deum aſcendetis. Quum itaque cernamus cœlos, opus digitorum Dei, lumen & ſtellas, quas diſpoſuit, nonne cum Sacro Vate exclamare neceſſe habemus? *Quid eſt homo, quod memor es ipſius? & filius hominis, quod viſitas ipſum?* ipſe Lucilius apud M. Tullium: *Quid enim eſſe poteſt tam apertum tamque perſpicuum, cum cœlum ſuſpeximus, cœleſtiaque contemplati ſumus, quam eſſe aliquod Numen præſtantiſſimæ mentis, quo hæc omnia regantur.*

Dial. 16. *de Fluvior. genit. Item Koerbagh in ſijn Bloem-hof van allerley lieflijckheyt ſonder verdriet. Sacer libellus!*

*Pſal.*90,2.

Cœli. *Actor.* 14. 17. *cum c.* 17, 27. *Ovid. L.* 1. 297. *Faſt. Tertull. c.* 17. *Apolog. Pſal.* 19, 1.

Pſal. 8, 5. *Lege Rom.* 1, 20. *Ariſt. de mundo c.* 6. *Baſil. Selv. Orat.* 1.

Angeli. §. 11. Creavit itaque Deus omnia quæ in cœlis & quæ in terra ſunt, viſibilia & inviſibilia,

lia, ſive throni, ſive dominationes, ſive principatus, ſive poteſtates. Fecit angelos Spiritus miniſtros ſuos, ignem flammantem. Quæcunque itaque ſecundum beneplacitum creaverat Sator, ea erant omnia *valde bona* ait Hebræus Scriptor. Cuncti itaque boni erant angeli, qui in ſanctitate ſua perſeverare potuiſſent, ſi voluiſſent, ſed non perſeverarunt velle: myrias myriadum electorum, creatoris gratia adjutum, perſeveravit, milleni non ſervarunt ſuum principium, ſed reliquerunt proprium habitaculum, ad judicium magnæ diei, vinculis æternis ſub tenebris vincti. Negent itaque Sadducæi, Enthuſiaſtæ ac Hobbes & Amſtelodamenſis ille Thales * Mileſius iis ſuppar, qui dignus ut cum Core, Dathan & Abiram, vivus terra abſorptus in infernum deſcenderet, aliique qui Cyclopicam ducunt vitam, Angelorum Dæmonumque exiſtentiam, dum ipſi alias nulli litant, quam ipſi quem negant.

Coll. 1, 16.

Pſ. 104, 4.

boni.

Jud. §. 6. mali.

Act. 23, 8.

Hobbes Leviath.

**Koerbach.*

Vimini Dialog. p. 366. 407. 419. 437.

Similes amant labra lactucas.

Eorum autem Hierarchia quiæ quantaque ſit penes Deum noſtrum eſto. Melior eſt ergo fidelis ignorantia, quam temeraria ſcientia. Licet gehenna infidelibus necdum videatur exſtructa, deceptos tamen ſero ſe videbunt Sadducæorum aſſeclæ, dum ea quæ de Dæmonibus legimus, de phantaſiæ & imaginatonis male diſ-

Rom. 1, 18. 19. 20.

diſpoſitæ aberrationibus interpretantur. verum ad Spartam.

*Rab. Eliez. c. XXII. Apolog. I. Idolol. c. 9. *L. II. c. 4. L. I. c. 4. & Philo de gigant.*

§. III. Cum Rabbinis & Cabbaliſtis Patres, Juſtinus Martyr, Tatianus, Clemens Alexandrinus, Euſebius, Tertullianus, * Lactantius & Sulpitius Severus nec non Joſephus volunt ex cap. VI. com. 4. Geneſeos *Filios Dei* (ut equidem dicuntur angeli Job. 38. §. 7.) Angelos ante diluvium è cœlo excidiſſe & cum filiabus hominum concubuiſſe, ex quorum patratione Gigantes procreatos quovis ſacramento contendunt. Franc. Valeſius Dæmonas incubos intelligit, ex quibus nati eſſent Seirim & Schedim, Striges, Lilith.

c. 8. in Philoſ. S.

Eſa. 13, 21. & 34, 14.

Et ruſtica numina Fauni
Et Nymphæ & Monticolæ Silvani.

Quæ nos de Cercopithecis & morbo Ephialtico & vulvæ converſione intelligenda eſſe ſigillatim L. II. c. ult. de *Proſtibulis Veterum*, deduximus. Somniorum hæc interpretamenta, quæ eruditos in errorem præcipitarunt, orta ſunt ex Lectione Verſionis LXX Interpr. Philo Judæus ſic locum Moſis allegat: ἰδόντες οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. Joſephus πολλοὶ ὑβρισταὶ ἐγέννησαν παῖδας. quibus ſuffragantur Euſebius nec non Auguſtinus. Sapienter autem Soſpitator noſter Saddu-

Plin. L. 7. c. 52. Similia in Enochi Apocr. & in Chron. Alex. Cedreno. conſule Scalig. ad Euſeb. p. 234.

cæis

cæis reposuit. Ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. At ego tibi sermone isto Milesio fabulas diutius conserere, auresque tuas lepido susurro permulcere nolo: Matth. XXII, 30.

Hominem pagina nostra sapit.

Nimis futile Tertullianus, Angelos illos vocat *desertores Dei*, *amatores fœminarum*, *proditores hujus curiositatis*, *& propterea quoque damnatos à Deo*: cum ex Divinis oraculis conjicere potuisset, eos ob rebellionis ausum & ambitionis attentatum in tenebrarum regnum fuisse prius detrusos. qualis autem fuerit illa superbia supparo silentii involvit Spiritus S. Invidiæ urticâ percitus Dæmon Evam illico arrogantiæ œstro infestavit, mox libidinis pruritu infecit, quibus se & maritum & cunctos seros nepotes suos præcipitavit. Geneseos comma ante memoratum, digressionis nostræ scopo eo usque inservit, ut fideles istos, post protoplastas, pulchritudine filiarum delectatos arguat peccati originalis dirum nefas. Filii Dei (homines sancti ut ἰατρῶν παῖδες pro medicis: sic Hoseas filius Beri, nam discipuli Prophetarum dicebantur filii, & ipsi Vates patres) id est Sethidæ cum infidelibus (non plebejis) Caini filiabus ac neptibus scelesta seminis inquinatione sese polluerant. Ecclı. x. 2 Pet. 1, 4. applica & 1 Petr. c. 11, 9. Psal. 105, 6. 2 Reg. VI, 1. Matth. XI. 19. 2 Reg. II, 12. 1. Pet. III, 20. Luc. XVII.

Suid. in Σήθ. Sethidas noto, quia Abel ἄτεκνον, quem non immerito παρθένον *cœlibem* dixit Suidas. Cainitæ Religionis obtentu Dei populum, qui publice cœperat Dei nomen invocare, dolo malo circumvenerant, cujus cœtus pulchras tremulis oculis devorabant puellas, fœdaque copula cum iis miſta commovere inguina, ex quibus robuſti & ſalaces nati ſunt Spurii, nefarii ac inceſtuoſi, dicti *Gigantes*, potentes à ſeculo, viri nominis Nephilim. non quod contra Jovem lacertos moverent, ſed quod virtuti caſtra opponerent, quia mox non minus libidine graſſati, ſceleribuſque ob apoſtaſiam à Deo lapſi, effera, ignota, horrida, tremenda cœlo pariter ac terris mala edidêre, unde Lyricus:

Sethidæ.

Lege ſodes Seldeni c. III. Prolog. de Diis Syris.

I. Hſiod.

Pſal. X.

Carm. III, 6.

Fœcunda culpæ ſecula nuptias
Primum inquinavere & genus & domos,
Hac fonte derivata clades
In patriam populumque fluxit.

Rationem ſubjungit textus, *quia homo caro erat*, at carneus non potuit producere, niſi μοιχείαν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, ἀσέλγειαν. Ut in primorum peccatorum catalogo recenſentur enormis polygamia, divortia, inceſtus, adulteria, ſcortationes & vagæ libidines. Cum itaque videret Deus cogitationes mortalium libidine ab infantia eſſe depravatas, dicitur pœnituiſſe, quod

Gal. V, 19. Gen. XXV, 22. 2 Sam. XI, 4. & c. XIII, 2.

quod feciſſet hominem in terra: Dum adeo hac labe ferruminatus eſſet, ac Martialis exclamans *L. XII. Ep. 28.*

Sic me vivere, ſic juvat perire!

§. IV. Eâdem chordâ cum Tertulliano errant minorum gentium θεολόγων παῖδες (pace humaniorum ſtudiorum præſulum dixerim) qui mulieres in templo velatas volunt ob cœleſtes angelos; *ne pulchritudo earum illecebræ ſint angelis ad eas libidinoſe amandas: adumbrari debet facies tam periculoſa, quæ uſque ad cœlum ſcandala jaculata ſit.* In capita nundinatæ virginitatis graphice, & jure merito invehuntur Eccleſiæ antiſtites Hieronymus, Clemens ac Baronius. Mulier enim debet habere ἐξουσίαν tutelam ac poteſtatem, tegmen capitis in ſignum ſubjectionis & minoris dignitatis, quod maritum, mulieris caput, dedeceret. Sexus enim docet, ut viri caput, in quo totus homo eſt, non tutulis faſtigiatum ac turritum ſit ut mulieris: in quos effœminatos invehitur Apoſtolus, qui ſuo tempore eodem modo in vertice, apicis inſtar, religabant cæſariem, nodoque ſubſtringebant, ut mulieres comam. Non autem cæſariem prolixam damnat, ſed comam muliebrem, quâ calamiſtrati cinædi, pathici ac pæderaſtæ tum temporis Corinthi nubebant, ut ex Ariſtophane ac Martiale L. II. *cap.* IX. *de Proſtibulis Veterum*

Tertull. de habitu mulier. & de veland. virginib.

Damaſcenus Ep. de Triſag.

Annal. Tom. I. an. XVII. 1. Corint. XI, 10.

§. 14.

κόμη ἐστὶ Vrouwenſtreeckſel.

L. X, 83.

Heb. 11, 5. *rum* notavimus. Monet vero Paulus ut (Angeli enim nunc in Eccleſia non apparent ut olim) tecto vertice prodeant puellæ in templa, ne pellicerent à precationum votorumque zelo Epiſcopos, presbyteros, alioſque Sacris initiatos. Jac. Godofredus legit διὰ τὰς ἀγελαίας: *propter juvenum greges.* verum Sacrum textum temerario pruritu corrigentes, hunc Togæ præconiis præeminentem, interque perorantum Togatorum numeros Illuſtrem, Patre ſuo longe doctiorem Papinianum, ſicut & Tanaquil. Fabrum χριλιώτατον, aſt χριτηρίοις machiniſque ſuis decretoriis mordicùs fabrum, & Stapletonum jure deteſtamur. διὰ τὰς ἀγγέλας non abſque ſacrilegio Criticus mutabit. Dicuntur enim paſſim legati, nuntii, & angeli, Chriſti diſcipuli & Levitæ. Sicut Sanctus Principis Legatus deſideria ejus exacte interpretari; Ita & Sacrarum cæremoniarum Præſul Dei oracula fideliter explorare debet, utpote ſummorum cœlorum fidus internuntius, qualem depereo, ut & ordinem Sacerdotalem, ejuſque probos cordatoſque Præſules, ut me diligeret Dominus. Toto hellebori jugere expientur itaque Philodici, Philæti, Spernolici aliique veteratores, Eccleſiæ vibices & Reipublicæ vaframenta, quæ me infeſtiſſimum ho-

Momma Oeconom. L. 11. *c.* 2. §. 31.

ἄγγελος. nuntius. *Jac. Godofred.*

Tanaquil. Faber. *In Epiſt. & ubique non. Legeſis Journal des Sçavans An.* 1666. *p.* 250. & 395. *nec non ejus Epiſt. ad D. Hue-tium Prop.* 111. 18. *Demonſt. Euang. lege & ejus Præfat. ad Anacreontem. & Ep.* 16. *Liv.* 11.

hoſtem omnium Sacri Codicis Tractatorum, quos pulpita paſcunt, eſſe audacter effutiunt. Ubi nunc Lex Rhemmia, dormis? Diodorus Siculus apud Photium de Judæis: *Summum Sacerdotem hunc vocant, eumque habent pro angelo mandatorum Dei.* Ἀπόστολος præco & nuntius dicitur κήρυξ καὶ ἄγγελος. quo ſenſu & apud Homerum: *Juxta Deuter. c. XVII, 8.9.*

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. *Iliad. a.*

Nec Sacer Codex hoc elogium iis denegat. Ita Eccl. v. com. 5. *coram angelo illo*, id eſt Summo Sacerdote, apud quem reddenda erat votorum ratio. Angelo eccleſiæ Epheſinæ ſcribit Chriſtus: ſenſu myſtico ſecundum ſtylum Apocalypticum, intelligit Epiſcopos & Antiſtites. Ita & Michaël cum angelis, id eſt Chriſtus cum Apoſtolis. Et mehercule non tantum Gentilium, Gnoſticorumque, ſed & Chriſtianorum Sacra perdita Sacrilegarum libidine fuiſſe polluta per totum Librum primum de *Proſt. Veter.* ſatis ſuperque naſutis propino. *Agg. I, 13. Mal. II, 7. & III, I. Levv. XXVII. Apoc. II, I. Apoc. XII, 7. Amor omnibus idem.*

Omnis in hanc Danaëm confeſtim depluit imber Aureus.

Scintillæ carnis corruptæ primæque labis pullulant etiamnum in electis: ſunt enim & σαρκικοὶ, habentque membra carnea, adeoque eorum *Barnaba 6. Gal. 5, 17. Coll. 3, 5.*

Act. XIV, 15 titillatione etiamque vexantur. Hoc de ſe teſta-
Rom. VII, 23. tur Barnabas, ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄν-
Paulus. θρωποι. Et Paulus indicat in membris ſuis
Rom. VII, 18. ineſſe νόμον ἁμαρτίας. Licet alibi glorietur
1 *Cor.* VII, 7. 9. *&c.* IX. 5. ſe hiſce ſtimulis haud agitari, interim tamen ut
Eph. II, 3. ante pravis carnis deſideriis cum Saulus vocaba-
Baron. I. *An.* tur à capite ad calcem pollutus erat, ita poſtea
1 *Tim.* I, 13. corruptæ naturæ fomites obſervavit: ubi in ex-
Act. XXVI. 11. taſi audiviſſet εἰς ὁπτασίας ἀῤῥήτα ῥήματα,
2 *Cor.* XII, 4. ipſi datus fuit urticæ ſatyrionis atque ſalacis eru-
crux, *ima & meretrix Terentio Eun.* II, 3. cæ in carne pruritus, ne exultaret, quam ure-
Stimulus *Plauto Truc.* IV. 2. dinem ſentiens, corpus caſtigat & illico, ad-
juvante Dei gratia

Imperio premit, ac vinclis & carcere frenat.

Fuit autem ſine conſenſu voluntatis in eo vetus homo, quem ſi graſſantem intellexiſſent Carpocratiani aliique nefarii Pſeudo-Apoſtoli, tota
Pſal. CXIX. 71. viſionis ejus certitudo enervaretur. *Bonum mihi fuit affligi*, ait D. Vates, *ut diſcerem ſtatuta tua.*
Com. 2. *Cap.* XII. *Novi hominem* ait. homo erat & nihil humanum
Rom. VII, 24. *Ter. Hec.* I, 1. à ſe alienum putabat. *Humanum amare eſt*, ait
Sat. VI. 285. Plautus, *humanum autem ignoſcere eſt.* & adultera apud Satyriographum *Homo ſum.* ad Circen Polycænus. *Fateor me domina ſæpe peccaſſe: nam & homo ſum & adhuc juvenis.* Denique
Levit. VI, 10. & XV, 2. 3. *carnem* in Sacro Codice pro parte illa, quam ne ad cogitationem quidem admittere ſeverioris

notæ

notæ homines ſolent, ſumi haud ignorant prætextati nec prophani, qui modo à limine ſalutaverint ædes ſacras, niſi *necdum ære lavantur.* Non fuit itaque auriculæ aut lateris dolor, aut comitialis morbi vertigo, animi mœſtitia corporiſve egeſtas, aut ærumnarum injuriæ, nec ſubita animi conſternatio, vel quicquid acuminatim corpori humano infligitur; multo minus vitæ anteactæ & diræ crudelitatis recordatio: Sed, Labes noſtra originalis, καὶ' ἐξοχὴν σκόλοψ, *uſtio, ſtimulus* & *crux* cognoſcendi, ingrediendi, dormiendi, nubendi, tangendi, ludendi, molendi, adhærendi, humiliandi, cubandi, conveniendi aut conſueſcendi, vel (ſi terſiori & pudibundiori verbo involvi poſſit) faciendi cum puella, quæ* ſenem necdum decrepitum ſubire haud dedignaretur. Non venit in complexum & ſinum ejus Thecla, quæ Pauli eloquiis, divino nutu vibratis, Chriſti militiæ ſacramentum dixit apud G. Nyſſenum & Auguſtinum alioſque, quorum ſuffragia collegerunt Morellius, & Eſpencæus: multo minus aſcendit aut deſcendit cum ea, ut ex * ſuppoſititio ſcripto, D. Viri pudicitiam revelans & retegens, adſtruit Cardinalis Hugo. Sed reliquias concupiſcentiæ innatas, quæ urebant ſaucium *jecer* illud œſtrumq; luxurioſę carnis & innatam τῆς ἀφροδίτης dulcedinem, tot

Iege Nazianzenum in Carmine de carne ſua.

** Id & de ſe conqueritur Nazianzen. Epiſt. 96.*

*Nyſſ. Hom. 4. in Cant. Auguſt. l. xxx. cont. Fauſtum. c. 47. Epiph. 78. * Tertull. de bapt. c. 17. Gelaſius & Baronius T. 1. an. 47. ſect. 2. Cor. à Lapide ad h. l.*

laboribus, inediis ærumnisque sopitam per lubricos phantasiæ gyros suscitabat antiquus ille impostor: Omisso Erasmi, Jac. Fabri, Sebast. Barradii, Molinæi pariter ac Riveti opinionum Euripo, interpretationi nostræ suppares cognosces Chrysostomum, Theodoretum, Salvianum, Theophylactum, Basilium & Venerabilem Bedam, quibus non capite censiti, sed genuinæ doctrinæ Classici suffragantur antistites Chamierus nec non Bailius: verum ad propositi nostri sacram revertamur anchoram.

§. v. Hucusque ἐν παρόδῳ de *Cadmi filiolis atricoloribus* προαύλια καὶ προκαθαρίσματα. tandem ex semita in viam. Ne itaque in ipso portu per anticipationes nostras fecisse videamur naufragium,

Non hic te carmine ficto,
Atque per ambages & longa exorsa tenebo.

Job. 33, §. 4. Alti dominator poli & summus pater semet cæterasque S. Trinitatis personas instigans, ut in dias luminis creati auras ederet contemplatorem, *Faciamus*, inquit, *hominem ad imaginem, & ad similitudinem nostram*. Sexto die tandem colophonem creationi imponens Deus, parvum mundum, *miraculorum miraculum maximum* Platoni, hominem terrigenam ex meliori luto ad imaginem suam efformat; adeo ut quod fuerat prius in intentione, postremum fuerit in executione.

Philo. p. 17. *Actor.* XVII, 25. 26.

San-

Sanctius his animal, mentiſque capacius altæ
Deerat adhuc, & quod dominari in cætera poſſet:
Natus homo eſt. Sive hunc divina è ſemine fecit
Ille opifex rerum, mundi melioris origo.

L. 1. Met. Sil. Ital. L. XIII. Lactant. L. 1. c. 2.

Primus hic hominum dictus fuit Adam à terra ruſa, ex qua ſumptus erat. Heſychio Ἄδαμα eſt παρθενικὴ γῆ, *terra* virgo & pura. nebulam in pariete fingit Scepticus ille Pererius cum recutitis, qui ante Adamum Jambuſar, Tragrith, Roane & Lilitha nominat. Cor hoc Zenodoti & Jecur Cratetis Chryſippique caput locutuleji cum Clariſſ. Mareſius & Heideggerus diu ſandalio demulſerint, actum non agam ego, ne me

Adam. Geneſ. III, 18. Ioſeph. L. II. Gen. 1, 27. c. II, 22. 1 Timoth. II, 13. Præadamitæ. Buxtorf. in Synag. c. 2. adde 1 Cor. XV, 45. Gen. III, 5. 7.

---- Criſpini ſcrinia lippi Compilaſſe putes.

Næ vix tranſire poſſum Cunæi, viri ob Satyram Menippeam venerabilis, (Deus plagiarios & ſuppreſſores iſtos prodat, qui Sam. Petiti & Cunæi Dioſcurorum Lucubrationes in Joſephum hucuſque privatis cancellis incarcerarunt.) & ob patriæ meæ decus haud ſine honoris umbraculo nominandum, verba: *Prima incunabula Eccleſiæ vidit recens mundus, cum in quatuor capitibus ſtaret humanum genus. quatuor oves in tanta mundi vaſtitate agebat magnus ille paſtor: unam ex his lupus hic abſtulit.* Occiſo Abele pars mundi quarta

Faveamus interim Clariſſ. Dom. le Moyne & Bernardi parturientibus calamis.

L. III. c. 1. de Repub. Hebr.

exſtincta fuit ait Sagax vir. Illi homines, quos Cainus tanquam fratricidii ultores metuebat, itaque erant conſcientiæ ejus terriculamenta,

Heu quantam pœnam miſero mens conſcia donat.

Quinam fuerint illi homines, quorum ipſe opera uſus eſt ad condendam urbem, & ex quibus fœcundam utriuſque ſexus prolem ſuſcepit, controvertitur. Hos autem non ex luto aut nive finxit homicida, nec ſponte illa tempeſtate homines tanquam fungi ex terra nati, aut vermiculorum inſtar ex pulvere effuſi ſunt, ut delirat Democritus. Licet Abel ἄτεκνος, Seth tamen ejuſque progenies, cum Cainitis nuptias contraxêre, & ſcortati ſunt, ita ut brevi multiplicari potuerint: adeo ut neceſſe haud ſit multitudinem hominum in omni ſuperficie terræ *Præadamitas* fuiſſe audacter aſſeramus. Creavit Deus μικροκόσμον in agro κόσμῳ Damaſceno, & hinc in Paradiſum terreſtrem tranſtulit, ut Ὀνοματοργὸς καὶ ὀνοματοθέτης nominum opifex brutis nomina imponeret. In Paradiſo autem poſt ὀνοματοθεσίαν ei adjutorium adjunxit benignus pater. ex Adami carne & coſta Evam ut filiam in effigiem cuncta moderantis fecit rerum opifex. hinc uxorem vicem filiæ ſuſtinere ait JCtus. Statura ejus fuit juſta

Diod. Sicul. Rabbi Eliezer in capitalis. addeſis Vanini Dial. XXXVII.

Joſeph. L. 1. c. 2. Adam Nomenclator. Damaſc. de fide Orth. l. 11. c. XI. Tertull. L. cont. Marc. Matt. 19, 4. 1 Timot. 2, 13. l. 1. D. de ver. amor.

&

& decens, non gigantis instar ut Corasius ac Lipsius asseverant, nec pumilionis, sed eximius formâ justâ: non monstrosior Zachæo, aut Goliatho aut filiis Hanak; verum pulchrior Saule, Eljabe, Xerxe aut Commodo, quin consummatiore felicitatis dote conspicuus quam Moses nec non Theodoricus junior Visogothorum Rex in Gallia. nec eum vicit forsan Immanuel noster, ex filiis hominum pulcherrimus. Quos ἠλαττώσας βραχύ τι παρ' ἀγγέλους. Divinum quam maxime animal hominem, æmulum Dei simulacrum non externo habitu in effigiem suam efformavit Deus ut hariolantur Anthropomorphitæ & Manichæi; sed internis animæ dotibus, iisque divinis, immortalitate, sanctitate & sapientiâ & justitiâ efficaci, nec non in armenta belluasque, & totum in orbem Dominiô ornavit, ditavitque. Dominium ante & post in bestias, & jus edendi carnes habuit Adam, ut invictis argumentis contra Curcellæum adstruxit cum Bocharto Heideggerus. Vetustissimi hi mortalium nulla adhuc mala libidine, sine probro & scelere perciti, inexpertâ astutiæ & mali nesciâ, ornati simplicitate, jus fasque sine lege colebant; cum honesta suopte ingenio peterentur: Erant enim pii in Deum, Sancti in Creatorem, justi adversus omnia, quæ

L. 1. c. 4. Misc. Phil. Stoic. 3, 5. Luc. 19, 2. Num. 13, 33. 1 Sam. 17, 24. c. 10, 23. c. 16, 6. Exod. 2, 2. Just. 36. Sid. Apoll. L. 1. Ep. 2.

Psal. 45. 3. Hebr. 2, 7. 9.

Imago. Sanctitas. Justitia. *Eph. 4, 24. Gen. 1, 30. & 9, 3.* Dominium. *Gen. 4, 2. 4. & 3, 21. Expresse §. 29. & 30. Gen. 1, quod male in Belgicis B. datum.*

quæ à Patre cœleſti acceperant, quibus ut Trinitati litarent juſtum erat & ſanctitas poſtulabat. aſt è veſtigio per Sammaelem Dæmoniacum, cujus nomen legio & Beelzebul (qui regnum ſuum nefaria libidine ac crudelitate promotum iri prævidebat) ſeducti, pro modeſtia & pudore ambitionem & libidinem concepêre, ſeroſque nepotes utriuſque rabie infeſtarunt genitores; adeo ut imagine prius illibatâ nunc pollutâ cum brutis communem habeamus coëundi impetum: uti per ὑποτύπωσιν Moſes, [vel in Hexaemero Moſaico per ἀνακεφαλαίωσιν Eſdra, vel ὕστερον πρότερον Scribæ,] Symbologice ac ἱερογλυφικῶς juxta Philonem Judæum (nec tamen Loxiæ Delphici Oracula ſapiunt, aut gryphorum Bœotiorum ænigmatum μυστικότητα redolent) & ἀλληγορικῶς juxta Origenem, Pentateuchi ſcriptor perennitati inſeruit, cujus oracula per σαφήνειαν nunc ſigillatim proſequar, & ſi quædam ruſticante ſtylo, comiciſque ſalibus peraravero ſalvâ veſtrarum aurium ſeveritate perſtricta æqui bonique conſulitote.

Ut ſive vellet Origenes, quem confutant Epiphanius & Hieronymus. ſuit revera Paradiſus & in eo arbores Ezech. 31, §. 8. 9. quas in Horto Alcinoi deſcripſit Homerus notante Juſtino M. Orat. Paræn. ad Gentes.

§. VI. Relictis Talmudicorum Rabbinorumque Labyrintheis anfractibus, apinis triciſque, *Et ſi quid vilius iſtis*, commentis, quos fa-

fabulatores dixêre Scaliger, Casaubonus, Cunæus, Heideggerus & passim D. Polus: habuerunt enim isti interpretes velamen cordi impositum, unde mortuis horum glossariis passim cæcorum vestigia pressit Πολυμαθέστατος ὁ μέγας, quem *mundi miraculum* dixit Peireskius, *monstrum ingenii* Salmasius, & *maximum Grotium* Cæsius. Naturæ auctor in finibus Mesopotamiæ, Armeniæ & Assyriæ, ubi Tigris & Euphrates & Pisotigris sive Naharsaris in unum confluunt alveum, Hortum (*Alcinoi* Homero, *Jovis* * Platoni, *Hesperidum* Plinio) delicatissimum die tertio plantaverat ad Orientem, prope Haran, Arabiæ nundinarium, in Eden regione fertilissimâ Babyloniæ parte, quæ & pars Mesopotamiæ est. (non itaque in India, nec in America) centones & nobis farcit Goropius Becanus sibi versutior quam rota figularis, qui Hesdini in Artesia locat. ludos & nobis reddunt, qui in Palæstina ad Jordanem fingunt. Legesis Pererium & Hopkinsonum & Bochartum. In hunc Paradisum, Armeniæ saltum, Medica Tempe, locum omnigenæ ἡδονῆς, Hortum Dei, hominum primos duxerat Universi creator. Liberalissimus hic ac benignus Pater ho-

L. 7. de Emend. *Cas. Exerc. 16. n. 16.* *Cun. L. 1. c. 14.* *Heiddegeri Hist. Patr. p. 128, 19. 168, 3.* *2 Cor. 3, 14.* Grotii elogia. *Gen. 2, 10.* Topographia Paradisi. *Euseb. Euangel. præp. 12, 11.* *Curt. L. 5. Plin. L. 5. c. 26. & L. 18, 17.* *Solin. c. 50.* *Plato in Convivio* Διὸς κῆπος *descripsit ex c. 3, §. 10. Genes.* *Boëth. L. 5. c. 1. Gen. 13, 10.* *Ezech. 36, 35.* *Jes. 51, 3.* *Præter Suidam, Pollucem & Philostratum lege Brissonium de*

regno Persarum L. 1. pag. 52. num & hodie superstet Paradisus? negant Salianus & C. à Lapide, affirmant Bellarminus & L. de Ponte.

mi-

mini omnia, bestias, earumque carnes, herbas, pisces cunctasque arbores, earumque fructus, concedit; quin & fructus ligni vitalis, cujus esu non quidem semel, sed sæpius vita potuisset produci in æternum, utpote symbolum ac sacramentum vitæ æternæ, & typus Christi, si obsequii gloriâ Nomothetam demeritus esset. Erat autem & altera arbor in meditullio μικροκόσμου *mundi minoris*, (ut hominem vocant Manilius ac Arnobius) dicta scientiæ boni & mali, truncus, qualem flore, fronde & germine nulla silva profert: Alcimus Avitus

Ezech. 47. 12. Apoc. 22, §. 2. Palma Horapoll. l. 1. c. 3. vel Camphora. Apoc. 2, 7. Joh. 1, 4. Apo. 22, 2. ζητήματα. Lib. 4. L. 2. Naz. Orat. 34. Nyss. c. 16.

L. 1. v. 311. Aliter Origenes, Thalmudistæ & Eugubinus. Lege Galatinum de Arcanis Cath. Fidei. L. 7. c. 10. August. L. 14. c. 17. de C. D.

Est tamen in medio nemoris, quam cernitis, arbor,
Notitiam recti pravique in germine portans.

κατὰ πρόληψιν ab eventu, quod ex luxuriantis surculi sarmentis cognoverit bonum, cujus jacturam fecerat, & malum in cujus barathrum inciderat audax, justitiam & peccatum, bonum obedientiæ & malum perpetrati sceleris discernens sero immorigerus. Vetuerat enim summus legislator hujus arboris florem decerpere. *Ne comedatis de hac arbore*; nam hujus tentigine delibuti sincerum incrustabitis vas & *mortales esse incipietis*. Culpam pœ-

Gen. 2, 17. Alc. Avitus L. 1. v. 320. Cassiodor. in variis.

pœna premet comes. impurus enim ille διάβολος, sceleratæ mentis diris agitatus Dæmon, sub ovis pelle lupus pariter ac molli sub hædi vellere Draco, ac Leviathan, prophanus apostata, libidinum incensor, à Deo patre damnatus, à Christo separatus, à Spiritu Sancto alienatus atque ab angelorum choro relegatus, uti olim per pythonissas boves picasque, ita per Basiliscum aut serpentem, animal lubricum & tortuosis anfractibus mobile, cæteris callidius operi suo congruum, versipelli astutiâ veritati errorem subornans, allocutus est Evam, utpote tenero corpore & infirmâ mente virginem, dolisque magis expositam ac ad turpes actus proclivem puellam.

Gen. 3, 1.

2 Cor. 11, 3. Apo. 12, 9. Ps. 91, 13. Plin. 8. c. 41. Liv. 35. c. 21. Val. Max. L. 1. c. 8. Jul. Obsep. c. 37. Es. 27, §. 1. Bocharti Hieroz. L. 1. c. 4. Matth. 10. 16. Psal. 8, 3. Matth. 13, 39. 1 Petr. 5, 8. Apoc. 12, 9. Eurip. in Medea Ovid. 10. Met. Plin. 11, 49. Arist. L. 4, 9. de gener.

* *Hæc sexus male fortis agit, cui pectore in atro*
Mens fragilis facili vitiorum fluctuat æstu.

Mox obtentu religionis vel sanctioris vitæ, aciem mentis, niveâ simplicitate sincerioris, hostis saucius obnebulans, bisulcam vibrat linguam, & obstrangulati nunc ingenii fluctuantem mulierem malesuadarum sententiarum congerie adoritur carnifex. Ne credas mi blanda, inquit versipellis impostor (postquam Eva cum callida Scytali lusitaverat, ejusque sibilo corpore collum & brachia ornaverat, si Clementis Alex. L. Ramirezii apud Bochartum

** Prud. Ham. 277. D. Petr. 1. Ep. 3, 7.*

Tentatio versipellis.

L. 1. c. 4. Hieroz. Disp. 3. §. 44.

&

Morinus, Capellus, Bonfrerius.

& Molinæi conjecturis locus ſit: Saltem ſermunculos fabulaſque plures, quarum farrago in hodierno Codice claſſico non legitur, habuit, quam equidem ſcripſit Eſdra, prout religioſiſſimi Spiritus S. amanuenſium concedunt interpretes) Deum juxta immenſam ſuam liberalitatem vobis uſum illum, quem equidem quadrupedibus conceſſit, denegaſſe, cum herbam arboremque Adami noluerit otioſam ſterilemque vaneſcere.

Latet anguis in herba.

Nemo tentis mentulis dat, nemo nervis otium,
Ecce paſſeres ſalaces, ecce rauci turtures
Hac ſuper virente myrto vos amoris admonent.

Ἀλαλογισμὸς.

Reſpondet Illachrymabilis exitii Candidata, lugubri periclitantis (ſit periphraſi, unicuique interpreti conceſſæ, venia, nec in cenſum ſuavium & Mileſiarum fabellarum referatur analyſis noſtra) ſimplicitatis linguâ: fructum ligni vitalis & qnamcunque herbam nobis delibare permiſſum, ſed fructus arboris, pali & floris pulcherrimi, quem in meditullio corporis Adami plantavit naturæ auctor, carpere vetuit Deus, ne forte moriamur. Mox candidæ columbæ (*Occaſione duntaxat opus improbitati*: dum Adam ſub Jove frigido teneræ conjugis immemor interim Dei opera contemplabatur) pruritum, anguino veneno tingens atque acuens corruptiſſimus fur Cotyttus ac ſpoliator, pergit,

Inſaniæ meditatio.

eam-

eamque animi virginitate modo destitutam, libidineque percitam, evidens Christi mancipium, sequentibus blanditur periclitantium παράκλητος: Novit Deus vos nec inexorabili fatorum necessitati, nec duro Parcarum imperio succubituros, nam eo die quo conglutinabimini, oculi vestri aperientur, eritisque Creatori vestro similes, (ut ille æquam Dei potestatem sibi arrogare nisus erat, ita ex invidia Evæ persuadet, si Dei mandatum transilias, imposterum exlex vitam ages, cui solo sanctionis obsequio minor es. transgressio, inobedientia & ambitio nec non φιλαυτία & ratiocinatio prava præcessit equidem concubitum,

Versuta prudentia.

Eccles. 10. *Jes.* 14. *Ezech.* 28. *Sequitur superbos ultor a tergo Deus.*

Rom. 5, 14.15.19. *Eccl.* 7,29.

Dîs tamen esse cupit similis, serpitque venenum
Ambitione nocens.)

Alcim. Avit. L.2.

dum æque homines generando creare poteritis ac ipse Deus.

Pollicitatio astu verisimili velificata.

Nihil est quod credere de se
Non possit, cum laudatur diis æqua potestas.

Nec tam rudes & simplices eritis ut ante; verum donum hoc ad homines futuros, inter quos eritis Principes decernentes inter bonos & malos, regendos imperitum videbitis.

Ambitiosa fames.

Ite, agite, ô Juvenes: pariter sudate medullis
Omnibus inter vos, non murmura vestra columbæ

Brachia non hederæ, non vincant oſcula conchæ.

Hiſce auditis rabie, incendente vaſania, fertur, gannit, veſicæ non imperat, nec venter præcepta audit, micturit,

Rectæ mentis alienatio.

Auribus atque oculis concepta urina movetur.

Tument mammæ, fraterculant pupillæ, poſcit ipſa, appellat, atque emiſſariorum ſtabulo pecudum inſtar laſciviens

Sævit inops animi, totumque incenſa per hortum
Bacchatur.

Facies virum ſpirans.

Donec devorantibus oculis virguncula, cujus lateri hærebat lethalis arundo, arborem tentam, ſummopere deſiderabilem, ſexui ſuo aptam gratamque contemplata, protervâque fronte maritum petens, ejuſque cervicem amplexu invadens, & non repugnanti oſcula figens, ſerratoque morſu nunc crus nunc lacertos vexans, manuque cava, & improba & blandis, digitos habentibus, dictis innocentiſſimam ſollicitans partem,

Riſit & immunda tractando virilia palma,
His quoque furta placent, conjux, ait, utere donis
Quæ natura dedit: nec ſum tam tetrica, quales
Senſi ignes, damnem.

Gen. 3, §. 6. Summum indicis retrahens articulum, ſacrâ rigido-

dorum feminum fame glubens, corpus viro dedit: Hic & facile in libidinem solvitur, amoris temeto inundatus sororiat, catullit, furit, in dorsum supinus, mox deinde in faciem pronus, pro æternitate dimicans, immitis uvæ tulit cupidinem:

Sic docuit teneram palis adjungere vitem.

adeo ut nullâ ejus operâ deceptus fuerit, sed molesto *creditori* insciens & imprudens dedit, quod debuit, non quod ipsi à Deo injunctum erat. Properantes itaque ac perficientes in libidinis nequitiæque commaculatione, eodem ictu & momento mitia poma & uvas maturas *comederunt* fœdifragi, utrimque nempe resolvendo; donec post patrationem, pastâ optimo sanguine voluptate, & improbæ Sirenis æstu, turgentis caudæ verberibus, sedato, hæc nigra columba, populea sub umbra mærens, vulnerati pectoris cicatricem singultibus crebris quassans, ac excavatam vellens naturam, amissamque deflens virginitatem, exclamaverit, O facinus indignum!

Eva cantatrix funeris sui, cujus mœstus amor & pag. 78. notatur.

Ut vidi! ut perii! ut me malus abstulit error!

Hic, illicitæ libidinis rabie, muliebribus sopitâ concussionibus, defatigatisque lumbis, pendulam palpitantemque admirans trabem, (ut solet post certorum itinerum nequitias peractæ Veneris tædere) lamentabili murmure effatur,

Medio de fonte leporum surgitas amari aliquid, quod in ipsis floribus angit. *Lucret.*

Atat! jam, jam dolet! quod egi jam jam pœnitet!

Amentiam deplorat. Mentis compos, *Valete curæ, mortalis ego ſic perire cœpi!* ficulneis foliis agonizantem deinde involvit carnem, & innocuam ſordentibus maculis Evam texit. Quæ ſubligacula & ficulna tegmina cum propudioſæ nuditati non ſufficerent, mox Deus pelliceis tunicis veſtivit corpora πρωτοπλαστῶν. ut cataphractis obducti cæli aëriſque injurias ferre poſſent. Veridico itaque ore dixit c. xxv. Syracides à muliere initium omnis peccati: notantque Patres omnes hæreſes à ſacrilega muliere initia ſumſiſſe, eaſque Satyrio ſuo tinxiſſe & foviſſe, ut inter Gnoſticorum, Templariorum, vafrorumque impoſtorum & veteratorum Euangeliſtarum ſcelera atro carbone Lib. I. cap. XI. & XIII. *de Proſt. Veter.* dudum notavi.

Ludite, eunt anni more fluentis aquæ.

Mulier fundi noſtri calamitas ob Eridos pomi voracitatem.

Nota bonæ ſecreta Deæ, cum tibia lumbos
Incitat, & cornu pariter, vinoque feruntur
Attonitæ, crinemque rotant ululante Priapo
Mænades: ô quantus tunc illis mentibus ardor
Concubitus, quæ vox ſaltante libidine, quantus
Ille meri veteris per crura madentia torrens!
Tunc prurigo moræ impatiens, tunc fœmina ſimplex,
Et pariter toto repetitus clamor ab antro,
Jam fas eſt, admitte viros, dormitat adulter.

Mau-

Maura pudicitiæ veterem cum præterit aram,
Noctibus, hic ponunt lectticas, micturiunt hic,
Effigiemque Deæ longis ſiphonibus implent.
---Jamque exſpectatur in hortis,
Aut apud Iſiacæ potius ſacraria Lenæ.
Atque utinam ritus veteres, & publica ſaltem
His intacta malis agerentur ſacra: Sed omnes
Noverunt Mauri, atque Indi, quæ pſaltria penem
Majorem quam ſint duo Cæſaris Anticatones.
Hic ubi nocturnæ Numæ conſtituebat amicæ.
Et quis tunc hominum contemptor numinis! aut quis
Simpuvium videre Numæ, nigrumque catinum,
Auſus erat? Sed nunc ad quas non Clodius aras.

Quot prurientes paſſeres, molles columbæ, canes ſuburanæ, ſemitariæ mœchæ! quot glubentes matronæ capriſſanteſque anus!

Et quamvis Ithaco ſtertente pudica ſolebat
Illic Penelope ſemper habere manum.

Quid ſi caſtiſſima hæc matrona ſollicitare gaudebat inguinum pondus, quid facient Principum uxores? Meſſalina, Cleopatra, Mutia, Clytæmneſtra, Semiamira probroſiſſima mulier, Eligabalo digna mater. Pervolvamus totum illud *Credo*, apud ſatyricum decantatiſſimum:

---Faciunt graviora coactæ

Imperio ſexus minimumque libidine peccant.
Illa jubet ſumpto juvenem properare cucullo:
Si nihil eſt, ſervis incurritur: abſtuleris ſpem
Servorum? veniet conductus aquarius: hic ſi
Quæritur, & deſunt homines; mora nulla per ipſam
Quo minus impoſito clunem ſubmittat aſello.
Pone ſeram, cohibe. Sed quis cuſtodiet ipſos
Cuſtodes? cauta eſt & ab illis incipit uxor.

Sordibus calent veneficæ, ſi ſervum vel ſtatorem altius cinctum viderint, libidinem concitant. Nec Endymiones aut Narciſſos, ſed Mopſos & Cercopithecos ſectantur, ſi modo in orcheſtra craſſa comparaverint membra.

Sed gladiator erat, facit hoc illos Hyacinthos,
Hoc pueris patriæque, hoc prætulit illa ſorori
Atque viro: Ferrum eſt quod amant.

Ogulnia, Circe, Lesbia, Servilia, Hippia, Catulla, Tryphena & Chryſis uteri rabiem ſedare ſummo jure deſiderant, dum non alium vitæ ſuæ modum habent, quam à prima omnium matre mutuatæ ſunt.

- - - - *utile porro*
Filiolam turpi vetulæ producere turpem.

Sed vir ineſcatus & ſeductus à muliere, eadem infeſtatur labe.

Quem nec mille feræ, quem non Stheneleïus hoſtis,

Nec

Ximus Juſtiniani exemplo contenti apud Procopium in

Nec potuit Juno vincere, vicit Amor. *Anecdotis & arc. Hiſt. & L. 1. ædif. adde Nov. 8. 1. 8.*

tot dolores in amore reperit, non frater aut procus, ſed & maritus & vir, quot conchas in littore. Hippomanes, carmen & concoctum loquor venenum.

Ardeat ipſa licet, tormentis gaudet amantis.
Morte viri cupiunt animam ſervare catellæ.

Ah peſtis! vah pudor! O crudele genus!

- - - quis deditus autem
Uſque adeo eſt, ut non illam, quam laudibus effert,
Horreat? inque dies ſeptenis oderit horis?

ab arbore iſta ingenitum mortalium nefas.

Inde ſeges ſcelerum, radix & ſola malorum.

Ut Protoplaſtæ arborem vitæ neglexerunt, boni malique ſcientiæ truncum arripuêre, indeque omnes nequitias & ſcelera quæſivêre; ita nos cunctique mortales *Vitæ omnis ſupplicium.*

Ad mala jam pridem non ſumus ulla rudes.

Licet non bene virgo doceat, tamen per naturam novimus hanc palæſtram, ita ut neceſſe haud habeamus in clinopala à Suburanâ magiſtrâ dogmata petere. Sed ut prima, ita & hæc intelligentia carnis mors eſt, & inimicitia adverſus Deum: innocentiam tollit cæcus amor, pietatem ſepelit, religionem polluit: fidem tentat, famam carpit, honeſtatem diſſipat. Caro concupiſcit adverſus Spiritum, & Spiritus *Rom. 8, 6.* *Galat. 5.*

adverſus carnem, adeo ut naturâ omnes homines privatim atque publice proni ad libidinis voluptatem, & à caſtitate abalienati eſſe videantur: nec enim caſti, nec pudici, nec honeſti, nec ſcortatores, nec meretrices, ſed omnia.

Nugæ nugarum nugaciſſimarum. *Theodor. q. 38. Iſidor. Peluſiotæ L. 1. Ep. 51. arg. c. 8. §. 5. Cantic. Geneſ. 3, 7.* Gerræ Goropianæ. *c. 19. de Parad. Indoſchii. L. 7. p. 490.* Fabellæ inſulſæ Chemnitii. *arg. c 18. Ezech. & Jerem. 31. Matthiol. 1 Dioſcor. c. 131. Dodonæus. Scalig. Exerc. 171. Garſias in Aromat. L. 2. c. 10. ubique Cluſius. Fuit arbor ſingularis. lege Saliarum.*

§. VII. Arbor itaque à Summo Legiſlatore primis mortalium interdicta, non fuit proprie frutex aut ramus, neque ejus fructus, arbuta, rubra ſucci vinoſioris poma, vel è reliquo genere pomorum ampliſſima ficus, ut cum Bar Cepha conjicit Goropius Becanus. (licet ſub ficu vel quercu vel tilia calentes hæſiſſe potuerint, cujus foliis ſibi perizomata fecerunt) neque malum Perſicum juxta Matthiolum; neque vitis & uva, nec malum Cydonium juxta Ruellium, nec triticum, nec nuces aut ceraſa juxta Spigelium, nec mala Aſſyriaca, Limonia aut Aurantia,

Punicaque & pirus, & fructu gratiſſima malus.

Sed malus Punica, quam Venus in Cypro ſerit apud Ahenæum, cujus poma perpetuus Priapi autumnus habet, quæ magnæ matri Deûm Cybelæ ſurrepta ſcimus Initiati: ſcilicet maſculus ales, quo gladiator fulget, juvenis cluit, vir eſt, paterfamilias præcluit, cui ſceptro coronam imponens mulier fit una cum viro, ita ut duo in actu unus maneant, dum Veneris glutine arcte

ɛte adhærentes conglutinantur, ut binos nodo unum fieri dejerare audeas.

Coitu qui conjugioque Unanimâ fœmina virque thoro.
Corporis atque animæ conſiſtimus uniter apti.

Et ſic per unum hominem dicitur peccatum in mundum veniſſe, ut nemo, cui ſinciput eſt ſincerum, inficias ibit. Moſes juxta diſciplinam Ægyptiorum, ſicut Daniel, eruditus, teſtibus Stephano, Clemente Alex. & Juſtino Martyre, tecte & ænigmatice per arborem ejuſque fructus & guſtum intelligit verenda ſive virilia Adami, & locos Evæ per quos ſexus fœmineus ſobolem ſolet prodere. Ægyptii autem hieroglyphicis ænigmatibus omnia involvebant. *Act. 7, 22. Clem. L. 5. Str. Juſt. q. 25. Dan. c. 1. §. 4. Kircheri Obeliſc. Pamphil. Theodoret. in Geneſin. q. 61. Iren. hæreſ. L. 2. c. 41. Diog. Laërt. in Democrit. Lucan. L. 3, 22. adde 1 Reg. x, 1. Prov. 1, 6. c. 12, 23. Eccleſ. 12, 11.*

Volucres feræque
Sculptaque ſervabant magicas animalia formas.

Serpens ventre repens, dente mordens, veneno interimens, voluptatis Hieroglyphicum apud Philonem *de mundi Opifice.* Ægyptios infandum pædicandi ſcelus per duos perdices ἐρεογλυφικῶς denotare ſolitos Hor-Apollo tetigit. *Quando perdices vidui fœminæque incubando occupatæ ſunt, ita à libidine agitantur, ut inter ſe dimicent, & victus victori vicem fœminæ præſtare cogatur.* Ita erudite ad Solinum abyſſus illa omnium ſententiarum Salmaſius. Picto *Solin. c. 7.* *Lege Syngſium in Dione.*

Cygno Musicum & Theologum denotabant. Quæ omnia ex Pierio Valeriano, Cœlio, Augustino, & Hor-Apolline Niliaco, Liceto, Causino, & Kirchero, penes quem multiplicis chymeræ stat figmentum, naso rhinocerotis ruminare poterit Initiatus. Ita poma amoris symbolum apud Philostratum: ita & testes poma amoris, brachiaque mala indigitant Anatomici, & Mytheologici melimela, mustea, nana. *Sub arboribus poma legere*, quid denotet Didymæ sciunt puellæ, & *quæ concubitus non tacuere suos*: nec respuit hanc significationem argutus Hispanus.

Huc pertinet Jamblicus de mysteriis Ægyptior. à D. Gale editis Oxoniæ 1678.

Poma. *Artemid. L. 1. c. 75. Onirocrit. Fulg. Myth. L. 3. adde Cant. 7, 8.*

L. 7. Ep. 90. *Cætera lascivis donavit poma puellis.*

Prophanæ Theologiæ Hierophantæ Veneri amoribusque dicarunt poma. Fratres sororum nomina arborum corticibus insculpsere.

Virgil. Ec. 10. - - - - - *teneris incidere Amores*
Arboribus.

& apud Theocritum,

- - - - σέβον καὶ Ἑλένας φυτὸν εἰμί.

& Amorum Triumvir,

Propert. L. 1, 23. *Vos eritis testes, si quos habet arbor amores,*
Fagus, & Arcadio Pinus amata Deo.
Ah quoties teneris resonant mea verba sub umbris,
Scribitur & vestris Cynthia corticibus!

Huc refer illud tralatitium,

Ipse

Ipſe ego cana legam tenerâ lanugine mala.

Vincunt guſtu, auditu, tactu, viſu & olfactu hæc poma, Clearista & Galathea mala, Eridiſque pomum: & puellarum agri longe hortos Adonidis, Alcinoi pometa, Heſperidumque ſuperant lucos, dum totum hominem requirant, demententque cunctos ejus ſenſus. *Sævus criminum ſtimulus libido eſt, quæ nunquam manere quietum patitur affectum: nocte fervet, die anhelat, de ſomno excitat, à negotio abducit, à ratione revocat, aufert conſilium, amantes inquietat, lapſos inclinat, nullus peccandi modus, & inexplebilis ſcelerum ſitis, niſi morte amantis exſtingui non poteſt.* Ita & Priapi luxurioſi Dei terribile membrum apud Prudentium *ramus* dicitur: unde Auſonius in centone *ramum qui veſte latebat.* Et Apulejus *vox rauceſcit, ramus roboraſcit.* hoc enim eſt delectabile illud lignum, Eridiſque pomum, *Ambroſius.*

Arbor tenta.

Dulcia cui nequeant ſucco contendere mella:
Quaque bibunt tenera dulces ab arundine ſuccos.

Nobilior pomis, maturâ dulcior uvâ.

Sæpiſſime enim pro ἀιδοίῳ, libidinis *ſolum, arvum, vomer, ſulcus:* *arare* Apulejo, pro coire. Martiali uxor dicitur *ager.* *fodere agrum* apud Juvenalem & Platonem nec non Ariſtotelem: unde Auſonio *foſſor*, & in Phaleciis, *Qui tot melleolas fodis puellas.* quo ſenſu & *foſſa*

Levit. 18, 20. Planta. *Pſ.* 128, 3. 144, 14. *L.* 7. *Ep. ult.* *Vanini Dial.* 39.

apud

apud Satyriographum, quibus ſceleribus fruebantur pæderaſtæ &

Qui Lacedæmonium pytiſmate lubricat orbem.

Sicut Moſes ἱερογλυφικῶς, arborem hanc providiſſimo calamo poſteritati ſuggerit; ita & veteres ſymbolice fingebant, primos homines ex robore & fraxinis pullulaſſe,

Juv. S. 6. Virgil.

--- homines, qui rupto robore nati
Compoſitique luto nullos habuere parentes.
Genſque virum truncis & rupto robore nata.

pari delicatæ fabellæ involucro, quo mortales ex braſſicis (revera ex cucumere) naſci indies infantulis obtrudimus. Ingenioſe de arbore Myrrhâ Adonidem pariente Naſo.

Perpende 2 Petr. 3, 16. Deuter. 22, 9.

Arbor agit rimas & ſciſſo cortice vivum
Reddit onus.

Prov. 3, 18. & poma eloquentiæ ſymbola Prov. 25, 11. confer Joſeph. 1. Αρχαιολογίας c. 2. & Ophitarum hæreſin apud Epiphanium 37. & Damaſc. l. 2. c. 11.

Multa occurrunt in Sacro Codice myſtica, quæ non niſi à Myſtagogo Judæorum & Ethnicorum erudito extricari poſſunt. Ita vinea Nabothana myſticum ſenſum habet. Sapentiam arborem vocat Salomon, & noſtra arbor peperit mali notitiam & boni notionem, quam recte furem rationis & mentis latronem diceres, nam Φρενοκλόπον noſti amorem. Prima autem Geneſeos capita obſcura eſſe teſtantur Auguſtinus, Clem. Alexandrinus pariter ac Juſtinus Martyr. Priapi Helleſpontiaci ſeſquipedalis

lis muto, quem ex ſicu fabricaverat faber, paſſim arbor dicitur. nec minus eleganter elegantioris ingenii Melos Barclajus, membrum hoc, quod in horto puellarum figitur, & quo viri cognoſcimur à muliere, *florem* vocat. Priapus. Flos.

Qui flos in teneris ſecretus fingitur hortis,
Impregnaſſe Deum, & thalamos laſiſſe pudicos,
Mentula erat, duplici turgens plus cornea bulbo,
Lacteus huic caulis, ſed quem pro ſtipite poſſes
Accipere.

Conſer Sat. 10. in fin Beaulieari.

In Alcinoi hortis Heſperidum arborem locat Juvenalis, cujus mala in nuptias Junonis contulit Terra, teſte Servio. Argute, nec minus myſtice de Proſerpina canit Naſo: *Sat. 5. Ovidius Metam. 4. Æneid. & Hygin.* Proſerpina.

Puniceum curva decerpſerat arbore pomum,
Sumptaque pallenti ſeptem de cortice grana
Preſſerat ore ſuo.

Emblemati noſtro conveniens lemma. Axiokerſa *dicitur Bothario.*

Intelligit Proſerpinam à Plutone ſubactam dum pomum puniceum fellaret vel deglubere. Heſiodus fingit mortalium primos Epimetheo datam uxorem amabilem palpabilemque Pandoram, quæ recluſo dolio & pyxide privata bonis ſuis circumfertur. proculdubio denotans Epimetheum delibaſſe pudicitiam curioſæ & avidæ uxoris: quo exemplo virginitatis myſterium illuſtrare ſolemus nos homunciones. Pandora. *Heſiodo & Homero Aſte dicitur Eva.*

§. VIII Opinioni noſtræ hornæ, præter Ori-

Origenem, qui sibi testes Samia exsecuit testâ, & Wechelianos, ante biduum suffragantem fere comperi Cor. Agrippam, quem elogiorum Iliade celebrant *Wierius* ac *Ab. Corput.* Suaviludia subtilis mentis ejus paucis in apricum proferam, longasque ejus ambages in compendium, si pote sit, mittam. Non autem cum Gnosticis ex *Apoc. c.* XXII. *com.* 2. Arborem vitæ asserit locos muliebres, quorum usu congressus Venereus celebratur; quia per XII. stata tempora lubrica eorum semita menstruis purgetur, & Danaidum Belidumve dolii instar pleni sint rimarum, & hac & illac perfluant; verum *Serpentem* interpretatur sensibilem carnis affectum, imo ipsum carnalis concupiscentiæ *genitale viri membrum.* Nullum itaque alium Dæmonem Evam tentasse arbitratur, quam illum, de quo Hiobus, *cujus virtus in lumbis & potestas in umbilico*, quem Paulus vocat *stimulum carnis & angelum Satanæ. Adamo uxor data ad castitatem, & non ad sobrietatem*, ut interpretatur contra Jovianum Hieronymus. „ *Sed cum præter castitatem usus ea fuisset, concepit scientiam se polluendi, unde indignatus* „ *est omnipotens, & pœnituit se fecisse hominem.* „ *pœnituit Deum*, ait scite & ingeniose Doctor, „ *quia virgini defloratæ pristinam virginitatem* „ *restituere nequit. Ob hanc itaque carnis puden-*

Cornelius Agrippa.

Serpens penis.

Cap. 40.

1 *Cor.* 12.

Rom. 12.

Virginitas delibata.

I. un. Cod. de Rapt. Hieron. Epist. ad Eustochium.

„ *dendam libidinem ejectus est homo è Paradyso* 2 Tim. 2, 5.
„ *Dei, quia caro & sanguis regnum Dei possi-*
„ *dere haud possunt. coitus præmium mors. Om-*
„ *nes & hinc qui ex carne geniti sunt generant*
„ *originalem culpam.*

Verbum non amplius addam.

Hæc laudati & jam præ cæteris hic laudandi Cornelii Agrippæ, prodigiosi ingenii hominis in nostrum problema ἐπίκρισις. Videamus Paradoxa. num ab hæreticis,* tanquam injustis possessori-

* *Gustatione mirifica initiatus, vix libare abortum meum cœpi, quin Suadæ suppar verna Eques ultrò è dulci dolio Satyrion prompserit, cujus promulsidem non indelectato Lectori gaudium extorsuram facile confido, si ipsius Comitis effatum asterisci notâ suppeditaverim. referat quisque vasa sua salva & messem metat maximam.* Enfans conceus par la volonté de la chair, non pas par la volonté de Dieu; enfans de colere & de malediction, en un mot, enfans de l'homme & de la femme. Le dessein du tres sage Ouvrier estoit bien plus noble: il vouloit bien autrement peupler le monde qu'il ne l'est, si le miserable Adam n'eust pas desobey grossierement à l'ordre qu'il avoit de Dieu de ne toucher point à Eve, & qu'il se fust contenté de tout le reste des fruits du Jardin de volupté: Le crime d'Adam est autre chose qu'avoir mangé la pomme: Quoy, estes-vous du nombre de ceux qui ont la simplicité de prendre l'histoire de la pomme à la lettre? Ha! sçachez que la langue sainte use de ces innocentes metaphores pour éloigner de nous les idées peu honestes d'une action qui a causé tous les malheurs du genre humain: Ainsi quand *Cant.* 7,7.8. Salomon disoit, je veux monter sur la palme, & j'en veux cœuillir les fruits; il avoit un autre appetit que de manger des dates. Quand il voit que le goust & la bouche d'Eve ne sont point punis, & qu'elle accouche avec douleur, il connoist que ce n'est pas le goust qui est criminel: & découvrant quel fut le premier peché par le soin que prirent les premiers pecheurs de cacher avec des feuilles certains endroits de leur corps, il conclut que Dieu ne vouloit pas que les hommes fussent multipliez par cette lâche voye. O Adam! tu ne devois engendrer que des hommes semblables à toy, ou n'engendrer que des Heros ou des Geans. *Frigidior hieme Gallica, qui prolato peculio se spadonem esse confidat. Ingeniosus ille Euergetes T. Brouwn noluit monstrare, sentit tamen. Tortus itaque pereat, qui tentigine evigoratus & enervatus, necdum per caliginem percipit vitiosam primorum parentum libidinem.*

bus

bus, bona quædam in uſum noſtrum vindicare poſſimus. plauſibiliores & palmarias recenſebimus nænias, ut aliquid muniminis & præſidii ſortiatur ratiocinium. Omiſſis itaque otioſis fabellarum ſarcinatoribus deliriſque in vago Thalmude nugonibus, Cathari, Manichæi ac Priſcillianiſtæ vetiti fructus ſanctionem fuiſſe trutinant, *ne Adam dedolaret Evam*, teſte Egberto. Verum cum hi legitimas nuptias tanquam fornicationem fugiant, eò quod fornicati ſint mortalium primi, jure ſummo eos refutat Moſes Bar-Cepha. & nos fucatæ aſceticæ impurorum Catharorum vitæ infandas pollutiones in Libro ſupra bis terve citato. Aben Eſra cognitionem boni & mali nuptiale opus denotare rimabundus probe docet. hinc *cognoſcere* dicitur hoc opus: tamque de mulieribus quam viris uſurpatur verbum hoc, loco aptum.

Bibl. Patr. T. 4. p. 2.

De Paſtad. c. 19.

Proſt. Vet. L. 1. c. 11.

Paſſim in S. B.

Turpiter illa virum cognovit adultera virgo.

Gen. 4, 1. 17. Num. 31, 17. Matt. 1, 25 Luc. 1, 34. Ep. 6. Heroid. & L. 4. Plaut. Perſ. 2, 3, 45. Moſt. 4. 2. 13. Tom. 4. & apud Eutropium Jamblicus c. 9. in vita Pythag.

Plutarcho Heliodoro ἔγνω. Puella quædam interrogata quomodo vitiata eſſet? honeſte expreſſit rem turpem *cognovit me.* ἔγνωμε apud Hermog. περὶ σεμνῶν λόγ. adde ſodes Ciceronis Epiſt. ad Pætum, cujus initium *Amo verecundiam.* Ratio denominationis, quia in illo actu κυλλῶν παῖδες demum vident, palpant, guſtant, audiunt & obfaciunt naturam

à ſua

à sua diversam: tum quia à capite descendit optimus feminis liquor, vel potius quod in nullo plane actu muliebris naturæ adyta magis rimantur, quam in congressu. Appula ganiens in amplexu, & quasi in epilepsiam rapta manus pedesque extendit, ita ut vertigine tectum ambulare putet, quapropter lecti sonus & dominæ subantis vox cordis secreta pandunt. Ita Augustus apud Tranquillum & Alcibiades apud Athenæum, non libidine, sed ratione commisere adulteria, *quo facilius consilia adversariorum per cujusque uxores exquirerent.* Exemplo suo comprobat Samson, dum Drudi γελῶτα ejus exponerent, quia araverant cum uxore sua. Simul ac prætextatus adulter rem peregrinam didicerit, non est tam rudis, ut ante erat. *Lege Aristot. L. 8. Politic.* C. 69. L. 12. *Judic.* 14, 18.

Ergo Suburræ tyronem trade magistræ.
Illa virum faciet: non bene virgo docet.

Quapropter & *puer statim atque boni & mali notitiam adeptus est, hac cupidine tentari incipit*, gestitque uti fœmineis complexibus, & discere ignotum opus. Quæ recutiti verpæ ratiocinatio, non *olido hirco*, ut Petavio masturbato Jesuitæ videtur, sed bene vasato ac peculiato caballo digna mehercule sententia. Soterinus Saturninus apud Gr. Abul-Pharajium à Celebr. Pocockio versum, membra generationi inser- *Hist. Dynast. 7. p. 78*

vientia tam in viris quam fœminis à Diabolo eſſe facta, ideoque turpe ab hominibus ea retegere, hariolabundus ſuccenturiatur: Et apud eundem Baſilides aſſeverabat honorandum eſſe ſerpentem & magni eſſe faciendum, eò quod Evæ conſilium dederit, ut cum marito congrederetur, cum aliàs non procreaſſent homines. Si Diabolo & Adamo & Evæ gratiæ eſſent referendæ ob lepidi hujus oneris cognitionem, pariter ac dulcedinem atque neceſſitatem: utique & Judæ Iſcarioti, cum Don De Quevedo, eſſet habendus honos, quod Soſpitatorem noſtrum tam ſceleſte prodiderit: merum itaque hoc ἀδύνατον in Morboniam ablegemus, atque in ὑπαρίσῃ pergamus. Propius accedunt S. Patres, ſtatuentes in ſtatu innocentiæ ſi permanſiſſent primi manu divinâ formati, non per fœtidam generationem, verum abſque ſpurcâ conglutinatione, Angelorum inſtar, multiplices futuros inculpatos vitæ ſceleriſque hoſce puros. Quibus ſuffragatur Barcepha, qui juxta Andreæ Maſii JCti Religioſiſſimi calculum, vixit Anno 914. Hos pulo differt Auguſtinus, concedit tamen ſalva virginitate tum omnes procreaturos & parituras. Rem propius acu tangunt inter Orthodoxos Divinorum oraculorum Conſulti, exiſtimantes Evam per ſerpentem ſolam, Adamum

Næniæ.

Ἀδύνατον.

Gr. Nyſſ. L. 8. c. 3. Chryſoſt. Hom. 18. Damaſc. de fide Orth. L. 4. c. 25.

In Joſuam.

L. 14 c. 22. de C. D.

mum solo conjugis amore lapsum, juxta decantatissimum Divini eloquii effatum: *Non enim Adam est seductus, sed mulier seducta, quæ transgressionis causa fuit.* Ita tamen, ut solo erga conjugem illicem affectu in gyrum raptus, noxæ socius, illecebris voluptatis delinitus, non minus turpiter erraverit ac ipsa conjux. 1 Tim. 2, 14. Legesodes subtiliss. Henric. Morum L. 3. c. 1. Prudent. cont. Sym. L. 11.

- - - - Fit reus ipse suapte
Ingenitum, placitumque nefas, & facta rependit
Impia suppliciis, merito, non sorte peremtus.

Alcimus Avitus melodiæ concentu suppar veternum excutit, V. 275.

Tum patuisse gemunt oculos; nam culpa rebellis
Fulsit, & obscœnos senserunt corpora motus.

§. IX. Fuit ante jacta totius universi fundamenta Decretum Dei. Benedictis enim regnum erat paratum per testamentum & fœdus gratiæ, quod misericors D. Pater cum Deo Filio pepigit, quo peccatores (quibus ἀῶτεξέσιον καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν fuerat relictum, quique puri & integri equidem, verum labiles ruunt sua sponte in vetitum placitumque illud nefas: unde prudentissimus toga sagoque inclytus Prudentius Clemens: Prædestinatio. Eph. 1, 4. & c. 3, 11. Matth. 25, 34. Gal. 3, 17, 17. Rom. 9, 16. Eccles. 7, 29. Honart.

Vivum simul ac moribundum
Hominem Pater effigiasti.)

Rom. 8, 17. per mortem & sanguinem Christi, heredes salutis & fœderis gloriæ participes pronunciavit; ut in initio de Sacro-Sanctarum personarum pactis conventis monuimus. *Christus* enim præcognitus fuit ante jacta mundi fundamenta, & quidem ut agnus, cujus sanguis fundendus erat pro protoplastarum transgressionibus. Quæ cum sint altioris indaginis doctioribus Divinorum oraculorum explanatoribus sacrorumque Mystis relinquo; admonitus scilicet periculosum esse ardua per transennam movere. Nec in animum duxi Plagiariorum more, ex neotericis θεολογουμένων schedis multa mutuatitiis verbis compilare, dum Gomari similiumque Heroum pari judicio & eruditione conspicuorum pervolvendis cerebro effatis, cuique notis, nunc huic rei, Arminio *horrendæ*, colophonem imponere cogor, ne post Homerum Iliada, post Vossium Aristarchum, postque Grotium de Jure Belli ac Pacis ciconiam molirer. Ita tamen, ut fateare necesse sit, generis humani parentem, non fato aut Stoïca necessitate, sed *ineluctabili* præcognito & determinato Dei decreto, per gannitricem Evam victum & tentiginis œstro pollutum, hunc ignem nobis, in utero urticâ inquinatis, & satyrione ab infantiâ percitis, naturalem & ingenitum reliquisse. *Hæc est peccati justissima pœna,*

Προεγνωσμένος. 1 Petr. 1, 19.

Jes. 14, 24. & 46, 10.

Legito Prudent. Apoth. 5. 837.

Clem. Strom. L. 1. Consulesis Clem. Alex. L. 5. Strom. & protr. Manil. L. 4.

Jesa. 14, 24.

Augustin. L. 3. c. 18. de lib. arb.

ut

ut amittat unusquisque quo bene uti noluit, cum sine ulla difficultate posset, si vellet. Sicut non visum est eis Deum in notitia detinere, ita eos tradidit Deus in mentem reprobam, ut facerent quæ minime conveniebant, oppletos omni injustitia, scortatione, improbitate & avaritia, quos videt periisse, perditos ducit. Justus itaque fu[illegible] est, eritque Dominus Deus in sermone suo, [illegible]undus & [illegible]udicio suo, quia mortalium viæ rectæ non sunt.

Rom. 1, 2. Ephes. 2, 2. Tit. 3, 3. 1 Petr. 4, 3.

Psal. 51. 6.

Ezech. 28, 25.

---- [illegible]dere est dignus bona
Qui nescit uti. ----

Senec. Herc. Fur.

§. x. Homo itaque à propria cupiditate inescatus prægnans factus concepit & peperit peccatum, quod consummatum genuit mortem. Hæret lateri hæc lethalis arundo, quam Dæmon infixit, nullo ædepol dictamno sanabilem, utpote nodosam medullas funditus incrustantem: Quin & universale nunc cernitur generis humani, omni nequitiarum genere & arte invicem ferruminati, & à Deo scortantis ac declinantis adulterium furiosa æmulatione, atque inevitabili fascino dementatum. Totus mundus cubat in hoc malo, quia ex uno sanguine (quicquid harioletur Pelagius) omne genus hominum concretum est. Decepta est Eva, & ab ea seductus Adam; adeo ut per unum hominem peccatum introierit in mundum, & per

Peccatum Originale. *Jac. 1, 14.*

Act. 17, 26. Macar. Hom. 2. & 24. Baron. ad An. 412. Rom. 5. 12. 1 Cor. 15. 12.

peccatum mors ineluctabilis; & ita in omnes tranſierit mors, in quo omnes peccarunt.

-- Ille dies lethi primuſque malorum
Cauſa fuit.

Adam itaque corruptus corruptam gignit prolem, non ad imaginem Dei, quam decoxerat, ſed ſuam. *Ut enim meliores gigneret, quam ipſe eſſe, non erat æquitatis*, ait *Auguſtinus*. Quis daret mundum de immundo! Quod genitum eſt ex carne, caro eſt. Quales omnes qui ex ſanguine & ex libidine carnis, & ex libidine viri, & non ex Deo geniti ſunt. Prius pareret locuſta Lucam bovem, quam puerpera prolem caſtam.

Gen. 5, 3. arg. l. quiſque §. 1. ad L. J. de Adult. Columell. L. 3. RR. Joh. 14, 4. Joh. 3, 6. Joh. 1, 13. Senec. Epiſt. 87.

Juv. S. 6.

Scilicet exſpectas ut tradat mater honeſtos,
Aut alios mores, quam quos habet?

Nec enim ex ſcilla roſa aut hyacinthus naſcitur. Rationem facile percipiet zelotypus curruca. Inter novem prægnationis menſes collatinus venter nunquam dicit ſatis, ſed navis plena plures mente admittit vectores: tum gravida uteri rabie perdite agitatur, & mundi illecebris infeſtatur, quid poterit itaque nutrire niſi carnem, ac eâdem concupiſcentiæ urigine percitam producere.

Lege Dial. 38. Vanini.

Sic canibus catulos ſimiles, ſic matribus hædos
Noram - - - -

Non

Non ægre feret vir doctus, ſi Sagaciſſimi Patriæ meæ quondam aſſeſſoris, Statui Publico devoti, verba in ſuffragium vindicaverim: res contentæ volante calamo doceri, ſe ornari negant, adeoque perpende lepidæ lexeos aculeum *van vuyren hout en konnen geen eycken ſpaenderen komen.* Argute & ad Soſtratam Chremes: *Buwketw. P. 1. p. 7. §. 22. Brunæi. Ter. Heaut. 5, 3. adde Horat. L. 4. Od. 4. Cicer. pro Roſcio.*

Quod eſt conſimilis moribus
Facile convinces ex te natum: nam tui ſimilis eſt probe:
Nam illi nihil vitii eſt relictum, quin ſit & idem tibi:
Tum præterea talem, niſi tu, nulla pareret filium.

Jurent conceptis verbis Verinus & Thomas Ebor. Epiſop., Lucretia, Nicetæ & Veſtales quicquid poſſint ſe caſtos mente & corpore, non credam ego. Cum vera Dei progenies, ſoboleſque ſincera non potuerit ſe caſtam ſervare, quî miſelli nos homunciones, ſtimulo carnis concepti, & nodoſo aculeo piſti, poſſimus tot Scyllas atque Charybdes effugere? *Nec Samſone fortiorem, nec Davide ſanctiorem, nec Salomone te ſapientiorem eſſe confidas. memento ſemper, quod paradiſi colonum de poſſeſſione ſua mulier ejecerit.* Hieron. ad Nepot. *Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti ſunt: colloquium* *Pol. virg. L. 1. c. 3.*

quium enim illius quasi ignis excandescit. In medio mulierum noli commorari: de vestimentis enim procedit tinea, & à muliere iniquitas viri, ait Sapiens. Basilius, *Cum fœmina semper esse, & fœminam non cognoscere plus est quam mortuos suscitare.*

De vera Virgin.

Tot sine amore viri: tot sunt sine amore puellæ,
Quæ venit exacto tempore pejus amat.
Venit amor gravius quo serius: urimus intus.
Urimur, & cæcum pectora vulnus habent.

Naso Ep. 4.

Multos non sanctitas aut reverentia parentum ab incestis nefariisque abducere potuit: vittatas sacerdotes, quibus magistratus obvii, quin & Triumphantes fasces demittebant, non vota sancte nuncupata, non religio, non pœna mortis acerbissima à vetito hujus rami fructu arcere potuerunt.

Penelopæ licet esse tibi sub Principe Nerva,
Sed prohibet scabies ingeniumque vetus.

Concupiscentia carnis, & libido oculorum vesana, & fastus vitæ,

Quæ tria pro Trino Numine mundus habet,

non ex Deo, sed ex Diabolo sunt. Ut omne peccatum ex Dæmone, ita præcipue libido hæc: Septem Dæmonia Mariam Magdalenam invaserant: Paulus incestuosum Satanæ tradidit. Ita per pudenda Pythiæ apud Chrysostomum, & ex virginali cujusdam puellæ, apud Rho-

Marc. ult. 19. 2 Cor. 5. 5. Lege Val. Max. L. 9. c. 12. Plin. L. 7, 53. Magiri Disquis. Mag. L. 3, q. 7.

Rhodiginum, claustro vaticinatum constat Cotyttum. Qua de re viduas gannientes & subantes Dæmone obsessas dicimus. *vivæ mortuæ* sunt, ait Apostolus: quæ in mollitiis deliciisque ætatulam agunt, sibi ipsi posthumæ sunt, quia corpus in sagina, mens Diabolo devota. Nec enim vivere, sed valere vita est. bis perit Messalinæ neptis, quia vita in voluptate perpetua mors est. Luxuriosi itaque soli digni dicuntur, ut bis morte pereant,

1 Tim. 5, 6.

Cyrillus vocat πέταυρον τῶν θανάτου.

---- *cœnent licet ostrea centum.*

Quodnam igitur fuerit primum peccatum, quod lethum peperit, & nostrum infirmitatis ingenitæ vitium, malumque nostrum domesticum, facile quivis, cui datum est habere nasum, sentire & subolere poterit. Docte de propagine ac traduce peccati Augustinus testatur, *Eo nihil esse ad prædicandum notius, nihil ad intelligendum secretius.* Agedum videamus

Quid valeant humeri, quid ferre recusent.

Non unum hominum mentes agitat pytisma, dantur * Masturbatores, Frictrices, Fellatores

* Qui rigidum in molli clune libenter habent, quos vellem raphani mugilesque percurrant, facile percipient scabiem ingeniumque suum vetus. Cæteros, quibus necdum vitæ suæ modum noscere datum est, quibusque ignota prodigiosa hæc commenta, execrandaque & barbara Venus, monitos velim, ne paginam hanc legant, vel lumen ex lexicis (quædam notavit Card. Perottus, quædam Scioppius, doctius hanc palæstram instruxissent Rumetus & Pollutianus) sibi comparent.

Ne legeres partem lascivi casta libelli
Prædixi & monui: tu tamen ecce legis.
Tu qui sectarum causas & pondera nosti:
Dic mihi Præcidi, *Pannice, dogma quod est?*

Sodomitæ. & Fellatrices, Irrumatores, Stercorivori, Cunnilingui utramque ſcenam ac ſchema faciunt

Stoep ſchijters. Pæderaſtæ, Drauci imbulbitantes cinædi, pathici ac pathicæ & meritorii hyſtriculi ſive puſiones, maſculæque Lesbiatrices, Sarritores pariter ac Quadrupedum inſultatores ac ſuccubitrices, nec non imbuminantes menſtruorum ſorbillatores. Reliqua non ſinit pudor, tu ſuſpicare ea, quorum nox ſola conſcia.

Auſi omnes immane nefas, auſoque potiti.

Paſſim & noti ſunt barbati mœchocinædi, evi-

Ἔρως. rati ſpatalocinædi, embaſicætæ, pullipremones, aliique ceventes Romuli nepotes, qui piſcinam aquaſve irrumarunt, terram matrem

Voces obſcœnæ. foderunt. adde ſellarias & ſpinthrias, omnem-

Omnis libidinis ars. que Lacedæmoniæ, Sybariticæ, Ionicæ & Syracuſanæ libidinis artem, quæ cuncta percenſere numerando, aut ſcribendo detegere nec ego nec ullus poſſem.

Promptius expediam, quot amaverit Hippia mœchos.

ὥσπερ πάσματι utar, dum quædam ſatius eſt cauſæ detrimento tacere, quam verecundiæ dicere. Arſenoceitæ, Catapygi, Pædophthori, Anaphtyſti πολμῶντες ὥσπερ Φύσιν. Betæ, Volſi Ludii, Scarabæi vulpeſque puellariæ heſternæ cœnæ occurrunt perdite, orbem pytiſmate lu-

lubricantes, ut facilior postici vulneris fossori introitus esset. Imbulbitent molles, qui digito uno caput scalpunt natesque Polycarmi facientis scindant. Omnia concupiscunt, vendunt & emunt. Proh pudor! quanto magis exoletus omnia pati non recusat! Nil tam impium, nil tam nefandum quod animo non conciperent, & conceptum non exequerentur.

κατὰ πόδα *totus liber 2. de Prost. Vet.*

Omnia fanda infanda, malo permista furore.

Nullum tantum scelus est, nullum tam magnum facinus, nec ullæ adeo in illud strictæ ac diræ leges ac sanctiones, ad quod suscipiendum perpetramdumve voluptatis libido eos non impellat.

Periere mores, jus, decus, pietas, fides,
Et qui redire nescit, cum periit pudor.

Unde factum ut D. Patres & Cardineæ Eminentiæ Flaminum doctissimi ἀποτόμως intrepide affirmaverint, Primam Protoplastarum transgressionem, nihil aliud fuisse, quam quod Eva averso ordine quadrupa inclinata culum angustum (quem ficosus ille hystrix Casa **Fornellino* indigitat) inepte præbuisset Adamo, & ipse saucius hesternæ cœnæ occurrerit: quod nec ἀδυνάτον vel ἀντίῤῥητον, nec à verosimili adeo abludens, utroque pollice favere haud veriti sunt Cordatiores interpretes: Nimirum cum

Cajetanus.

* *Satyræ Berniæ capitolo sopra il Forno.*

&

& multas ejus neptes etiamnum occupaverit intempestivus hic furor, quæ nunc pronâ nunc supinâ delectantur agitatione & amoris pudibundi malesuadis obsequuntur votis. Quisnam hominum, quem tu contentum videris uno flagitio! redit in faciem scelerumque immane resumit ingenium, neque ullum finitur vitium ibi, ubi oritur. Proh seculum! Proh pudor! Adam! Adam

Quid diceret ergo?
Vel quo non fugeret, si nunc hæc monstra videret!

ἄγραφον. verum cum nec γρὺ nec μὼ hujus lubrici schematis occurrat in textu, ideo hanc opinionem ex conjecturis calculo meo approbare vix ausus fui, gnarus effati D. Petri: ὅτι πᾶσα γραφὴ ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. Nostram sententiam Dei eloquiis magis congruam conscientia & lux cordis docuit, & in proprio vase quisque nullum adeo vehemens & frequens ubicunque sentiet reperietque vitium. Sed quid multis? *Veritas verborum adminicula non desiderat.* Huc collineare visus est egregius illæ in Israële Psaltes.

Psal. 51, 7. Job. 15. §. XI. Regius Vates, *En*, inquit, *in iniquitate formatus sum, & in peccato fovit me mater mea.* David sincero corde fornicationis & adul-

adulterii sui pœnitentiam agens, ascendit ad primam *pravæ cupiditatis* originem. Testatur se non peccasse in utero, sed in peccato conceptum & fotum, adeoque ipsum coëundi pruritum, & effusi seminis titillationem, in patrantibus parentibus, dicit esse peccatum. Augustinus *massam perditionis*, & Ambrosius *inquinamenta naturæ & partus contagia* dixêre. Quod genitum est ex carne caro est. Adeoque omnes sumus antiquæ impietatis labe (*quam scabiem ingeniumque vetus* Martialis, sanctiori corde & ore Prudentius *ingenitum* & *placitum* dixit *nefas*, ut fagaci stylo restituit Nob. Nic. Heinsius, cui ob immensam affabilitatem & humanitatem totus quantus nexu & mancipio devotus sum) & antiqui serpentis plagâ polluti, omnes, inquam, excepto Christo, Sancto Sanctorum, qui non novit peccatum. Fuit enim Sospitator conceptus ex virgine & Spiritu Sancto, sine ullo pruritu fotus atque gestus. qui itaque non est genitus ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀνδρὸς, non potuit à matre inquinatus esse θέανθρωπος. hinc Augustinus: *Præter hoc vinculum concupiscentiæ* (scil. coëundi) *natus est Christus sine masculo, ex virgine concipiente per Spiritum Sanctum. Non potest iste dici, in iniquitate conceptus: non potest dici, in peccatis mater*

Genes. 6, 5.

Job 3, 6.

Heb. 5, 15. & 7, 26. 2 *Cor.* 5. 21. *Luc.* 1, 35. Christus.

De Nupt. L. 1. *c.* 12.

ter ejus in utero eum aluit, cui dictum eſt, Spi-
Timot. 1, 15. *ritus Sanctus veniet in te, & virtus altiſſimi obumbrabit te.* Peccatum originale, quo mens & conſcientia noſtra polluta eſt, Hebræis di-
Jezer. citur *Jezer*, hoc eſt, figmentum malum & fermentum, quod eſt in maſſa, nobis innata illa concupiſcentia & ingenita coëundi corruptela: Jezer illud quaſi fermentum maſſam fervefacit, tandemque quod ſemel intus innatum eſt, mox cum ruptis lumbis exierit, fit non caprificus, ſed bipes aſellus & adhinniens caballus. Si quis itaque hac titillatione percitus ſit, *ducat uxorem* perhibent in cathedra Moſis Rabbini.

Ureris, uxorem ducas, non convenit uri,
Conjugis in gremio mortificanda caro eſt.

Qui ſi ducat & generet, iterum ex carne carnalum producit, dum maſſa illa in utero modo eadem labe inquinatur:

Lucret. L. 4. *Unde ſeritur, eo tendit geſtitque coire.*
Hæc Venus eſt nobis, hinc autem eſt nomen Amoris.

unde ſanguinolentus infans, poſtquam ejus membro genitali (quali ipſe generatus, & cujus ſiphonibus ipſe ſuo tempore pulchra prole Rempublicam beabit,

Hæc fierent, ſi teſticuli vena ulla paterni
Viveret in vobis.)

inflicta eſt fœderis plaga, regeneratus & aſci-

citus demum cenſetur. quo alludit Deus ubi Hieroſolymam virgini comparans, dicit: cum adhuc menſtruo ſanguine te pollutam & à matre rubentem, id eſt, originali peccato inquinatam, viderem, te ſuſtuli. *Ezech.* 16.

Carnis adverſus Spiritum laſcivientis petulantiam *peccati* nomine expreſsè infamat Apoſtolus. Concupiſcentia eſt voluntas improba, qua anima appetit fornicari in creatura. Per unum hominem *peccatum* in mundum intravit & concupiſcentia carnis non ex patre ſed ex mundo eſt. Adeoque peccatum κατ' ἐξοχὴν eſt coëundi pruritus ejuſque perfectio. Ita nihil tralatitius apud auctores Græcos & Latinos, claſſicos ac proletarios, veteres & recentiores, ita ut poſterioris ævi dicta, etiamnum in ſublimi cathedra, quam *thronum* vocat Euſebius, non reſpuant Declamatores. Peccatum. *Rom.* 7, 17. 1 *Joh.* 2, 6.

Non ego, ne pecces, quum ſis formoſa, recuſo. *Ovid. L.* 3. 13. *L.* 3.
Cui peccare licet, peccat minus. *El.* 4. *L.* 11.

Et apud puriſſimæ Latinitatis impuriſſimum auctorem: *Jupiter peccaturus in terris*: id eſt adulteraturus & ſcortaturus. & Polyænus ad Circen: *Fateor me, domina, ſæpe peccaſſe. illud unum memento, non me, ſed inſtrumenta peccaſſe.* *El.* 5. *Propert. L.* 2, 30. *Mart. L.* 1, 35. *Petron.* c. 90.

Satyriographus in celeberrima Satyra de tenuiore ſexu

minimumque libidine peccant. *Sat.* 6, 134.

Lactan-

L. 5. c. 19. Lactantius. *Quid enim latro sacrificat aut gladiator rogat, nisi ut occidat? Quid meretrix, nisi ut plurimum peccet.* Ita γυνὴ ἁμαρτωλὸς apud Lucam. & Lyricus

L. 1. Sat. 2. ---- *Quid interest in matrona, ancilla, peccesve togata.*

Omne peccatum est transgressio legis, sed κατ' ἐξοχὴν denotat transgressionem sui lecti ad alterius, ut adulter qui ad alterius desultorio modo thorum transilit.

--- *Sanctum nihil est & ab inguine tutum,*
Non matrona laris, non filia virgo ----

peccat perdite, qui naturæ ordinem resupinans omnium corporum cava quærit, pene & ventre qui cuncta lacerat. Jure merito apud Porphyrium Ægyptii, nec non Euripides ac Homerus, ventrem omnium malorum cladem & fontem dixere, utpote qui primus peccavit. Figmentum hominis ab ineunte ætate fuisse malum dixit Moses. Omnia scelera, flagitia, quæ faciunt homines in duabus rebus consistere fatetur Agellius *malitia atque nequitia.* nequitia autem plerumque pro stuprandi petulantiâ sumitur apud Peccandi & nequitiarum Ephorum. Voluptas itidem κατ' ἐξοχὴν pro concupiscentia carnis, oculorum libidine & ipso coëundi actu. Græcis ἡδονὴ, quam

Ventrem.

L. 7. c. 12. Ovid. L. 3, 4, 10. Fast. L. 1. Fastor. Mart. L. 9, 69.

Genes. 18, 12.

quam vocem nonnulli deducunt ab hoc horto Edenis: unde Doctiss. πολυμαθέστατος καὶ κριτικώτατος Joh. Heideggerus. *Nec vanitatis arguerem* (nempe Goropium Becanum) *qui ex Eden existimat descendisse Græcorum ἡδονὴ voluptas & Poëtarum Adonidem Priapi patrem.* Quem *Adonosirim* & *Thamutz* dictum demonstravimus. Mosen idem ac Adonidem, Faunum Silvanum, ipsumque fuisse Priapum adstruit Huetius. Huc refer illud Venusini,

Hist. Patr. Ex. 4. S. 79.

L. 1. c. 12. Prosl. Veter.

L. 1. Epist. 17.

In Demonst. Evangelica.

Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas.

Ut caro pro pudendis, ejusque opera carnis, ita & membra, terrestria, eorumque opera, terrestria dicuntur. *Mortificate membra vestra terrestria*: scortationem scilicet & immunditiem ac libidinem, ut parcos Deorum cultores & infrequentes haud latet.

Col. 3, 5.

§. XII. Regeratur forsan, in infante luculentiori indicio deprehendi, iræ, rancoris, fastidii, impatientiæque scintillas. occuparunt puellum multa scelera, quorum catalogum texit Apostolus, ita ut nec quicquam vile sit in eo, nisi mali mores. Sed ubinam inter boni & mali nomen decernere valeat, prius libidinis fomites deprehendet, & oscula figet, quam unguibus secabit. Omnium hominum ingenium ab infantia proclive est ad libidinem. In segmen-

Rom. 3, 10.

Infans. tatis cunis ſe Virum eſſe teſtatur infantulus, cujus

--- nondum implevere medullas
Nativæ mala nequitiæ.

parvulo flenti gaudium creabit cunarum motor, agili digito ſi ejus pudenda tetigerit. Italæ pupas ejulantes non alio modo ad quietam redigunt mentem, quam ſi minimi digiti extremâ parte, inferorum labiorum crepidinem fricuerint. Jam ſentiet opponens, placito amori pugnans, humanum peccatum, ad quod naturâ faciles ſumus, qui dux & comes deeſſe non poteſt, nam & ipſa etiam res ſine duce, ſine comite procedit. non pronum tantum eſt iter ad hæc vitia, ſed præceps: Pulchra puella cito adamatur, fœda facile concupiſcit, pupa

Et levis erecta conſurgit ad oſcula planta.

Nemini pudor eſt, omnes ultro rogant, dant atque porrigunt. errantem per totam vitam peccata hæc delectant. Multarum luxurioſam & exercitam juventutem tentigo in ipſo caduco ſopivit modo. Antequam ejus eſſent ætatis, ut muliebris patientiæ legem accipere poſſent, gemere & minurire ſolent crudæ pupæ, & devirginari anhelant flagitantque virgunculæ. Cum ſubacta cervice jugum necdum ferre valeant, nec arietantis impetum ſuſtinere poſſint acerbæ virgines, infami digito immitis

De maſturbatoribus L. 11. c. 3. Prolt. Veter. Iege Horat. L. 3. Od. 6.

De Fricatricibus L. 2. c. 5. de Proſtib. Veter.

tis uvæ tollunt cupidinem, & inceſtos amores de tenero ungui meditantur. Ante annos ad patiendum geſtientes devirginabatur Pannychis apud Arbitrum. *Sine dubio non repugnaverat puer, ac ne puella quidem expaverat nuptiarum nomen.* & Quartilla Priapi tandem victima, *Junonem meam iratam habeam, ſi unquam me virginem fuiſſe meminerim: infans enim cum paribus inquinata ſum, & ſubinde majoribus me applicui.* & Cunæus noſter: *Puella quædam in ſervi complexibus, ignarâ matre, volvebatur, ne prima nocte virum timeret.* Experta carnalem lanceam vulnus haud cruentum infligere, vitulum deinde tulit, quæ taurum ſuſtulerat. *Dum metuit teli vulnera prima novi.*

Cui necdum teretes fratrant in pectore mammæ,
Nec tenera anguſtum lana foramen habet,
Illius humorem nec menſtrua Luna fatigat.
Nunc fricet anguſtum pene furente ſpecum.

Prætextatus datur adulter, & ſubrumi hodie vix adeo pueritiâ & inexhauſtâ ſunt inſignes pubertate, ut quondam Germana pubes, nec adeo innocentes ut inter vaginam & ejus ſiphones viſcerumque cubos diſtinguere haud poſſent. Puſiones ἐλκυστικόν hæc amatoriis cum canticis à teneris imbibunt, & cum papa atque bua, antequam τὸ Ta ta, Ma ma fari

valeant, nequitiarum πολυθρύλλητα come-
dunt, modulantur, fringultiuntque. Quin &
pueros decennes imprægnaſſe mulieres litera-
rum monumenta docent. Nec puellæ adeo
ſimplices ut Jove quondam necdum barbato,
cum inter halecem & mutonem nullam diffe-
rentiam cognoſcerent. Multæ ſimplices ſunt
ut columbæ, omnes vero aſtutæ ut perdices;
dum ante alpha & beta ſuopte ingenio ſcire
deſiderant clinopalæ arcana omnemque libidi-
num artem ab Annibale Caraccio, Raphaële
Urbino, Tatiano, Romanoque Batavo deli-
neatam adhamant. Quo pacto familiam *duo*
augere poſſent *tertio*, per ſilentii θρύλλον &
occultum murmur inquirunt, adeo ut prima
conjugii nocte ſciant, quo trahantur, neque
facturas ſe ultra, dum ſe poſſe puerili verbere
moneri clamitent mutoni dementi ſupplices.
Ultra nequitiam fractæ, reſupina voluptate,
delumbi ſaliva, ſcintillantibus oculis, & bal-
butiente, aſt ſupina, linguâ dimidiata glociunt
verba, rhythmum affectantia ſcenicum. cantilla-
tionibus peſſimi Poëtæ edulcantes, tenero pa-
lato modulantur thalaſſiones & feſcennina *Bru-
leſques.* tremulo plaſmate & tenellula voce
clangentes, gingriunt tam delicate & molli-
ter, ut intima ſcalpant. Sapphoni, Thaidi,
Glyceræ vix cedentes, grunniunt, grundiunt
atque

Rhodig. L. 14, 10. Brantome les vies des Dames Galantes T. 2. p. 51. & Mercure Galant. Tom. 5. p. 52.

Chartæ pruriente ſale tinctæ, quæ faciunt ſine fœmina maritos, & ſine viro uxores.

Ζωὴ καὶ ψυχή.

atque quirritant. Multi equidem à natura in furta, homicidia, avaritiam proniores videntur, quam in adulteria aut fornicationes. *Mores animi sequuntur temperamentum corporis.* Ita tamen ut nec à Venere plane abhorreant. In dulcedinem vertere se amaritudo non potest, aut ariditas in humorem; calor ignis in frigora; aut quod rei cuicunque contrarium est, in suam sumere atque immutare naturam. Nihilominus hi mutari vel educatione, vel emendari pœnâ poterunt. Qui autem libidine, hâc nodosa, peccatorum principe & duce infestantur, nec honestatis retinaculis nec supplicii minis corrigentur, utpote medullis & sanguine prava concupiscentia circumscriptis, & libidine evigoratis. *Hæc res in se neque consilium neque modum habet ullum, eam consilio regere non potes.* hinc Chærea: *Hanc tu mihi vel vi vel clam vel precario fac tradas, mea nihil refert dum potiar modo.*

Unicuique dedit vitium natura creato.

Apul. 1.

Impia Ratio nus Dialog. 48. ructat.

Naturæ sequitur semina quisque suæ.

Quod si hac urticâ & erucâ tincta sit natura, incipiatque se movere, furcâ licet eradicetur, tamen eousque recurret, etsi cum Origene testes vel caudam ferro demeteres properanti.

De Eunuchorum prapudiosa libidine l. 2. cap. 5. §. 3. de Prostib. Veter.

---- *prolem fata sequuntur*
Continuum simili servantia lege tenorem.

Facilius reperies albos corvos volanteſque teſtudines, quam mente caſtas: adeoque tam exangues vetulas & torridos ſenes quam crudas puellas, ſucciplenas virgines, matronas muſteas juveneſque fervidos vexet perpruriſcens hæc libido. In ὀφελομόνῃ θυνοίᾳ ſi parentes magis ebrietate quam libidine, odio quam amore, rapinâ quam blanditiis, ambitione quam voluptate dulciori flagrent æſtuentque, proculdubio & ad ea vitia magis inclinabit proles, quam ad libidinem carnalem;

Conſuleſis Vanini Dial. 49.

Geneſ. 30. 37.

Mantuan.

Qui viget in foliis, venit à radicibus humor,
Sic patrum in natos abeunt cum ſemine mores.

Ita tamen, ut non deſtituatur natus puer eo vitio, quod fuit primum omnium & cuique reatum inducit, dum blandiſſima amoris vis per omnium pectora, titillante urtica & pruriente œſtro, concutitur. Unde fit ut infans modo natus reus ſit delicti, nondum capax præcepti nec potentiæ; quia figmentum ejus à pueritia eſt malum, quod tanquam ſummum bonum, actu Epicurei, animi cogitatione Stoïci ſemper exercuêre, qui cenſorium ſupercilium barbamque udam muliebribus terere amplexibus haud recuſarunt. Ecce omnes accendentes ignem & circumcingentes favillis, ambulant in luce ignis, & in malleolis, quos ſuccenderunt. Adeo ut nil verius ſit, quam per unum hominem

Geneſ. 8, 21.

Auguſtin. de Civ. Dei 14, 5.

Eſai. 50, 11.

nem hanc libidinem in mundum intrasse, & per eam mortem. *Sic in omnes homines mors transivit, quia omnes peccarunt.* ut docte vertit *L. de Dieu.* Nam omnes quicunque terræ munere vescimur, animo & corpore scortati sumus, etiam in legitimi matrimonii actu: istud γαργαλίζειν & omnium sensuum vertigo, non potest non esse veteri scabie polluta; nam dum pro æternitate omnibus dimicatur nervis, nulla Dei aut religionis ratio trutinatur: quod si tamen fiat, infantem proculdubio quarta luna coagulatum, pistum & natum videbis. Nisi Adæ primum peccatum fuisset coitus usurpatio, qua & nos abutimur, quî nobis imputari posset ejus simplex esus pomi: dum nos poma & fructus quosvis licite cum gratiarum actione edimus, coitu non fruimur, nisi peccati prioris reatus rei. Apostolus autem ubique unius transgressionis Adami, quæ nobis imputatur, meminit; adeo ut cæterarum ejus imbecillitatum & infirmitatum quidem participes simus ærumnosi homunculi, non tamen rei.

Titulo res digna sepulchri!

Celsus L. 1. Suet. in Dom. c. 21. Lamp. in Alex.

Rom. 5, 18.

§. XIII. Hisce ita computatis, demonstratis ac luce meridiana clarius deductis, fructus & arborem constitisse in voluptate sive concubitu, sequentes etiamnum evincunt

Τεκμήρια.

Adde Menandri eſſat. apud Stobæum Tom. 4. Tit. 4. Geneſ. 3, 7. Iſidor. Origin. L. 19. c. 22.

ſuffragantes rationes. ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς. ubi pavor, ibi pudor. Tranſgreſſores non totum corpus, nec faciem aſsâ ſquillâ rubicundiorem pudibundi texêre togâ aut pallâ; ſed conſciæ mentis pavore, pœnâ præſente, ſuffuſi, perizomatis & ſuccinctoriis, ex foliis (non equidem acu & filo conſutis, ſed frondibus conſertis) fici, quorum magnitudinem ex Theophraſto nobis ſuppetit Becanus, ſubter quæ proculdubio turpiter illa virum cognoverat, ſola genitalia, quæ peccaverant, obnebularunt. Nec Eva ramum ſuper oculos poſuit, ut quaſi pariete interpoſito, audacior facta rem aggrederetur de novo; ſed per digitorum cancellos exſtinctum caput tremulo marcidoque aſpectu videns

Indoſch. L. 5. p. 486.

Lena manu lachrymas mutoni abſtergit amica.

Gen. 3, 25. Auguſt. de C. D. L. 22. c. 17.

Adam & Eva erant *nudi & erubeſcebant*, ait textus. ingenuus hic pudor naſcitur ex ſola hac voluptatis turpitudine, qui pudor & voluptas primum nos poſt peccatum invaſit. Simile legitur de Ulyſſe apud Homerum. Poſtea demum ipſe Deus iis tunicas pelliceas & ſcortea ſuccinctoria (*antiquiſſima veſtis* Propertio, Ovidio, Juvenali, Lucretio, nec non Polluci ac Æliano) eorum animalium, quæ ex victimis mactatis ac oblatis Adamo ceſſerant, fecit eoſque veſtivit. Unde & illa pars, quæ contra

Odyſſ. 6.

Arg. c. 8. §. 8. Levit.

man-

mandatum porrexit ac arrexit, poſtquam rubore ſuffuſos anteactæ patrationis pœniteret, *pudendam* dicitur; quia abſque pudore ne adſpici quidem poteſt. quæ membra *turpitudo & nuditas* dicuntur; * *turpia & vilia membra* Senecæ, *Inhoneſta* Iſidoro. quod ſine verecundia nudari nequeant, hinc ſemper velari indumento docuit haſce

Natura partes, veſte quas tegit pudor.

quapropter Chamus irreverenter verenda patris Noachi (quem Saturnum vocat Maro, & hiſtoriam refert Iuſtinus) denudans, maledictus legitur. Semper honor & pudor huic venerabili pudendo habiti: poſt fata ſua Jul. Cæſar, Lucretia, Polyxena curam habuere, ut honeſtius caderent. Quicunque etiamnum barbari nudi, ſubligaculo tegunt pudenda. Petrus nudus dicitur piſcaturæ incubuiſſe, ita tamen ut licio ſive cincticulo verenda involverit: Rerum furtivarum inquiſitores nudi cum lance & licio celata inveſtigabant, qui proculdubio ſuccincti alutâ, domum honeſtam intrare alias auſi nunquam fuere. Revelare nuditatem pro actu venereo, adulterio, & ſcortatione. alicujus nuditatem videre, eſt cognoſcere. carnem ſuam nudare pro inceſtum committere, frequens in ſacro Codice lectio. Denique ſeverè animadvertit Statutum in mulierem

*Deridet hæc Vaninus Dial. 48. Iſidor. Origin. 11, 1. Exod. 20, 26. & 28, 42. Levit. 18, 6. 20. §. 17. 1 Sam. 20, 30. Hoſeæ 2, 9. Nah. 3, 5. Hab. 2, 15. * 7, 2. benef. Phædrus. Gen. 9, 22. Iuſt. l. 14, Flor. l. 4. Plin. l. 4. Ep. Euripid. Hec. Plutarch. de clar. mulier. c. 15. Iob. 21, 7. Lev. 18, 6. c. 20, 11. Ezech. 22, 10. Deut. 24, 1. Levit. 20, 17. & 17. Deut. 23, §. 14.*

Deut. 25, §. 11. procacem & audacem, adverſarii cum marito ſuo rixantis verenda contorquentem: tum ob fatale periculum delicato membro facile imminens, tumque ob bracharum ignotum uſum, nec non tacitam reverentiam, quam pudibundæ matronæ ob peccati, à ſe moti, reatum ei debent: unde & *reverenda* dicuntur Arnobio. *Lib.* 5.

Fatum eſt in partibus illis
Quas ſinus abſcondit.

§. XIV. Recte etiam notant Hebræi pœnas tranſgreſſoribus inflictas reſpondere huic voluptati. Adam voluit ex ſpinis uvam colligere, & Eva ex tribulis ficum. proh pudor! Dulcis amarities amor eſt, voluptas peritura triſti ſemper dolore miſta, libidinis comes mœror. Morbi voluptatum uſuræ ſunt. Dicit autem Deus: augendo augebo ærumnas tuas & conceptus partuſque tuos, & anguſtiam à conceptu uſque ad partum multiplicabo, faſtidio cibi, deliquiis, laſſitudine ac doloribus. Abel cum vanitatem denotet, dicitur tamen & Joſepho πένθος *dolor*. Habet, peractum eſt: quas petit, pœnas dedit.

Talio. *Matth.* 7, 16.

Pœnæ corporales. *Gen.* 3, 16.

Ariſtot. Pol. l. 7. *c.* 9. *& c.* 16. *De generat. l.* 1. *c.* 11. *l.* 4. *c.* 6. *Sid. Apoll. l.* 1. *Argon. Nonn. Dion.* 41.

Certe ego, ſi nunquam peperiſſem, tutior eſſem:
Infelix fructus in mea damna fero.

Inter omnia animalia mulier maxime in partu vexatur, teſte Ariſtotele. Bruta licet doloribus non minus crucientur, attamen difficiliori lon-

longe nixu laborant mulieres, adeo ut, ſi parturientes non cohibeant anhelitum, & oſcitent, vita periclitentur. Rupicapræ emittunt dolores ſuos, id eſt, fœtus ait Hiobus; ſed primiparæ etiamnum vehementioribus torquentur cruciatibus. Scortum apud Comicum gravidum ad militem: *Salve*

Qui me interfeciſti pene & vita & lumine,
Quique vim magnam doloris per voluptatem meam
Condidiſti in corpus etiam quo nunc morbo miſera ſum.

l. 12. C. qui pot. in pign. *Oppian. l. 1. A. V. 484.* *Ariſt. 7, 9.* *Hom. Il. λ. 139, 3.* *Ier. 4, 31.* *contra Varr. l. 2. c. 10.*

Medea apud Euripidem ter maluit ſub armis vitam periculoſe exponere, quam ſemel parere. Lege ſodes Philonem Judæum ἐν τῷ περὶ ἀφθαρσίας κόσμου. Tandem dicit Supremus Arbiter, licet dolorum cauſa erit maritus tuus, nihilominus tamen deſiderabis congreſſum ejus. hinc amor mulierum excedere videtur reliquos amores, cum diligant præter naturam ſubactores quaſi carnifices, quos & Dominos agnoſcunt ſuos, horum dolorum cauſas: hinc apud Stobæum jocatur Sophocles in mollem ſexum, quod cum partus cruciatu diſtinetur, abjurare ſoleat omnem maris concubitum; poſtea periculis defuncta puerpera ejuſdem voluptatis & œſtri retibus denuo implicetur: Septem mulieres unum apprehendent

2 Sam. 1, 26. Puerpera. *Euripid. Med. Auguſt. Confeſſ. 69. c. 9.* *1 Petr. 3, 6.* *Eſai. 4, 1.*

dent virum. Nec minus ſæva pœnæ ſatelles, Venerium Adamum celeri pede ſecuta, ad amuſſim ejus peccato reſpondet. Mortalitatis noſter Candidatus ſegnitiâ atque ſocordiâ, lectuli otio quam labori habilior, incidit in laqueum ac barathrum Sathanæ; corpore itaque & animo inquietus & petulans θαῦμα θαυμάτων creaturarum princeps, ſimilis factus eſt equo & mulo, nam ſubrectis adhinnivit genitalibus. Vernis paſſeribus ſalacior, omni glandulæ pinealis vertigine circumactus rem brutalem brutali ſchemate aggreſſus eſt, inclinatam tumulo pronam ſuperincurvatus ſecure dedolabat. tolluntur pedes, ô medicina gravis! Itane Homo factus eſt ſimilis adhinnienti caballo, aut barrienti Elephanti?

Ærumnæ.

Clem. Alex. l. 4. Strom.

Pſalm. 32, 9.

Ah gemat in terris, iſta qui protulit arte

libidinis mellimela. ô dulcis amarities! beatus qui procul gannitibus improbis, quos *cupidine carnali*, quæ nobis communis eſt cum belluis, notante Stagyrita, *non ratione* metimur. Quapropter Deus terram propter hunc maledixit, ut eam comederet; id eſt, ut terræ herbam cum jumentis, quorum venerantium, capriſcantium, ceventium, ſubantium, barrientium, gannientium, grunnientium & gruentium, pariter ac hirquitallentium, aliorumque truſantium & pipillantium animalium naturæ par-

L. 7. c. 6. Ethic.

Gen. 3, 17. ſic 1 Reg. 2, 7. Rom. 8, 21. Hebr. 6, 7.

Legeſis Pandectas Plinii.

particeps factus eſſet, manducaret, & panem atque cibum tædio, labore ac laſſitudine ſibi compararet. *In ſudore vultus tui veſceris cibo.* Sic ferос nepotes docuit paupertatem privatis quæſtibus expellere. *Nota legem 19, 13. Levitic. Dracontius Hexaëm. 370.*

Jam raſtros patietur humus, nunc vinea falcem.

Pœna non crudelis erat, ſed vivere pejus. *Irenæ. l. 3. c. 37.*

Audiamus Marci Tullii effatum apud Auguſtinum. *Homo à natura in lucem editur corpore nudo, fragili atque infirmo, animo anxio ad moleſtias, humili ad timores, debili ad labores, proclivi ad libidines, in quo divinus obrutus eſt ignis, & ingenium & mores.* Tandem ſubjicit Supremus Pater, & patris ſermo Chriſtus cum Spiritu Sancto: *En hominem, factus eſt quaſi unus ex nobis*, verum procrea nunc hominem ad imaginem tuam, *pulvis erit & in pulverem revertetur.* Et ita vita hominibus in pœnam data videtur, cum antea mitis & amabilis ſoror, nunc triſtior noverca nobis ſit. *Gen. 3, 22. adde c. 18. §. 27. & Pſal. 103, 14. Sarcaſtica ſubſannatio.*

Heu, heu, nos miſeri, quam totus homuncio nil eſt!

Atque ita invidia Diaboli, pallentes morbi & triſtis ſenectus & ipſa mors in mundum ingreſſa, & nactus eſt mortis imperium Diabolus. unde eum Chriſtus à principio *homicidam* prædicat. Notandum itaque Cainum Sathanæ *Sap. 2, 24. Heb. 2, 14. Joh. 8.*

pri-

primogenitum (natum ſcil. ex primo illo contra Dei mandatum pruritu & concubinatu) non ſolum ipſum indemnatum ſpiritum fato tradidiſſe, ſed & fratrem interemiſſe. *Cain qui per tranſgreſſionem conceptus eſt, filius peccati* (ſunt Agrippæ verba) *ſanguinis homicida factus eſt: neque enim naſci poterat bonus, qui tanto malo erat conceptus.* Abel *conceptus ad pœnitentiam tranſgreſſionis, prima hoſtia accepta Deo in expiationem carnis, qui ſordes nuptiarum abluit cruore martyrii.* Hinc illæ lachrymæ, pulchra equidem arbor, ſed ejus fructus prima fronte læti, eventu triſtes; atque ita fit radix illa amara, vera Sodomorum poma, quæ dum in olla erant, jure merito mortem dixiſſes in ea latere, ut quondam de fungis agreſtibus colocynthydis, cum abſynthio amaritudine certantibus, dictum. Arboris minime otioſæ fructus terræ, humani corporis ſequeſtræ, conduntur:

Cain homicida.

ῥίζα πικρίας. *Deut.* 29, 18. *&* c. 32, 32. *Hebr.* 12, 15. *Tacit. L.* 5. *H.* 2 *Reg.* 4, 40. *Plin.* 20, 3.

Quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyſſi
Temperet à lachrymis!

Elementum moribundum, caducum ac grave corporis pondus terræ matri redditur, Spiritus autem & anima (ſi non ſit ſanguinis & carnis pruritus cogitatione inquinata) cœli de-

Apoc. 21, 27. 1 *Cor.* 15, 50.

po-

poſitum Deo, igneo animarum fonti traditur.

Πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα.

Non tanquam Divinæ auræ particula reſolvitur * in Deum, ſed vadit ad judicem, qui ei pœnæ vel præmii locum aſſignat. humanæ mentes profundis impurarum cogitationum receſſibus addictæ, ſceleribuſque inquinatæ, transferuntur in denſum chaos, turpeſque Tartari tenebras, Dei gratia pariter ac præſentia vacuas, ubi conſcientiæ laniatu nec non horribili exſpectatione futuri tribunalis torquentur. Regeneratorum, quorum corpora fuêre templa Spiritus Sancti, animæ extra anni ſoliſque vias, & nitidos poli axes, cœleſtiſſimo cœleſtium exercituum fruentur conſortio, dulciſſimoque Hallelujah glorificabunt Deum & Chriſtum Jeſum, quem gloriæ lumine vident atque contemplantur. Sicut in Adamo omnes duro Parcarum imperio exſtincti ad rogos buſtaque ferimur,

Tros Rutuluſve fuat nullo diſcrimine habetur; Ita & in Chriſto cuncti vivificamur. Non ex oſſiculo *Lus*, quod rore emolliretur, ſed poſtquam vermes confoderint corpus, divinâ potentiâ idem corpus reſurget, videbitque generis humani Soſpitatorem, qui velut è ſomnis ſolutum illud cadaver ad vitam revocabit.

Manil. l. 4. Lucret. l. 2. Euripid. Max. Tyrii Diſſ. 1, 25, 28.

* *Scite J. Cæſar Vaninus. Dial. ult.* Vovi Deo meo, quæſtionem de immortalitate animæ me non pertractaturum, antequam *Senex, Divus & Germanus* evaſero.

Eccleſ. 12, 2.

Pauci quos æquus amavit Jupiter.

Conſulteſis Gianinium vel potius Le Forge.

ἀναστασις.

Job. 19, 26. falluntur Voſſius diſp. th. 12. Sixt. Amama Antib. l. 3. p. 668. Prudent.

—nec deinde

---- nec me vel dente vel ungue
Fraudatum removet patefacti foſſa ſepulchri.

Caſto Chriſti corpori coruſcantia electorum corpora conformia fient, glorioſum hoc templum decore ſuo vincet Thetidis formam, crines ingenio ſuo flexi rutilabunt, & cæſaries refuga criſpabitur, ita tamen ut quotidiana ſucciſione fruticantes pili haud opus habeant: corpora ſubtilia, nec dilatatis angulis ampliata, decore ſuo prælucebunt: Tumque nulli deformes, aut tardi, ſenes aut pueri, nec gibboſi, aut claudi, lippi aut monſtroſi, verum ſucculenti, juvenili dignitate conſpicui, teretes humeri, patulæ manus, carneum femur, crura ſuris fulta turgentibus, internodia poplitum bene maſcula: mulieres & tenellulo delicatiores hædo, Praxitelis Gnidia Venere venuſtiores, nullo naturali vitio excœcatæ, ſed juſtâ formâ graves, omnique dote, quam petulantibus dictis Petronius aut Ariſtinætus deſcribere poſſent, gratioſiores emendatioreſque. Ita tamen, ut & ſempiternâ ſanitate & caſtitate cumulatiores Paracleto & Creatori gloriam tribuant. Tum nec blanditias ſuas proſtituent Salvatæ, Thais nulla olet, nec Nonariæ ullæ clepſydræ curam habebunt. καλλιπυγοτέραν nec ullam deperibit Cupiennius, Marſæus & Gordianus nullas ſectabuntur bu-

Phil. 3, 21. *Apoc.* 7, 16.

buſtuarias, Ancillariolus Martialis nullas pediſſequas, nec parabilem facilemque Venerem Philodemus, quæ nec magno ſtat pretio, ſequetur, quum juſſa eſt venire, nec Horatius illam, *paulo poſt. Sed pluris: ſi exierit vir.* nec Galli hanc. Saluſtius nec libertinas neque Coſmetas Famuli; cum σπαρτοπόλιοι & κατάκλειστοι, Lais,

Ad cujus jacuit Græcia tota fores;

Calvina, Catuena, Chion, Phryne,

Quinctia vibratas docta movere nates,

aliæque Lecticariolæ multa tentigine famoſæ; Elephantis & δωδεκαμήχανος Cyrene cum Proculejo, Gillone, ac Criſpino cæteriſque Trojugenis & Baptis, Cotytto ſint devotæ ac mancipatæ. Veſtalium caſtimoniam ipſe ſpurcitiæ Deus delibabit, & Palladis virginal velamento ſuo reteget. Caleſcant tum Canophoræ, glorietur tum Proculus, cæſariones nothique levato velo exprobrent libidines parentum. Electi fermento vetuſtioris labis non vexabuntur, neque ducent aut nubent; adeo ut nullæ beatæ ſalvatum hominem lodicis ζωὴ καὶ ψυχὴ blanditiis, nec nigris vegetiſque oculis, nec flava coma, nec pede gracili, nec papillis tumentibus, nec pulchris clunibus ſuis ad antiquum illud nefas pellicere poſſent, etſi

Memento eorum quæ Thuanus l. 81. p. 431. Tom. 1. D.

vellent: velle autem nec poterunt, quoniam non labiles, ut in primis mundi exordiis; ſed Deo angeliſquee ſimiles erunt. Pſoram itaque fricant ſuam Baſilius, Hilarius, Athanaſius, Origenes, Macarius, & cum iis Grotius pariter ac Scotus, hariolantes cunctos virili ſexu reſurrecturos, exceptâ Beatâ caſtiſſimâ Mariâ; dum conformes erimus imagini Filii Dei & Angelis, inter quos nullum ſexus diſcrimen agnoſcit Theodoretus. Ratiuncularum offucias abſtergit docte Auguſtinus: *Qui utrumque ſexum inſtituit, utrumque reſtituet, nuptias negavit Dominus futuras in reſurrectione, non fœminas. Corporibus vitia detrahentur, natura ſervabitur. Non eſt autem vitium ſexus fœmininus, ſed natura, quæ tunc quidem & à concubitu & à partu immunis erit, erunt tamen membra fœminea non accommodata uſui veteri, ſed decori novo, quo non alliciatur adſpicientis concupiſcentia, quæ nulla erit, ſed Dei laudetur ſapientia atque clementia.* Ad rhombum.

Arg. c. 4, 13. Eph. & Rom. 8.

L. 22. c. 17. de C. D.

§. xv. Multiplicatis tandem mortalibus, audax Japeti genus cuncta libidine polluit. Rejectis gentibus, cum populo ſuo pepigit fœdus miſericors ille Deus; aſt ut depravatæ naturæ, primâ labe ac ingenito nefas pollutæ memores eſſent fœderati, ipſis injunxit *circumciſionem*, ut illa pars quæ peccaverat, & per quod

Circumciſio.

Geneſ. 17, 10.

quod transfunditur originale peccatum, esset in fœderis signum, (unde Judæi juramentum præstantes sub femore dextram præputio & inguini admovent. hinc & istud πολυθρύλλητον *by sijn mannelijke waerheyt*) & ut præputia cordium nostrorum auferremus, id est, averruncaremus pravam illam concupiscentiam. Circumcisio itaque fuit typus carnalium cupiditatum abnegationis. Lustrico enim die infantis præputium (ἀκροποδία, sive ἀκροβυσία Hesychio τὸ ἄκρον τῦ αἰδοίε *extremum pudendi*, Celso *summa cutis*) osseo cultello vel petrino, Chaldæo Paraphrasti *Scalpella acuta*, abscinditur. Omnium primo Abrahamo injuncta, & ab Israëlitis Ægyptii mutuati sunt. Licet Herodotus ἀπ' ἀρχῆς ipsis aliique Saturno tribuant apud Eusebium. Nam hi, ut Troglodytæ Ægyptios, Israëlitas imitati sunt. Dæmon semper simia Dei. Hunc fœderis ritum adeo religiose & exacte semper observarunt circumsecti & recutiti verpæ, ut bella moverint contra Imperatores, quod interdicerent scindere inguinis oram, vetarenturque mutilare genitalia & præputia demetere. Judæos nodatum caput arte hucusque solvisse omnis ævi series docet. Adeo ut ingenitum placitumque nefas rursus videamus, nihil aliud

Recutiti apellæ. *1 Sam.* 18, 25. 27. *Gen.* 24, 2. & 47, 29. *Ph. Judæus de Circumcis. Jer.* 4, 4. *Augustin. de C. D. L.* 16. *c.* 27. *Lact. l.* 4. *c.* 17. *Rom.* 10, 11. *Deut.* 30, 6 *Lege sodes Gomarum ad Lucæ c.* 11, 21. *Exod.* 4, 25. *Josuæ* 5, 2. *Genes.* 17, 15. *Act.* 7, 8. *Joh.* 7, 22. *L.* 2. *c.* 91. *Præp. Evang. L.* 1. *Origenes contra Celsum.*

fuiſſe quam coëundi iſtam libidinem, quæ in
2 *Cor.* 12, 7. ſancto Paulo ut labes & ſpurcitia naturalis deputatur, & illum in concipiendo pruritum, quem in matre ſua agnovit David, rurſuſque in ſe ſenſit D. Vates. Ni itaque prima Sanctionis trangreſſio fuiſſet concubitus, quî peccatum hereditarium foret in infante, qui actu nihil mali perpetravit, libininoſus hic affectus, quo incaleſcens mater concepit eum, & quem illico perſentiens ſe Virum eſſe fatetur. Satis pœnarum autem mulieri erat relictum in partu, ita ut ſimile quid circumciſioni ſubire haud neceſſe eſſet; cum uterque ſexus in fœdere & in Chriſto ſit unus; dicuntur enim & *filiæ Abrahami*. Fœminis & parſum eſt, quod ex fœmina ſine virili ſemine, ſoſpitator noſter, ſemen mulieris caput ſeductoris contriturus, naſciturus eſſet, quem illæſa virginitate ſine ærumnis geſſit virgo immaculata, quodque caſti ventris onus in partum ſincerum ſolvit generoſa puerpera. Primi ſeminis * progeniem fovit hoſtis faucius, quam Chriſtus ſemen virgunculæ beatæ, Meſſias ſive Michaël deſtruxit, contrit atque ſubegit; adeo ut irregeniti figmenti pulvis & cinis ſerpenti tantum relicta ſint in cibum. Pii autem Chriſti virtute culcabunt ſerpentem & juſtificati ac ſanctificati excuſſo Diabolicæ Tyrannidis jugo, continuo adverſus

Geneſ. 34, 14. *Exod.* 12, 3. 4. *Gal.* 5, 28.

Ne quidem à riſu me continere potui, ubi vaſti iſtius Luperci, fratris nempe Cornelii, ſcurrile legerim lemma.

* *Ioh.* 8, 44. 1 *Ioh.* 3, 10. *Matt.* 3, 7. *Apoc.* 12. *Eſ.* 65, 25. *Luc.* 10, 19.

sus illecebras ejus pugnabunt. *Inimicitias ponam inter te & mulierem, inter semen tuum & semen illius*, ait Dominus, *illud conteret caput serpentis & conculcabit calcaneo.* Agnus hic ἀμίαντος καὶ ἄκακος immaculatus sine ullius viri opera ἀπάτωρ, sed in immaculato virginis Mariæ vase glutinans carnem insciâ matre, unde ἀμήτωρ, nullo modo originali labe inquinatus esse potuit, quia non hoc tenore è voluntate viri & fœminæ concretus & coagulatus nec coinquinatus, ut nos homunciones pulverulenti. Spiritus S. vis potentiam Diaboli suffocavit, Beatæ Mariæ semen Evæ massam purificavit, in omnibus fratribus suis similis factus est Christus excepto peccato: tulit tamen pro nobis circumcisionem, & nos baptismo ablui jussit, quia ipse pro nobis plagam in carne insons tulit, ut debitorem se faceret universæ legis servandæ: aures sibi perforari passus est, ut voluntariis servis fieri solebat, idque ut ultro Domino patri & uxori Ecclesiæ, & liberis se manciparet, utque unius libidine peccatores constituti sunt multi, ita per satisfactionem unius Christi, castitate coruscantem, justi constituuntur multi.

Gen. 3, 5.

Esai. 7, 14. *Jer.* 31. §. 22. *Luc.* 1, 37. *Heb.* 7, 3. Melchisedecus.

Hebr. 2. 17. *Marc.* 1, 4. *Gal.* 5, 3. *Ps.* 40, 7 *Hebr.* 10, 5, *Exod.* 21, 5. 6. *Rom.* 5, 19.

XVI. Suffragantur digressioni nostræ Purificationum Sacrificia, quia peccarunt in opere lepi-

Levit. 12. 6.

lepido parentes. Offerre debuit mulier pro purificatione, non prolis, qui purificationis ſignum habuit octavo die, ſed ſuæ ipſius: inerat enim immunditia & irregularitas legalis in conceptus partu contracta. Notanda & textus verba: *Offerto agnum anniculum in holocauſtum, & pullum columbæ aut turturis in peccatum.* columbas ſalaces torquatoſque palumbes (qui ſemper Veneris & libidinis avidæ fuere ſymbola, ut præter mythologica docent Cypriorum & Erycinorum nummi rariores apud priſci ævi reliquiarum indagatores. quo ſenſu à Prudentio,

Eva columba fuit tum candida; nigra deinde
Facta, per anguinum maleſuadâ fraude venenum.

Si plura cupitis, legite ſodes G. Voſſium de *Idololatria*, ac Sam. Bocharti Hierozoicon atque Geſnerum) in peccati ſalacitatis ſuæ reatum offerre debuit puerpera. Leproſum, cujus immunditia jure merito *peccatum* dicitur, (Lepram omnem non fuiſſe ſcabiem aut Elephantiaſin, ex menſtruato congreſſu vel contagione contractam, ſed bubones & hernias; quin imo luem Veneream apud Hebræos, Græcos & Romanos notam Libro tertio de *Proſt. Veter.* propitio numine docebo. Nam ſicut inter hæmorrhoides & ficos ſive mariſcas

Levit. 14, 22. 21. 30.

lucu-

lueulenta est differentia, ita lepra scabiosa à lepra alba toto differt cœlo) offerre oportebat passerem, quia ob acrimoniam humoris quâ perciti erant libidinosi saucii, passerum instar, quos vigesies uno die rem peregisse literarum monumentis testantur Aldrovandus ac Scaliger. unde Juvenalis: *Dic passer.* Denique legitimæ nuptiæ licet castæ ac licitæ, & quin imo injunctæ sint primitus & benedictæ ob Messiæ nativitatem, crebro tamen interdictæ sunt ob legalem immunditiam, ut mentes magis in Deum erigerentur; ideo se abstinebant *ad tempus.* Chæremon de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus.* In *casto* & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyrographus:

Lege Levit. 13, 2. Exod. 4, 6. Num. 12, 10. 14.

Sat. 9. Ier. 16, 1. Exod. 19, 15. Levit. 15, 18. 1 Sam. 21. 4. 1 Cor. 7, 5. Porphyr. de abstin. Sat. 6. & Ovid. 4. Fastor.

Ille petit veniam quoties non abstinet uxor
Concubitu sacris observandisque diebus.

Tibullus amorum Triumvir castus:

L. 2, 1.

Vos quoque abesse procul jubeo, discedite ab aris,
Queis tulit hesterna gaudia nocte Venus.
Casta placent superis.

Tenerorum amorum buccinator:

L. 3. El. 7. Amor.

A tenera quisquis sic surgit mane puella,
Protinus ut sanctos possit adire Deos.

Lampridius de Alexandro Severo: *Usus vivendi hic fuit, ut si facultas esset, si non cum uxore concubuisset, matutinis horis in Larario suo rem divi-*

Æl. Spartian. in Eliogab.

2 Reg. Levit. 12. *divinam faciebat.* Poſt coitum vero uterque, ſe aqua viva mundabat & expiabat, tum ob peccati originalis reatum, ejuſque tranſmiſſionem, tum quod niſi libidinoſa cogitatione fieri haud ſoleat. Ita Betſaba poſt perpetratum opus, ſe abluit & ab impuritate ſua purificata eſt. Suetonius de matre Auguſti: *Illam experrectam quaſi à concubitu mariti ſe purificaſſe.* Ita apud Perſium, *noctem flumine purgare.* redit interim ad damnatos mores ſpumoſa & ſalivans caro, ingenitum hoc nefas nec ulli amnes aut ulla maria nec ingens Oceanus abluent.

Adde Strab. L. 14. Stat. L. 9. Virg. 4. Æneid. Juv. Sat. 6. C. 94. Auguſt. Sat. 11. Lact. L. 3. c. 19.

Nec formidatis ulla medetur aquis.

Sexcenta in rem noſtram non obtorto, ſed liberrimo collo ruunt ſuffragia. Pollutionis nocturnæ, cujus umbra lubrica inter res ſerias vix nominari videbatur, inceſtum decus ob legalem primi reatus immunditiam *peccatum* dicitur. *Idcirco has naturales & involuntarias excretiones purgari voluit Deus, ut à voluntariis multo magis fugere diſcamus* ait Iſidorus Peluſiota. Quocirca & ardenti voto Deum ſupplices veneramur, patrio hoc effato: *Matiget onſen ſlaep, dat die niet onordentelijck en geſchiede, op dat wy aen ziel en lichaem onbevleckt mogen blijven.* Menſtruatæ & Ancunulentæ per VII. dies immundæ erant, debebantque ſe ſeparare à conſortio hominum, viri & tabernaculi.

L. 11. c. 4. Proſt. Veter.

Levit. 15, 30.

Lib. 3. c. 14.

De imaginationis vi Vanin. Dial. 38.

Levit. 15, 24. & 18, 19. 20, 18.

Qui

Qui menſtruatam tetigerit, vel juxta eam jacuerit immundus erat. Si inſciens rem habuerit molueritque menſtruatam expiari poteſt: ſi autem invitâ uxore ex καταμηνίοις ægrâ, ſcienter & ſtudio nuptias fecerit, morte morietur. *Levit. 20. Ezech. 18, 6.*

Magnaque debetur violato pœna cadurco.

Si conſentiente menſtruatâ palpitaverit, fatuaque popyſmata, ferri aciem hebetantia, in lubrica ſemita ejus excitaverit, ambo interficientur. Quod facinus non alias conſtabit, niſi albo fluxu laboraverit, & ejus veneno infectus vir bubones vel gonorrhœam contraxerit: vel monſtroſus, debilis ac leproſus infans prodiderit matrem. unde apud Hebræos Lex, teſte Ænea Gazæo, quæ permittit nato leproſo ac mutilo patrem lapidibus obruere, quod à muliere dum immunda eſſet abſtinere nequiverit. *Lege Vanini Dialog. 39. & 40.*

Meretricia voluptas licet apud omnes fere gentes extra legis pœnam ſita fuerit, tamen Deus interdixit, ne Iſraëlitam ſubagitet mercede aut ſtupret capturâ fœderatam Hebræus, ob typum Chriſti. *Lege ſcripta elegantiora ſuſtiviſſimi Ferrante Pallavicino Rethorica.*

Mos & Lex maculoſum edomuit nefas.

Ita tamen ut extraneæ licite cophini fœnique mercede ſe mancipare poſſet. quo caſu & Dei populo interdictæ erant uſuræ, morticinia aliaque non pauca, quæ tamen cum extraneis licite tutus faceret. *Deut. 14, 21.*

Agmen claudat tandem naturale illud inter utrumque ſexum συμπαθείας ἑλκυστικόν. Barbatus juvenis rem adeo fœdam & brutalem ultro, obſcœnas Spartopoliarum partes, omni ſentina, omni latrina, omni denique cloaca putridiores, opacam mephitim exhalantes, æterniſque ſordibus obſitas, quarum nates ipſæ ſuarum matres pertingere timerent,

Syrach. 36, 24.

Et cui per mediam nolis occurrere noctem,

tentis nervis aggreditur.

Nigra, Melichrus eſt: immunda & fœtida acoſmos:

Cæſia, Palladion: nervoſa & lignea, Dorcas:

Parvula, pumilio: Chariton mia: tota merum ſal:

Magna atque immanis; cataplexis plenaque honoris.

Lucret. l. 9.

Inferiores abdominis partes, *popinas & latrinarum latebras* dixit Apulejus. *Turpitudinem* muliebria meretricis vocat Jeremias, & ipſum coëundi actum tanquam *Stultitiam* execratur. nunc ſtuprum, nunc inceſtum, adulterium & ipſam παιδεραστίαν *Stultitiæ* epitheto infamat Sacer Codex, & paſſim * Plautus. Lacerum inguen, fornacis aut culi equi aëni inſtar, furibunde palpitabit Veneris properantis nepotulus & martyr, ſcabie vetuſta lævis,

C. 13, 26. & 29, 23. *Gen.* 34, 7. *Dent.* 22, 21. 1 *Sam.* 13, 12. *Judic.* 20, 6. 10. *Judic.* 19, 23. 24. * *Plaut. Bacc.* 3, 1. *Men.* 2, 2. *Aul. ſc. pen.*

li-

licet certo certior esset se ab illo congressu * *sanioſam* & *pestilentem* (Veneream puta) *luem* contracturum, tamen ut compos voti fiat Averni barathrum intrabit, & Acheronta movebit.

* *Ita emendandus Apulei locus L. 1. Met. qui sic corruptus legitur:* Ab unico congressu anosam ac pestilentem contraho. *corrige* Saniosam & pestilentem [luem] contraho.

Hic rogo, non furor est, non est hæc mentula demens?

Dii vestram fidem! Percastor, velint nolint, coguntur fateri cosmetæ, aut primum fuisse scelus, aut sceleris pœnam, aut denique ingenitum necessarii sceleris virus, medullitus à teneris ossibus vernarum Equitum inhærens. Viros minoribus genitalibus esse præditos quam cætera animalia, proportione corporis habitâ: puellas vero maturas fœminal, *virginal* Lucilio, *bulgam* Varroni, vulgam, vel, ut simplicitate Romana loquar, vulvam habere equæ aut vaccæ fossâ capaciorem laxioremque, naturæ Consulti asseverant. Quapropter immundæ & fœtidæ draucos adhamant, & mutoniatos depereunt. urunt videndo puellæ, sibique oculi adulterium monstrant. *Næ illæ*, inquiunt, *fortunatæ sunt, quæ cum isto cubant.* Marullæ inguinum pondus diu multumque manu & digitis pensant; hispida membra, torosos lacertos & penem

Albertus Magnus L. 20. de animal.

Majorem, quam sunt duo Cæsaris Anticatones,

ocu-

oculis devorantibus comedunt. Ita Hieroſolomitanæ ad menſuram inguinis aperto peculio legebant viros, amabantque obſcœnos gla-
Ezech. 23. diatores, *balteis accinctos*, ait comma quintum decimum, quibus verbis reſpondent illa Satyrici *Ferrum eſt quod amant.* Drudos draucoſque ingentes haſtas vibrantes & ſine fine facientes vident matronæ libenter. In Aſſyrios non tantum ſed & Chaldæos exarſêre, dum

Lena per innumeros iret pictura penates.

habuerunt forſan iſti tam grande pondus, ut ipſos homines lacinias faſcini crederes. tandem mutoniatorum draucorum diſtractione luxatæ, deteſtantur peregrinos, & ad Ægyptios rurſus ſe conferunt. Sed cum *poſt aſellum diaria* non ſumuntur, ita necdum ſatiatæ, eos ſolum Ægyptios onobelos amplectuntur, quorum *caro erat inſtar aſinorum & virus inſtar equorum*, bipedem ſibi aſellum quærunt. Aſini enim bene vaſati probeque peculiati ſunt, unde Poëta:

Ad portam veniet ſalax aſellus.

Aſinum & Priapo conſecratum novimus initiati. hinc & ὄνῳ apud Phavorinum & Lampridium. Luciano ἀσελγέστερῳ ὄνων. Equorum adhinnientium furorem teſtantur admiranturque omnes ſcriptores. *Inſignem* equarum furorem indicat Maro, & extremæ laſci-

viæ

viæ adulteram *Hippiam* vocat Juvenalis, unde & Lucilius *Equam Thessalam* dixit amicam suam, quasi indomitam; adeo ut & siccæ & pudibundæ videant mentulam pedalem, testesque bilibres libenter. Martialis cum pusillo esset peculio, dicit se displicuisse Cottæ & Gallæ. Sed Clodii opulentum peculium Pompejam magis delectabat, quam pusillum patrimonium Julii Cæsaris. Sic & cunctæ istæ Dromedariæ magis delectantur inguina quam ingenia fricando.

L. 7, 54.
L. 1, 24.
L. 3, 50.

Unciolam Proculejus habet, sed Gillo deuncem:
Partes quisque suas, ad mensuram inguinis heres.

§. XVII. Ratiocinationi huic nostræ apodicticæ hucusque demonstratæ haud pauca obstare videntur. Nam naturæ auctor ante lapsum ex professo concesserat atque injunxerat, ut multiplicarentur. Cum autem τῇ ὑποθέσει δουλεύειν nec deserere vadimonium de re certissima datum constitui, ideo injuria temporis in omnes libros grassans mihi pro muro aheneo erit. remoram saltem laciniis versicoloribus intertextam absque tussi pervolvito. Nihil enim est tam difficile, quod improbitas non extorqueat. Verum cum periculosum sit, alienis intervenire secretis, ideo extra oleas

Gen. 1, 28.

non

non vagabor, ſed intra ſepti cancellos me continebo. Qui è nuce nucleum vult, frangat ipſe nucem, caveatque aculeum.

Non quiſquam fruitur veris odoribus,
Armat ſpina roſas, mella tegunt apes.

Dedici enim ſi non caſte, ſaltem cate ratiocinari, licet ſemper ſancte de Deo ſenſerim, modeſteque locutus fuerim. Nihil enim tam abſonum cogitatu eſt, quod acri judicio, (quale ſpecioſam inſaniam ſuſpicarentur Bœoti) non fiat probabile. In ſe ipſum ſævit, quiſquis ſciendi avidus nimia contentione in lucubrando vires oppreſſum it: cum itaque ſilendo tutus pacatuſque ſtare poſſum, cur laborarem ſumma ope videri hæreticus. *Qui bene latuit bene vixit.* In libera Republica quondam mentes linguæque fuere liberæ; verum enim vero in ea nunc incidimus deplorariſſima tempora, ut nec dicere cuiquam liceat, quod ſentiat, nec ſentire quod debeat. Ne itaque diſſertatio hæc noſtra digreſſionibus tumeſiat, parcam iis, ita tamen ut immotum maneat, omnes codices turbatos, interpretationeſque cunctas, veratro ebrias ſquallere, quicquid ad raucam uſque ravim amice conſpirantium clamitet recutitorum grex: Chriſtianorum capſarios cophini fœnique ergo arcanam in aurem mendi-

can-

cantes & Græculos eſurientes quæcunque ſomnia vendere novimus.

Diſce, ſed ira cadat naſo, rugoſaque ſanna. Benedictionem *Creſcite & multiplicamini*, quod palmarium in nos vibrari poſſet telum, fugitivo loco per incogitantiam multorum ſcribarum eſſe inſertam, inficias nullus ibit, qui ſubacto judicio diuturnitatem ævorum, varios lubricæ peregrinationis caſus, migrationes, fugas, formidines, calamitates, captivitates, turbulentas perſecutiones, cruentaque carnificum ſacrilegia, (quæcunque ex aliorum fideliore diſces memoratu) penſiculatius omnia trutinat. Numeroſiora percopioſis ſcaturientia ſermocinationibus percipies ex Huetio, J. Voſſio, Patre Simonide, ſimiliumque hujus ævi heroum ſcriptis, quibus ſi genuinum molarem invidia non fixerit, doctiora nos percepturos, quam hucuſque ex Capello, Morino, Walthone & Conringio didicimus, confido. Noſtra interim poſt lividorum latratuum Scyllas enavigatas, ſufficientis gloriæ anchora ſedet. *Rhodum* hic & *ſaltum* declamare deſine, prædictum tibi ſcias. Ego nec dulces Permeſſidos undas hauſi, nec è fonte Hebræo labra prolui, adeoque ὄπιχρισιν inſtituere vel ferram contentionis reciprocare haud in animum induxi, dum in iſto non quæram muſtaceo laureolam,

Voſſius de LXXII *Interpretibus. Huetii Demonſtr. Evangelicæ. Pere Simon Hiſtoire Critique du vieux Teſtament.* 1678.

ne

ne ſine ſpe prædæ morari in ſcopulo videar, interim *Credite me vobis folium recitaſſe Sibyllæ.* Quomodo Solymorum ruderum Chimeliarcha reſtituerit cuncta quiſque ſubolere poteſt, cui datum eſt habere naſum. ad Geneſeos comma 31. cap. xxxvi, quæ & Chronic. 1. §. 33.

Dic aliquem ſodes, dic Quintiliane colorem,
Hæremus.

Nec enim nos movet Auctoris ſyſtematis Præadamitici, Hobbeſii, aut Spinoſæ infanda cacochymia, quibus multo nequiorem ſe dilaniandum propinat Bodinus in Dialogis *de abditis rerum ſublimium arcanis*, ſacerrimo libello, de palma certante cum contagioſo execrandæ memoriæ blaſphematoris Kourbachii Onomaſtico, qui tanto pejor impoſtor, quanto Spinoſa Luciano, Machiavellus Juliano, Hobbes Carneade, Janus Alexander Ferrarius Thomâ Brouwn & Cupero, Servetus Eyndio, Caſa Catullo, Becius Spira, Sutholt Burchio, vel denique Socinus Oſtorrodo, Vorſtius Sandio. quodque ſeculum, quæque & ætas ſuum fert Thalem Mileſium, Apolloniumque Milonis.

Qualibus in tenebris vitæ, quantiſque periclis
Degitur hoc ævi, quodcunque eſt.

Deus meliora impertiatur nobis, nec errori huic infeſtiſſimum meum tradat mancipetve hoſtem,

hoſtem, flagito. Lumen fœneremur ex doctiſſimo Dom. Huetii opere. Templo à Chaldæis flammis depopulato, tandemque excuſſo Babylonico jugo, iterum reſtaurato, eos libros & fragmenta collegit Eſdras, quæ ad præſentem ſui ſeculi ſtatum, ſepoſitis iis, quorum incerta erat auctoritas, accommodata putabat, Canonemque ex auctoritate Synagogæ invicem coadunatum reſtauravit, multaque aſſuit adtexitque. Sex priora Eſdræ capita non ſunt ab eo ſcripta; ſed ab incerto auctore, qui Paralipomena condidit, vixitque Darii, filii Hyſtaſpis ætate.

Clem. Alex. Strom. 1. Chryſoſt. Hom. 8. in Epiſt. ad Hebr. Theodoret. Præfat. in Cantic. & 4 Reg. 14, 21. Arg. 1 Eſd. 3, 4. & 6, 14. 15.

Monſtrum illud eruditionis, Reverendus ac Doctiſſimus Pater Simon, Oratorum collegii Pariſienſis Flos illibatus & Suadæ medulla, ipſa Siren, quam mori Muſa vetat, oculos cæſiores quam ipſa Minerva habens, probavit Hebræum Codicem, qui hodie cujuſque teritur manibus, nihil minus quam Hebræum ſpirare ſaporem, omnia ſuſque deque reſtaurata, mutila lacunis vitiiſque deformata, pſeudepigrapha & ſexcenta hujus commatis. * Magni viri acumen obtu-

* *Moſen, quem Μόχον Jamblicus, Moſchum Sidonius apud Strabonem vocant, Pentateuchi auctorem agnoverunt præter Joſuam, Danielem & Malachiam, Charondas, Socrates, Plato & apud Jaſtinum M Hellanicus: & Satyricus*

Tradidit arcano quocunque volumine Moſes.

ita tamen ut, & manſuras voces rudibus figuris ſignaſſe, poſtea & Samaritanis reſtauraſſe Eſdram, immixtis Chaldæis, Chananæis, Syriacis verbis, aliiſque dialectis probare conetur ſublimis omnis criſeos coloſſus. Le Pere Simon en ſon *Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament* imprimé à Paris l'an 1678. qui a eſté ſupprimé en ſa naiſſance & dont tout les exemplaires ont eſté brulés, deſorte qu'il n'y en eſt reſté que deux, l'un en France, &

dit cataſta, ejuſque liber illico poſtquam in terram cecidit, in manibus obſtetricis deceſſit, proculdubio Cadmi filius non ſpongia ſed atroci ſtylo ſanguinem extraxit, irritoque conatu ſana integraque multa ſollicitavit, novaque caligine obumbravit. Cum itaque ejus navis per vadoſum hoc mare ſulcans, ſcopulis illiſa ſit, ideo ſciens multa prætereo, ut ſine metu hæc vada & ſyrtes tranſeam. Ne tamen plane va-

l'autre en Angleterre. Je croi que l'infortun eſt touché cet œuvre docte, acauſe qu'il avoit loué quelques fois des Traducteurs ou des Interpretes Proteſtans : ou bien, pour avoir trop peu deferé aux anciennes verſions, ſoit des ſeptante, ſoit de la Vulgate. Ou bien qu'il avoit établi des regles ſur leſquelles on puiſſe donner de meilleures Verſions, & non moins authentiques que la Vulgate: Il dit, que cette Ecriture eſtoit obſcure, embraſſée & defectueuſe, ſoit de la Texte Original, ſoit dans toutes les Verſions anciennes ou nouvelles. Il pretend donner les regles de ſa Critique, pour rétablir par elles, ou pour corriger le Texte Original, pour en procurer enfin une verſion, plus accomplie, & plus authentique que celle des ſeptante, ou de tous les Traducteurs des derniers ſiecles. Pour fondement de tout ceci, il donne une autre idée de la langue Hebraique du Texte Original, que l'on en a eu juſques à preſent. Qu'il y a de plus des tranſpoſitions dans la Bible arrivées, à ſon avis, par la faute des anciens rouleaux, ou fueilles miſes les unes ſur les autres, ſelon l'anciene maniere d'écrire, & ſans eſtre conſuës enſemble. Que c'eſt de là qu'il y a une confuſion d'ordre dans les premiers chapitres de la Geneſe & de l'Hiſtoire de la Creation. Que l'ancien caractere du texte Hebreu eſt le Samaritain. Anfin il baillera un autre face, & une autre étenduë, qu'elle n'a eu juſques ici; & à ce ſujet de pouvoir changer & ſubſtituer librement, non ſeulement d'autres points voyelles, mais d'autres lettres & d'autres mots, quand il ſera queſtion d'y trouver un ſens, à ſon avis, plus net & plus commode. Il contribua de plus à l'edition du grand ouvrage de Louys Capelle. *Hæc nos latere noluit ſolidæ eruditionis Promuſcondus qui torrenti cornu antecedens favum millificavit. Raſis in antitbetis libret, quicunque Calliopes ſuxit ubera, aut è Nili fonte labra proluit. Maſtix hæreſeos & Judex Midas*

Ad Pharon & Nilum, famoſaque mœnia Lagi

penetrent, ſi ſancti ſanctorum adyta rimari & penitus Oratoria ambigui Tripodis oracula refutare velint.

di-

dimonium deſeruiſſe videamur, nodum Gordium ſi non arte, gladio ſulcabo. Scito verſiculum XXVIII capitis primi Geneſeos proculdubio tranſpoſitum eſſe. Poſt lapſum enim in ſtipendium inobedientiæ, poſtque pœnitentiam in depravatæ naturæ ſolatium, arboris fructuumque uſum benignus pater Adamo & Evæ conceſſit: *Creſcite & multiplicamini.* Duorum ſexuum naturæ indidit auctor, ut ſe invicem appeterent & conjunctione gauderent. Primo per ſymbola abuſum hujus narrat ſanctus ſcriptor, (ut apud Ægyptios ἱερογραμματεῖς, apud Perſas Magi, apud Aſſyrios & Arabes ἐξηγηταὶ τῶν μύθων, apud Indos Βραχμανες, apud Gallos Druides, apud Siculos Galeotæ, cæterique apud alias gentes myſtagogi portentorum interpretes) poſtea ſine ullis involucris exponit gryphum. Concubitus ipſe per ſe non erat malus, alias ipſe Nomotheta poſtea peccatum juſſiſſet, ſed ſanctionis tranſgreſſio pravum redolebat facinus. Et ſicut primitùs Fratrem ex ſorore ſobolem tollere neceſſitas dictabat, poſtea natura inceſtum hunc reſpuit; ita coitus vetiti patratio primò interdicta, poſtmodum licita ac neceſſaria pariter ac juſſa delectavit arriſitque crudis virgunculis, vetuliſque beatis, acerbis

Vindiciæ.

Sic & alii 1 *Reg.* 10, 1. *Prov.* 1, 6. *&* 12, 23. *Eccleſ.* 12, 11.

Nefaria circa inceſtum Cardanus apud Vannium Dial. 48.

pueris, tumidiſque viris: adeo ut blanda illa Siren, incredibili voluptatis œſtro percita tam ſanctis ac prophanis, tamque thuribulo quam principatui ſubrepſerit, tamque invaſerit Sardanapolitanos ac Epicureos, quam Lucullos aut Catones, tamque Veſtales & Monachas quam Mœnades ac Bacchas ſubegerit. Naſcitur enim poſt lapſum mulier ad partum & prolem futuram, ut ſimili homuncione lætetur puerpera. *Natura, quemadmodum naſcendi, ita & gignendi legem præſcripſit; parentesque nos alendo nepotum nutriendorum debito alligarunt.*

Val. Max. L. 2. c. 9, 1.

Lucret. L. 5. *Ut propagando poſſint procudere ſecla.*

Ita tamen ut ob rebellionis reatum ſemper legali immunditia legitimæ juſtæque nuptiæ inquinatæ manſerint: unde & originalis culpa circumciſione & baptiſmo debuit expiari. Notandum denique Adamum ante expreſſam coëundi licentiam ac benedictionem hujus lubrici actus, uxorem ſuam vocaſſe *viram*, Feſto *viraginem*, Symmacho ἀνδρίδα, quia ex viro ſumpta erat; poſt lapſum expreſſamque cognoſcendi molendique legem, dixiſſe *Chavah*, quia *mater facta es omnium viventium.* Adeo ut immotum maneat, nullam ſubeſſe cauſam, cur vadimonium deſeramus.

Lege & notato: Sobrie 1. *ad Tim.* 2. §. 14, 15.

Gen. 3, 20.

Exegeſis. §. XVIII. Alia denique & ὑπόμετρα in apricum proferre cogor, quæ ſi non profint ſin-

singula, multa juvant, adeoque ne credas, Benevole Lector, me nefas in studia committere, si Domitianam hanc quæstionem, quæ dubio caret, Saturninis & improbabilibus adstruere viderer asteriscis. *Nihil est tam incredibile*, ait Romuli nepotum eloquentissimus, *quod dicendo non fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione*; adeoque verissima Status nostri quæstio nullis adminiculis aut calamistris inuri desiderat, utpote solidissima Publicæ συζητήσει subducta. Ut tamen cum Posthumo Cannas, Mithridaticumque bellum & perjuria Punici furoris, Syllas, Marios, & Mutios, prius in partes vocem, quam de tribus capellis causam agam; ideo scriptoris Biblici ὕστερον πρότερον haud tralatitiis probavi argumentis: Ne τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, quod nec ignoranti nocet, nec scientem juvat, ad nauseam repetitum ventoso curru ad scenam (nam efficacius, citius & ardentius natura mortalium culpat Satyrographis dicteriis quam mellitis verborum collaudet globulis) protulisse censear. Num comma nostrum XXVIII. *capitis primi* Geneseos suo loco & adæquata serie in ipso Mosis autographo scriptum fuerit, doctioribus Dioscurorum vel Triumvirorum decisionibus

Ὁμηρικῶς.

ὕστερον πρότερον.

modernos ſanguinariæ liti obniſos ad τὸ ἐπέχειν reducerem, niſi prudens Scyllas atque Charybdes ſtudio fugerem. Omnia hæc intricatiſſima penſiculatius ad examen revocent Linguarum Orientalium Anteſignani,

- - - - *non omnia verti*
Poſſunt, & propria melius ſub voce notantur.

Excutiant veternum altioris cathedræ Præſules, ut capita calceata, myobarbaque menta majori apparatu ad Philologica ſe componant. Plura de auctoritate linguæ Hebrææ cognoſces ex libro ejuſdem I. Voſſii *de Vaticiniis inter Gentes de Chriſto*, Oxoniæ ſub prælo ſudante. proculdubio & Varronis Photiique hic genuinus heres, hujus ætatis κεμπικωτάτος celeberrimus, à Magnæ Britanniæ Rege lautis honoratus ſtipendiis (curent ingrati buccones ne exulantes Muſas undequavorſum commigraturas invitent congiariis ſuis Liberaliſſimi Caroli, Ludovici, Coſmi, & magni Archipalatini Atlantis Atlantes, pariter ac Ferdinandi, aliique æternitate digni Mæcenates, ſolidiſſimi elegantiorum ſtudiorum Antiſtites, omni obſequii gloria & honoris genere demerendi, & ad aras ſuſpiciendi) venuſto Oratori adſtipulaturus eſt in multis, modo Heſychii Codici nimis addicto φιλαυτία verba non præmeditata ſuggerit.

Fuit

Fuit Ilium, fuimus Troës, fuitque tectum augustum centum columnis sublime. Cum itaque saxis nominibusque mors veniat, quî tenuis charta papyracea à tineis blattisque potuit esse tuta? Librorum scrinia, Carmina docta Coci, Annales Volusii, Thomæ & Jasonis çacatæ chartæ, æque

Vermibus esca, cibus tineis, domus hospita blattis,

ac Sophoclis, Æschyli, Maronis aut Ciceronis excelsi cothurni. Nec enim rudera lapidum, quibus Lex Dei digito erat inscripta, amplius exstant. Quæ præcepta buxo à summo Nomotheta inscripta, ea nunc Spiritus Sancti stylo in cordibus γεγραμμένα sunt. Hic est D. Pauli effati genius. *Charitas nunquam excidit: sed & prophetæ evanescent, & linguæ cessabunt, & cognitio evanescet.* Ita tamen ut totus Codex sacer nunquam interiverit, dum sola hæc monumenta non mori norunt. Mosis, (quem auctorem Deuteronomii confido, omniumque Scriptorum, excepto * Jobo, antiquissimum exploratum habeo, utpote ex cujus libris om-

Jerem. 13. 2 *Corint.* 3. 1 *Cor.* 13, 8. *Exod.* 17, 14. *Deut.* 31, 9 *Iob.* 1, 7. 8. *Ios.* 8, 31. *Dan.* 13, 4. *Mal.* 4, 4.

* *Jobi Arabis, nati è Nachoris vel Esavi posteris habitantis in confinibus Chaldææ, Syriæ & Arabiæ, non longe à Damascena, ubi regio olim fuit Ausitis, Librum eorum tam exoticarum quam aliarum ἄπαξ λεγομένων schematumque Rhetoricorum longe difficillimum, è Syro vel Arabe aut Ægyptio traduxit Moses in Hebræum sermonem, ad solatium Israëliticæ gentis, cum molesta Pharaonis premeretur tunica, cujus exemplo in desertis agris Isacidum Doctor instruebat cervicosos duræ cervicis verpas. Mosen totum librum scripsisse contendunt Origenes, Methodius apud Photium, Iulianus Halicarnassæus apud Nicetam & Hieronymus Epist. ad Paulinum. Sed cum occurrant plurimi Arabismi, Syriasmi & Chaldaismi, quos*

nis Ethnicorum theologia manavit) αὐτόγραφον, quod in intimo ſacrario & ibidem in latere arcæ exteriori, una cum urna aurea virgaque Aronis, religioſe cuſtodiebatur, ita ut Pontifici Max. ſoli inſpiciendi poteſtas eſſet, nec ab Achazo, nec à Philiſtinis ex ea raptum, nec à Chaldæis Babylonem ad Nebucadnezarem delatum; in ipſo enim templo poſtea inventum ab Helcia Pontifice Maximo, non ſolum Deuteronomium ut volunt Athanaſius & Chryſoſtomus, ſed univerſus pentateuchus, aſſeverantibus Joſepho & Epiphanio; ita tamen ut à tineis blattiſque non potuerit non eſſe corroſum atque veterno veratroque ebrium. Theſei navis, etſi carina & prora & puppis novaque latera adtexta eſſent, eadem tamen manet ait JCtus. Væ tamen ei, qui μὴ aut γρὴ jota aut Hireck legi addiderit vel detraxerit. Judæi, quos Chriſtianorum hoſtes vocat Sozo-

Schotani Hiſt. Sacr. p. 57.
2 Par. 34, 14.
2 Reg. 22. & 15.
1 Sam. 5, 6.
Iſa. 8, 10.
Sozom. l. 2. c. 9. Iuſt. Dial. cum Tryph. & Euſeb. l. 4. c. 18.

Moſen ignoraſſe volunt, eum nec auctorem nec interpretem contendunt. Proculdubio ipſe Iobus ſaucius miſere inter ſacrum ſaxumque jacens, cinere & ciliicio peccata ſua expians, hujuſmodi cothurnato haud uſus fuit ſtylo; ſed alius Judæus tragœdiam à Iobo inde ſcriptam metrica oratione humanioribuſque polivit gnomis, additque (c. XXVI, 12.) *Iſraëlitarum per mare liberationem. Interpretem circa Davidis, aut Salomonis tempora vixiſſe conjiciunt. Quid ſi quis dicat Moſen quandoque legiſſe αὐτογράφον Iobi, illudque viva voce explicaſſe, quantum potuerat.* (Deuter. IV, 5. 6. Job. XXVIII, 28.) *non erraſſet. Ita tamen ut non fictitius inducatur Hercules, ſed vera exhibeatur hiſtoria* (acg. Ezech. XIV, 14. Jacob. V, 2.) *ut contra Salmaſium pariter ac Spinoſam ex Judæo Scepticum, Celſi diſcipulum, ſartam tectamque vindicavit vir κεφαλωτατος Frid. Spanhemius genuinæ Theologiæ ſolidiſſimus antiſtes.*

me-

menus, in multis auctoribus Chriſti acta eraſerunt, adulteraruntque multa, quæ ipſorum perfidiæ contraria occurrebant. Luculentum iſtud de Soſpitatore noſtro teſtimonium, Joſepho genuinum (inculcantibus Scaligero, Caſaubono, Calviſio, & S. Petito) quodque germanum ex Joſepho retulere Euſebius L. IV. *Dem. Euang.* Hieronymus *de Scriptoribus Eccleſiaſticis in Joſepho.* Iſidorus Peluſiota L. IV. Epiſt. 225. Sozomenus L. I. c. 1. Cedrenus Hiſt. comp. p. 196. ac Suidas in Ἰώσηπος, illinere auſi fuere: quod facinus recutitis nunquam exprobrarunt Patres, ita ut eorum ætate nimis tritum in omnibus M. S. coruſcans legabatur ab omnibus. * Baronius nihilominus ſuppoſitores hujus facinoris reos poſtulat atque dejerat verpas, quem Purpuratorum Eminentiſſimum merito contra Caſaubonum defendit Huctius. Audax tamen iſtud ſacrilegium defendit cum Salmaſio dedolator doloſus Tanaquillus Faber, qui recte tranſverſo calamo iſtud diluiſſe, & obelo transfixiſſe eos autumat: nimirum cum & ipſe ſpongia & litura emendet, ratus pia fraude ab Euſebio obtruſum, & ut putatitium & ſuppoſitum figmentum, Joſephi Φράσιν manifeſte reſpuens, ab omnibus poſſe dijudicari ac agnoſci. Verparum autem impoſturas agminatim proferunt Juſtinus

L. 18. c. 10. Antiquit. & L. 6, 3. & 7, 31.

**Ad Annum 34. n. 221. qui tamen & ſæpe ceſpitat notante M. Antonio de Dominis Archiepiſcop. Spalat. Faber tenebrio p. 1. Epiſt. 44. plura de Chriſto. Sueton. in Tiber. c. 31. Tertull. Apoll. c. 5. Euſeb. l. 2. c. 5. Oroſ. l. 7, 4. Origen. contra Celſum. Chryſ. hom. in Matt. 5.*

Tertull. contra Marcionem l. 3. c. 19. de habitu mulier. c. 3. Lactant. 4, 18. Suidas in voce Ἰησοῦς. Macrob. L. 1. c. 4. Saturn. Tacit. L. 5. c. 13. & L. 6. c. 2. Virgil. 4. Ecl. Sibyllina obvia.

contra Tryphonem Judæum, Tertullianus *contra Judæos*, Auguſtinus vel Anonymus *de altercatione Eccleſiæ & Synagogæ*, & Oratione *de quinque hæreſibus* nec non ad *Catechumenos*, Chryſoſtomus *orationibus quinque adverſus Judæos*, Gregorius Nyſſenus *de Trinitate contra Judæos*, Iſidorus Hiſpalenſis *contra nequitias Judæorum*, & Agobardus Epiſc. Lugdunenſis *de ſuperſtitionibus Judæorum*. Invident enim nobis verpulæ, quod lex & prophetæ interpretando ad nos pervenerint, *unde mutarunt quædam*, teſte Auguſtino, in codicibus ſuis, ut in noſtris impediretur auctoritas. Jeſu mentio in Talmude Babylonico Editionis Venetæ, eraſa in Editione Baſileenſi. Marcionitæ & plurima corripuere: Ita & Neſtoriani depravarunt non pauca teſtibus Theophilacto, Epiphanio & Theodoreto. Cum itaque Sacer Codex correctorum vafricie, emendatorumque temerario auſu, impoſtorumque ſacrilegio pariter ac actuariorum ſocordium incuria & typographorum ἀβλεψία & oſcitantia mutilus ſit, ut invictis demonſtrationibus adſtruxit Capellus, qui

Judæorum impoſturæ. *Adverſariorum argumenta refellit Doct. Huetius prop. 3. §. 12. Dem. Evang. L. 15. c. 11. C. D.*

Expulit elleboro morbum bilemque meraco,

& præcipue priora involucra totius Codicis, puta Geneſeos folia prima, prout haud temere conjicit Pater Simon, nullus dubito, quin comma illud ante memoratum alieno & non ſuo

suo loco adæquatum sit positum. Gratias agamus Deo Opt. Max. quod Spiritus Sanctus non totus recesserit à nobis, sed vigilaverit, ut ea, quæ faciunt ad convincendos hæreticos, nostramque salutem obtinendam, sarta hucusque & tecta reservaverit, festo profestoque die ea nobis colenda reliquerit.

§. XIX. Tandem subiit mirari, quid parentes omnium primi crepundiis suis fecissent, si nullus earum fuisset usus in innocentiæ integritatisque statu. Verum enim vero, sepositis Prædestinationis & liberi arbitrii arcanis, nonne potuisset Deus totum hominum genus ex terra procreasse, ut ab iis sicut Angelis tantum glorificaretur. Seraphini & Cherubini, cum humanam assumpserant naturam, etiam hisce membris præditi dicuntur, dum *pedes*, *indecoras corporis partes*, id est, pudenda & obscœna, ut apud Martialem, alis leguntur velasse, qua forma & nobis depictos exhibet Villalpandus. Potuisset & Deus concubitum immaculatum iis permisisse, ut salva mentis animique virginitate fecissent & peperissent. Nec tamen omnis scrupulus videtur sublatus, ubi legimus Evam cepisse fructum, eumque *comedisse* & *dedisse* viro. Sed quis adeo in sacris literis peregrinus hospes, qui ignorat prætextata ac nupta verba per ὑφημισμὸν exprimi. *Dare* est verbum

1 *Cor.* 12, 23. *Iesa.* 7, 20. *Es.* 6, 2. *Ezech.* 16, 25. *Mart. l.* 10. *Ep.* 81. *Genes.* 3, 6. *L.* 1. *c.* 5. *de Proph. Veter.*

bum ex intima Elephantidis cella. Vir concu-
Numer. 5, 20. bitum dicitur *dare* apud Moſen, ut apud Pau-
Rom. 9, 10. lum mulier *retinere*. Proſtibula titulis ſuis in-
ſcribebant *Hebu Kalôn!* clamabantque *date ig-*
Hoſ. 4, 18. *nominiam* apud Hoſeam: *quod pudor vetat elo-*
L. 2, 25. 49, 56. *qui* ait Chaldæus. Acutus Epigrammatum
L. 3, 89. *L.* 17, 74. ſcriptor mirifice ludit in hac voce. de Galli cu-
juſdam uxore, quæ ſolebat & mercedem & corpus *dare*. de Galla deformi, quæ ſui copi-
am *dabat*, ſed non mercedem, & de Phyllide
L. 7, 29. *L.* 9, 32. *L.* 10, 81. ſe duobus *daturam* promittente, de Cœlia Ba-
tavis Cattiſve nota, quæ inclinata quadrupes
quatuor pluresque cujuſque nationis admitte-
ret equites.

Dare *eſt viris gratificari & morigerari.*

Das Cattis, das Germanis, das Cœlia Batis,
Nec Cilicum ſpernis, Cappadocumque thoros.

Et alibi:

L. 11, 105. *Pædicare negas? dabat hoc Cornelia Graccho.*

Obſervat & hanc vocem amorum Pædagogus,

Quæ dant, quæque negant, gaudent tamen eſſe rogatæ.

C. 8. Ita apud Propertium *nox data*. Petronio *pœnas dare*. adde Ciceronis effatum de Cæſaris pudicitia in contubernio Nicomedis apud Tranquillum. Martialis memoratus,

---non ſolet illa
Accipere omnino: quid ſolet ergo? dare.

Apud

Apud Arbitrum nihilominus *dandi* verbo reſpondet *accipere. Vetui quemquam in hoc diverſorio hodie admitti, ut remedium tertianæ ſine interpellatione à vobis acciperem.* Ita *edere, comedere, devorare, manducare* de Re *Venerea* paſſim apud Latinos, quæ in unum coadunarunt Val. Acidalius, Douſa ac Gruterus. apud Hebræos & *comedere* pro adulterari. Prov. c. xx. §. 17. & c. xxx. §. 20. Ita & panis (ut hic fructus) occultus pro Venere furtiva, *Hieronym. ad comm. 10. cap. 9. Hoſeæ.* *Prov. 20, 17.*

Ut nec dent oſcula rapta ſonum.

Ut autem *frui* κατὰ χρηστικῶς de ἀφροδίτης arcanis, ita & fructus pro uteri liberis ipſaque delectationis patratione & γαργαλίζειν ſumuntur, aliaque innumera, quorum catalogum texere ſuperſedeo. Faſtidium præſtat enim omne quod ſatiat. de argumentis in aciem ordine eductis ſatis ſuperque actum judico, ita ut arbitrariis & cerebroſis ſciens parcam additamentis, *Pſal. 132, 11. & 137, 3. Thr. 2, 10. Luc. 1, 42.*

Ne te forte meæ gravis urat ſarcina chartæ.

Argumentorum veriſſimorum radios non tantum trans vela & tectoria emicare emiſſitiis bene vaſati videbunt oculis, ſed & præjudiciorum velo & faſcino dementati, vitæ curriculum non indiligenter multotieſque penſitantes obſervabunt, quo ingeniti ſceleris pruritu ma-

magis miſelli homunciones catervatim incitemur, ita ut confidam problematis noſtri cauſas, non παρεγχειρήματα nec τεχνάσματα ſine ratiocinio & fundamine à me prolata exſibilaturos, imo quotquot verum didicêre & ſentire & loqui mihi acceſſuros facile fidem habeam: naſutis cothurnatæque cathedræ Præſulibus, prout ſub acumen ſtyli veniebant, hæc promulſidaria in anticœnium ex puteo Democriti deprompſi. ſollicita nihilominus Dupondiorum obſtupidorum fæx, quos fricti ciceris & nucis & ſcrutorum emptoribus comparare ſoleo, ogganniet & concuſſam per urbem clamitabit, aliquid ex Africa monſtri: verum nec lumen cœco, nec ſermonem ſurdo, nec ſapientiam bruto propinare conſtitui. Me tantum raris & quidem Atticis juvat auribus placere & probari. Nunquam animum induxi populari auræ placere, noveram enim probroſam eſſe Majeſtatem, quæ ſe populi erroribus tuetur, noveram funeſtum dirumque multis fuiſſe populi favorem, quem fatalem ingeniorum ſcabiem nuncupare ſoleo. Amaricum fugitat & unguentum porcus: nam ſetigeris ſuibus acre venenum eſt. Plura habemus in paſceolo, reſiduaque alia in penu, verum intra privatos parietes lino pertuſa cuſtodiunt penates uſque dum laceſſitus in arenam provocor. Armenta irri-

Ex Curculione Elephantem faciunt Aſinarii nepotes, & Maſtiges, quos abire morboniam jubeo.

Non imperavi egomet mihi, Omnia aſſentari.

Imbecillia ſe lædi putant ſi tangantur.

irritare ſtultorum eſt, cum per impetum cornu feriant, & graviſſimos eſſe morſus irritatæ neceſſitatis, nec eos

Verſipellem eſſe convenit hominem pictus cui ſapit.

Curva quibus pullam ſubnectit fibula veſtem latet. Plerique mortales ad judicandum juſto pollent judicio, verum ad dilanianda aliorum ſcripta omnibus ardet animus. Non poſſum non præterire inſignem eſcitantium quorundam ſtuporem, qui Literaturam, in jure Antiquitates, Jus Publicum Politicamque, aliaque humaniora, tanquam ſtudia infra pecuniam detruſa, negligunt, in eorumque cultores atram evomunt loliginem. proh pudor! vos Meduſæ capita, quibus cerebrum Jovis, & ingenioſa Apicii gula eſt, *date alienis recreationibus veniam, ut & veſtris impetrare poſſitis.* Maxima Studioſorum pars amœnitates quærimus, his tamen magna vitæ pars elabitur male agentibus, maxima nihil agentibus, tota aliud agentibus.

§. xx. Quiſquis irretorto limet oculo mortalium vitam moreſque, obſervabit laſcivientes puellas petulanteſque pellices ab orbis primordiis uſque in hodiernum diem catervatim ſcortationibus, adulteriis inceſtis nefariiſque polluiſſe & ſacra & prophana.

Nam fuit ante Helenam Cunnus teterrima belli *Horat.*

Cau-

Cauſa.

Antequam Sephyra vagitu ſolem ſalutaſſet, ingens ſpuriorum nothorumque fuit numerus, unde Satyricus,

Juvenal. *Vetus & antiquum eſt alienum, Poſthume, lectum*
Concutere, atque ſacri genium contemnere fulcri.

Ut ferrum ad magnetem, ita ſequior molliorque ille ſexus ad virum, quaſi ad centrum, movetur: valgiter ita commovent tranſeuntes labra, ut alligata ambitu corpora hæreant in mutuo amplexu, quaſi in unum coaluiſſent. In virorum autem medullas dum labitur hic furor, illico fervore æſtuant nervi, & vivo lacte tument inguina. Cum mens eſt memor puellæ, non ros nec pruina, ſed ſemen ſolent remittere tenta ſubducti ſupercilii pondera.

Petron. *- - - - tenta modo tangere corpus*
Jam tua mellifluo membra calore fluent.

Licet glandem ructarent veteres, tamen paſſim ſemper amarunt; nullum crimen erat immeiere vulvæ & libidinem ſedare, cum hæc res ſit, *quæ nec permitti nec prohiberi poteſt*, ut ratiocinatur Plauti Querolus. Ita ut linea alba ſignare moribus illis nefas videbatur. Credit ſagaciſſimus Juvenalis Saturno regnante, ſub cujus regno

ju-

juſtitia ſummo jure vigebat & colebatur) pudicitiam in terris viſam, moratamque, *Juſtin. Lib. 43.*

- - - - - *cum frigida parvas* *Sat. 6.*
Præberet ſpelunca domos, ignemque, laremque,
Et pecus & dominos communi clauderet umbra.

verum rectius ingenioſiſſimus Poëtarum,

Vix ego Saturno quemquam regnante videbam, *L. 1. Faſter.*
Cujus non animo dulcia furta forent.

Proculdubio aurea Saturni ætate vel animo vel corpore naturæ gaudium crearunt, nam ipſe Saturnus apud Prudentium Thuſcis *adhinnivit* puellis. Hoc tamen tempore puellæ *peccare* noluerunt, ſi Tibullo Propertioque fides, quam pietatem facete *ruſticam* vocat Pelignæ gentis gloria, ingenioſiſſimus ille peccandi Ephorus Naſo. Verum cum Aſtræa (Jove nunc adulto) ſororibus Juſtitia & Pudicitia ſociata, terras reliquiſſet, cœlumque petiiſſet, jus bonumque adeo depravatum fuit, ut pæne innocentiæ nomen perierit. Obſcœna pecunia primitus quaſcunque extra legitimum grabatum commixtiones introduxit. Nitimur in vetitum, & punita primorum parentum libidine, gliſcit Veneris auctoritas. *contra Symmac.* *Prop. 2, 32.* *Tib. 1, 3.* *Ep. 4. Heroid.*

Multa pudicitiæ veteris veſtigia forſan
Aut aliqua extiterant, & ſub Jove, ſed Jove
nondum

Barbato.

Paulatim deinde ad ſuperos Aſtræa receſſit
Hac comite, atque duæ pariter fugere ſorores.

Viderunt primos argentea ſecula mœchos.

Pubi ultro obviam currunt Evæ neptes, rogantes num in uteros earum velint refugere, qui vix per tria luſtra extra eos ſolem aſpexere. Ita enim furibunda agitantur rabie, dum duplicem in patranti opere ſortiantur dulcedinem. Emiſſitiis è longinquo lubricis oculis annuunt, nictant, nutus conferunt loquaces, multa ſuperciliis, multa notis loquuntur, abduntque blanda verba digitis, melle, lepore & ſale compoſitis. medio crure tenus ſuccingentes tunicas, & pubetenus papillas & pectus denudantes, totumque marmoreum corpus veſte Coa involventes, totæ quantæque infami nequitia collutulantes, tanta geſtiunt incendia & ejuſmodi jaculantur fomites,

- - - - *quibus incendi jam frigidus ævo*
Laomedontiades & Neſtoris hernia poſſent.

Tota facies virum ſpirat, tantoque ſæpe œſtro percitæ, ut mente à ſede perturbata, maris vicem digitis ſuppleant, inſectenturque aſellos non modo bipedes, ſed & quadrupedes & cercopithecos. Quaſi in foro ludens, datatim dat ſe Ambubaja, alii adnutat, alienum tenet,

alii-

aliique pervellit pedem: quas furtivas loquacis vultus notas docet Naſo.

Verba ſuperciliis ſine voce loquentia dicam,
Verba leges digitis, verba notata mero.

Oculi libidinibus geſtientes, collum meretricio more infractum, flexæ comæ recreant Juvenum, decrepitorumque, quibus lapidoſa chiragra articulos fregerit, animos; coruſcanti rore rigantes genæ tentos reddunt aſpectores, quibus philyris pubes ut bos ad macellum perducitur, & ſtulta in barathrum omnis ſervitutis & ærumnæ trahitur multitudo.

Quiſquis amat, ſervit, ſequitur captivus amantem,
Fert domita cervice jugum.

Quibuſne denſim ſingultibus, ignitiſque ſuſpiriis, Phallos ſpirantibus, delicata graduum moderatione nunc glomerantes, mox mimice & rythmice ceventes motantes clunes, intra pectoris larem effantur gannientis Veſtalis effatum?

Felices nuptæ! moriar niſi nubere dulce eſt.

in hunc enim finem, unice loquacis vultus, oculorumque tremulorum, quaſi priapulis victitantium, aviditas collimat, ut ſponſalia de *Futuro* contrahant.

Tædia non lambit Cluviam, nec Clara Catullam.

Sed Amazonum regina Alexandri ramum cogitat, ſomniat, deſiderat. Ut proci compos fiat Mathematico, Aſtrologo aut Commageno (ſi aruſpex ſponderit amatorem) Penelope illico

- - - - frontemque manumque
Præbebit vati crebrum poppyſma roganti.

Cum itaque religioſo nuptiarum ſacramento ſe devinxerit, non contenta eſt uno: gravidam ſe (mutis animantibus, proh pudor! caſtiorem prudentiam largita fuit natura) truſandam præbet Marito, & ſi foris ſit, Drudo ſuccumbit. Non ſolum induperatrix Meſſalina Silio publice nupſit, (dotis tabellas ipſe Claudius ſignaverat,

Hippomanes, carmenque loquor, coctumque venenum)

idque legitime, Mutia Cæſari ſe ſtuprandam præbuit, Cleopatra Antonio, Clytæmneſtra Julio, Ægiſtho Agamemnonis uxor; ſed & caſtiſſima Penelope, quæ

--- potuit bis denos ſalva per annos
Vivere, tam multis fœmina digna procis.

Falleris falleris caſte amorum Triumvir. Durum eſt ſolas abſque mentula dormire fœminas. Licet videbatur Lucretia, nocte tamen blanditias Thaidis obſervavit, ut ingenuam lecti comparem decet. Si abſente aliquot annos marito potiri non liceat, amare certe licet,

cet, ideo amatorum ſollicitantium nervis divaricavit tripodem. Nec caſtior filiâ Helenâ manſit inter texendum vel retexendum, ut ab Helleſpontiaco Deo doceri poteris.

Quæ ſic caſta manes, ut jam convivia viſas,
Utque fututorum ſit tua plena domus.

Suffragatur, præter ea, quæ apud Horatium, Samium, Lycophronem & Theocriti Interpretem, Pauſanias, quæ ſigillatim notavi *Lib.* 1. *de Proſtibulis veterum.* Sed quid multis Veneris nepotem aut παλικόπατον argumentorum tumore convincere nitor? Legamus unicum noſtrum Satyrographum in acuta, polita doctiſſimaque omnium Satyrarum ſexta.

Quid quod & antiquis uxor de moribus illi
Quæritur! ô medici mediam pertundite venam.
Delicias hominis, Tarpejum limen adora
Pronus, & auratam Junonem cæde juvencam,
Si tibi contigerit capitis matrona pudici.
Paucæ adeo Cereris vittas contingere dignæ,
Quarum non timeat pater oſcula. - -
Unus Iberinæ vir ſufficit: ocyus illud
Extorquebis, ut hæc oculo contenta ſit uno.
Porticibuſne tibi monſtratur fœmina voto
Digna tuo? cuneis an habent ſpectacula totis
Quod ſecurus ames, quodque inde excerpere poßis?
Chironomon Ledam molli ſaltante Batillo

Tuccia veſicæ non imperat, Appula gannit
Sicut in amplexu ſubitum, & miſerabile longum
Attendit Thymele: -----
- - - - Hiſpulla tragœdo
Gaudet. an exſpectas, ut Quintilianus ametur?
Accipis uxorem, de qua citharœdus Echion,
Aut Glaphyrus fiat pater, Ambroſiuſque choraules.
Nobilis Euryalum mirmillonem exprimat infans.

Nævolus ad Virronem in Satyra nupta.

Sat. 9. *Metiris pretio: quod ni tibi deditus eſſem,*
Devotuſque cliens, uxor tua virgo maneret?
Scis certe quibus iſta modis, quam ſæpe rogaris,
Et quæ pollicitus, fugientem ſæpe puellam
Amplexu rapui: tabulas quoque ruperat, & jam
Signabat. tota vix hæc ego nocte redemi
Te plorante foris, teſtis mihi lectulus, & tu
Ad quem pervenit lecti ſonus, & dominæ vox.
Inſtabile, ac dirimi cœptum, & jam pene ſolutum
Conjugium in multis domibus ſervavit adulter.
Nullum ergo meritum eſt ingrate ac perfide? nullum,
Quod tibi filiolus, vel filia naſcitur ex me?
- - - - foribus ſuſpende coronas,

Jam

Jam pater es, dedimus, quod famæ opponere
poßis.
Jura parentis habes, propter me ſcriberis heres.
Legatum omne capis, nec non & dulce cadu-
cum.
Nupta Senatori comitata eſt Hippia Ludum. Sat. 6.
Immemor illa domus & conjugis, atque ſororis,
Nil patriæ indulſit: plorante ſque improba na-
tos,
Utque magis ſtupeas ludos, Paridemque re-
liquit.
Sed quanquam in magnis opibus, plumaque
paterna,
Et ſegmentatis dormißet parvula cunis,
Contempſit pelagus.
Si jubeat conjux, durum eſt conſcendere navim,
Tunc ſentina gravis, tunc ſummus vertitur aër:
Quæ mœchum ſequitur, ſtomacho valet, illa
maritum
Convomit, hæc inter nautas & prandet, & errat
Per puppim, & duros gaudet tractare rudentes.
Qua tamen exarſit forma? qua capta juven-
ta eſt
Hippia? quid vidit propter quod Ludia dici
Suſtinuit? nam Sergiolus jam radere guttur
Cœperat, & ſecto requiem ſperare lacerto.
Præterea multa in faciem deformia, ſicut
Attritus galea, mediiſque in naribus ingens

Gibbus, & acre malum ſemper ſtillantis ocelli:
Sed gladiator erat: facit hoc illos Hyacinthos,
Hoc pueris, patriæque, hoc prætulit illa ſorori,
Atque viro: ferrum eſt, quod amant.
Quid privata domus, quid fecerit Hippia curas?
Reſpice rivales divorum: Claudius audi
Quæ tulerit, dormire virum cum ſenſerat uxor,
Auſa Palatino tegetem præferre cubili,
Sumere nocturnos meretrix auguſta cucullos
Linquebat, comite ancilla non amplius una:
Et nigrum flavo crinem abſcondente galero,
Intravit calidum veteri centone lupanar,
Et cellam vacuam, atque ſuam. tunc nuda papillis
Conſtitit auratis, titulum mentita Lyciſcæ,
Oſtenditq; tuum generoſe Britannice ventrem.
Excepit blanda intrantes, atque æra popoſcit,
Mox lenone ſuas jam dimittente puellas,
Triſtis abit: ſed quod potuit, tamẽ ultima cellam
Clauſit, adhuc ardens rigidæ tentigine vulvæ,
Et laſſata viris nondum ſatiata receſſit:
Obſcuriſque genis turpis, fumoque lucernæ
Fœda Lupanaris tulit ad pulvinar odorem.
Concumbunt Græcè, non eſt hic ſermo pudicus
In vetula, quoties laſcivum intervenit illud
Ζωὴ καὶ ψυχὴ, modo ſub lodice relictis
Uteris in turba.

Mart. L. 1. 34. L. 3, 92. 10, 39, 67. 12. & Priap. 57. addeſis in Lucem

Galla luxurioſiſſima anus tota ſua dote rede-

me-

merat Philerum ſervum, ut ab eo ſarriretur, patiebaturque interim tres filios ex defuncto marito ſuſceptos fame perire. *Horat. l. 3. Od. 13. & Ariſtoph. in Plut.*

Balnea nocte ſubit: conchas, & caſtra moveri
Nocte jubet, magno gaudet ſudare tumultu.
Cum laſſata gravi ceciderunt brachia maſſa,
Callidus & criſtæ digitos impreſſit aliptes,
Ac ſummum dominæ femur exclamare coëgit,
(Convivæ miſeri interea ſomnoque fameque
Urgentur) tandem illa venit rubicundula, totum
Oenophorum ſitiens.
Eſt operæ pretium penitus cognoſcere toto
Quid faciant, agitentque die: ſi nocte maritus
Adverſus jacuit, periit libraria, ponunt
Coſmetæ tunicas, tarde veniſſe Liburnus
Dicitur, & pœnas alieni pendere ſomni
Cogitur.
Componit crinem laceratis ipſa capillis,
Nuda humeros Pſecas infelix, nudiſque mamillis.
Altior hic quare cincinnus?
Cenſebunt, tanquam famæ diſcrimen agatur,
Aut animæ: tanti eſt quærendi cura decoris.
Nulla viri cura interea, nec mentio fiet
Damnorum: vivit tanquam vicina marito,
Hoc ſolo propior, quod amicos conjugis odit,
Et ſervos: gravis eſt rationibus.

Sed jacet aurato vix ulla puerpera lecto,
Tantum artes hujus, tantum medicamina poſſunt,
Quæ ſteriles facit, atque homines in ventre necandos
Conducit: gaude infelix, atque ipſe bibendum
Porrige quicquid erit: nam ſi diſtendere vellet,
Et vexare uterum pueris ſalientibus, eſſes
Æthiopis fortaſſe pater: mox decolor hæres
Impleret tabulas, nunquam tibi mane videndus.
Hic magicos affert cantus, hic Theſſala vendit
Philtra, quibus valeant mentem vexare mariti,
Et ſolea pulſare nates. quod deſipis, inde eſt,
Inde animi caligo, & magna oblivio rerum,
Quas modo geſſiſti: tamen hoc tolerabile, ſi non
Et furere incipias, ut avunculus ille Neronis,
Cui totam tremuli frontem Cæſonia pulli
Infudit: quæ non faciet, quod principis uxor?
Nos utinam vani: ſed clamat Pontia, feci,
Confiteor, pueriſque meis aconita paravi,
Quæ deprenſa patent, facinus tamen ipſa peregi.
Illam ego non tulerim, quæ computat, & ſcelus ingens
Sana facit, ſpectant ſubeuntem fata mariti
Alceſtim, & ſimilis ſi permutatio detur,
Morte viri cupiunt animam ſervare catellæ.

At nunc res agitur tenui pulmone rubeta:
Occurrit matrona potens, quæ molle Calenum
Porrectura viro miſcet ſitiente rubetam:
Inſtituitque rudes melior Locuſta propinquas
Per famam, & populum nigros efferre maritos.

§. XXI. Cuncti denique Adami inconſtantia victi, ejuſque œſtro evigorati, talem anſerem quærimus invidi. Nec enim amor in Evæ neptes ſuum furorem effudit omnem, ſed & ipſæ illecebris ſuis totum virorum cœtum cepêre & præcipitem dedêre. Quis inficias iret ſe potius Libitinæ Veneris victimam quam Almæ Matris nepotem fieri? Antiſtes cum à pulcherrima blandaque moneretur agonizante puella, ut animulæ ejus ſacris in votis memor eſſet, mi domicella, languens effatur, ſatius mihi votis cœlum fatigabo, ne unquam tuæ reminiſci ſinat cordium Scrutator.

Nam fugitare decet ſimulchra & pabula amoris.

Auguſtinus equidem pro pudicitia preces inſtituebat, ita tamen ut eam magis ſatiatam, quam exſtinctam cuperet. Confeſſores & Martyres, qui tormenta vicerant, hac libidine tamen victos literarum monumentis docent Cuſpinianus, & Venerabilis Beda. De amoribus Cypriani adhuc ethnici, & Juſtinæ Chriſtianæ legito Nicephorum. Rem memorabilem

lem trium ſacrificulorum, in nomine Dæmonis libidinantium & à Cacodæmone ſuffocatorum, ſuggerit Delrio. Æneas Sylvius ex hoſpita ſua Elizabetha Britanna infantem tollens patrique ſuo mittens, ſic ſcribit: *Numquid tibi jucundum erit, cum parvulus pendebit ex collo Æneas? certe nec lapideum nec ferreum genuiſti filium, cum eſſes tu carneus. Scis qualis tu gallus fueris. At nec ego caſtratus ſum, neque ex frigidorum numero: nec ſum hypocrita, ut videri bonus quam eſſe velim. Fateor ingenue meum erratum, quia nec ſanctior ſum Davide, nec Salomone ſapientior. Antiquum & vetus eſt hoc facinus, nec ſcio quis hoc creavit.* Merito itaque Juſtinianus, nihil amoris furore vehementius eſſe, quem retinere perfectæ philoſophiæ eſſe, pronunciat. Hinc & præcepit, ut monaſtici in communi cœnobio, non in cellulis, ſed in uno conclavi degant; quiſque & in ſua ſtratura dormiat, idque accenſis luminibus, & quibuſdam vigiliis ambulantibus, ut teſtes ſint alterutrius caſtitatis & honeſtatis. Hæc omnia ut maſtrupationis & pædicationis, irrumationis & fellationis tolleretur occaſio.

Disque. Mag.

Nov. 78, 4.

Noc. 5, 3. & 123, 36.

133, 1.

Naſo fin. L. 1. artis.

Nil, niſi turpe juvat: curæ ſua cuique voluptas,
Hæc quoque ab alterius grata dolore venit.
Heu facinus, non eſt hoſtis metuendus amanti.
Quos credis fidos, effuge, tutus eris.

Cog-

Cognatum, fratremque cave, carumque ſodalem:
Præbebit veros hæc tibi turba metus.

Ubique Pontici, Chorœbi, Gordiani, Cupiennii, Proculi, Gillones, Criſpini, Auſidii, Criſpuli ac Urſidii, ſtrenui drudi, ac prætextati adulteri togatique drauci,

Quos toties texit perituri ciſta Latini.

Omnes, quibus teſticuli necdum bilibres, & necdum ſeſquipedalis muto, mulierem quærunt & ambiunt, ita ut & cuncti mihi Satyrion bibiſſe & Diomedeæ neceſſitati ſuccubuiſſe videantur. Catullus pupulum puellam ejus truſantem ἐν ἔργῳ deprehendens, teneræ ætatulæ ſimplicitatem favore proſecutus eſt. Robuſti ac validi, qui belluam ferro domarant, quique raro diſtrictos vibranteſque gladios cruore vacuos, vaginis reddiderant, à virginibus victi ſunt.

Lænam non potuit, potuit ſuperare Leænam,
Quam fera non potuit vincere, vicit hera.

Hercules monſtrorum domitor, Omphalæ ſuccubuit, dum Martem in Venerem, robur in mollitiem, laborem in luxum commutarat venefica, illumque muliebri ſtola indutum ante genua ejus penſa texere coëgerat. Tibullus centies quovis ſacramento juraverat ſe nunquam ad amicam rediturum, *Cum bene juravi, pes tamen ipſe redit.* Sic viſum eſt Veneri, cui pla-

Lact. l. 1. c. 9.

l. 2. El. ult.

placet impares animos & naturas ſævo cum joco ſub juga ahenea mittere. Fatalem hanc ſcabiem ultro noctes dieſque per tenta cubilia tectaque ſubando perrumpentes venantur. Purpuratus Pater, qui cum obſequii & ſalutis Sirene tortus, tumente vena optatos ſumpſerat amplexus, rogatuſque peracta Venere à virgine Canonizata, quare manantes lachrymas pollice exprimeret? Mi blanda tenellulaque animula, inquit, non ob peccati reatum tot ſalſas fundo guttulas, verum innocentiæ meæ pertæſus, me Gallum facile efficerem, quod viduas noctes hucuſque tranſegerim, neque celerius rem ingenioſam dulcemque amaritiem adortus fuerim: mox ſuſpiria ex intimo pectoris receſſu depromens, rancidulo que gutture amariſſimum ſtimulum in querelam ſuaviſſimam eliquans, exclamavit,

Fœlix quem Veneris certamina mutua perdunt,
Dii faciant!

Unicuique enim coëundi ſtimulum, toto corpore æquabiliter fuſum, eſſe inditum, jam modo dictum & probatum, ita tamen ut præcipue innata hæc libido exſtimulet illos, quibus ſacra connubia interdicta ſunt: illos deſigno, qui candido linteamine obtentu Religionis polluere ſolent, de quibus ſigillatim totus liber primus *de Proſtibulis veterum.* Nec vulgivaga

Facinus majoris abollæ.

Ve-

Venere contenti ſunt ii, quibus ea permittitur. Extra naturæ ſepta enim luctantur dementes arrigere. Ammon agrotabat præ amore in Thamar ſororem uterinam. Antiochus, Seleuci filius, ex amore novercæ Stratonices ſonticum morbum ſibi conſcivit, quem facile detexit Eraſiſtratus. Ita mutantur ex amore homines, ita miſeræ libidinis pallor in facie ſedet, ut non cognoſcas eoſdem eſſe. Quid fecerit Criſpinus,

- - - - *cum quo nuper vittata jacebat*
Sanguine adhuc vivo terram ſubitura ſacerdos,

apud Juvenalem invenies.

Caligula ac Commodus cum omnibus ſororibus ſtupri conſuetudinem habuere; Claudius, occiſa Maſſalina Agrippinam fratris filiam matrimonio ſibi devinxit. Agrippinam amore retinendæ potentiæ eouſque provectam, refert Tacitus, ut medio diei, poſtquam Neronem vino dapibuſque oneraſſet, crebro ſe filio ſtuprandum propinaret. Seneca per Acten libertam interrupit nefarium hoc propoſitum. Aurelius nihilominus Neronem matrem ſtupro contaminaſſe auctor eſt. Sic Tranquillus, *Matris concubitum appetiſſe, & ab obtrectatoribus ejus, ne ferox & impotens mulier & hoc genere gratiæ prævaleret, deterritum nemo dubitavit. Olim etiam quoties lectica cum matre veheretur, libidinatuis inceſte, ac*

ma-

maculis veſtis proditum affirmant. Domitianus fratris filiam adhuc virginem & alii collatam, ipſe ultro corrupit, & quidem vivo tum Tito: mox patre ac viro orbatam ardentiſſime palamque dilexit: ut etiam cauſa mortis exſtiterit, coactæ conceptum à ſe abigere.

Cum tot abortivis fœcundam Julia vulvam
Solveret & patruo ſimiles effunderet offas.

Ægyptii aliæque efferatæ gentes cuncta miſcebant, ut malus popa jura culinæ, quarum exempla plurima congeſſi in adverſariis quæ tædii vitandi cauſa prætereo. Niſi unicum illud infandum & impium addam; quod Perſæ eum demum pro Sacerdote venerentur qui ex matre & filio, vel fratre & ſorore fuerit natus, dictus Magus.

- - - - jacuere ſorores
Lucan. *In fratrum thalamis ſacrataque pignora matrum.*

Quot bella! quantaque prælia! quantæque ſtrages! ut tetra unius libido ſopiretur! Paris Helenæ, Menelai uxoris, blanditiis captus, in Græciam petit, rapitque hoſpitis ſui comparem. Græci tantam ob contumeliam Trojanis decennale inferunt bellum, tandemque dolis occupant Græculi urbem, & uxorem recipit curruca.

Digna

Digna quidem facies, pro qua vel obiret Achilles
Vel Priamus, belli cauſſa probanda fuit.

Chorœbus, qui forte Trojam veniſſet inſano Caſſandræ (quæ detexerat inſidias equi Trojani, ſed cum ei fidem non habuiſſent, capta etiam cum cæteris abducitur) amore percitus, à Peneleo confoditur. Non ſolum ob connubiorum difficultatem, ut Plutarchus & Florus rentur, ſed & ſcabiei veteris ſatiandæ ergo, ut ſagaciter animadvertunt Tertullianus & Minutius, virgines doli ignaras rapuere Quirites: ſic cum Sabinis in acie conflixere Romæ conditores, & dum ſinguli pugnant, univerſi vincuntur. Tantæ molis erat ex una puella Romanam gentem condere! Ob Lucretiæ, Collatini conjugis, matronæ caſtiſſimæ violens ſtuprum à Sexto Superbi Tarquinii filio illatum, *Regifugium* faſtis inſcripſere, Tarquinium & Sextum exilio proſcripſêre Tribuni. Perſeus cetum monſtroſum occidit, ut Andromedâ potiretur.

Andromede monſtris fuerat devota marinis,
Hæc eadem Perſei nobilis uxor erat.

Denique eo procedit hæc Erynnis, ut moderatos effrenet, prudentiſſimos ad inſaniam redigat.

Sirenum voces & Circes pocula noſti.

Marcus Antonius adeo furibunda rabie erga

Cleopatram decus ſuum proſtituit, ut ſe nudum inter Lupercos exhibuerit, unamque Cleopatram & ſpiraret & loqueretur. Sic in drudum hunc invehitur Marcus Tullius: O *præclaram illam eloquentiam, cum ès nudus concionatus. quid hoc turpius? ita eras Lupercus, ut te eſſe Conſulem meminiſſe deberes.* Lucius Vitellius libertinæ cujuſdam amore uſque adeo fuit irretitus, ut ſcorti viliſſimi ſaliva, cum melle illita, gutturi gaudium crearit. De poculis amatoriis & philtris, nolo actum agere. Nec devotarum Veſtæ virginum chorum, nec caſtas Muſarum ſedes intactas reliquit Diomedæa hæc Siren.

Philip. 2.

In Veneris agro Pallas ſibi vindicat uſum.

Titillatio enim hæc, quam *ſenſum ſextum* vocat J.C. Vaninus, ſtudioſos vexat, quia calidiſſimi ſunt & humidiſſimi. Armata Venus ad Palladem apud Auſonium:

Dialog. 48.

- - - Quid me galeata laceſſis?
Vincere ſi poſſum nuda, quid arma gerens?
- - - Armatam tu me, temeraria, temnis,
Quæ quo te vici tempore nuda fui?

Schola otii diverſorium foret, niſi aleatorium Forum & Veneris campus ei vicinus eſſet. Pubetenus Stoici, infra Cotytti cuncta inguine lacerant, dumque Cereri Bacchoque vacant, fœda ingluvie Venerem in prælia trudunt, non Ma-

Masurî rubricam, non Sabini dissertationes, non Gaji interpretationes, sed Aretini, Ferrante Pallavicino, Aloisiæ Sigeæ Sotadica, Cassæ Cinædica, aliaque Gallica pervolventes Fescennina, assidui Baptæ Cotyttum lassant. Sacramentum toti dicunt Suburræ, dum per compita & trivia anxia disquirunt disceptatione, qui & à qua gonorrhœam, buboneſque contraxerint. Sotades periclitatur capite. Venus perdat veneficam natium, jactura expiandam. Agedum lapidibus lupanar obruamus, nuda è lecto desiliat bestia. & sic vita truditur, & obrepit non intellecta senectus. Suffarcinati cum libris, conferunt inter se sermones, tanquam drapetæ, mox in oenopolio caldum bibunt, domumque tam sani revertuntur ac si imbrem in cribro gerant.

Si quis Aristotelem similem, vel Pittacon emit,
Tum jubet archetypos pluteum servare Cleanthes.

O seculum insipiens & inficetum! Omnium horarum homines, qui nec veteris pocula Massici, nec partem solida demere de die spernunt, pransi & saturi jacent supini, pertunduntque tunicamque palliumque, donec re patris oblimata, beataque aviæ vesica dilapidata,

- - - - vertigine tectum
Ambulet, & geminis exsurgant mensa lucernis.

Nocturnis undique procellis agitatos induperatores, qui noſcunt obſervantque noctes Neronis jam medias, non videt Pallas, ſed recipit lare ſuo Venus: & in turpi otio negotioſi incidunt in negotia peſſima, dumque deſidioſe ætatem agunt, libidini vacant pereuntque luſtris.

NAEVIA *ſex cyathis, ſeptem* Juſtina *bibatur.* Nam niſi damnoſe bibant, palpitent ac futuant, putarent ſe inultos morituros. Nunc Satyriaſi nunc Priapiſmo agitati, inter pocula quærunt ſaturi, quid Theodoræ Pandectæ narrent: magis ſolliciti num Juſtinianus curruca an legiſlator fuerit? Theodora num Florali tuba, an Helleſpontiaco digna Deo? ſcortum exoletum an cythariſtria? Cum autem ipſa multarum legum ferendarum Suaſrix fuerit (ut Senatori haud turpe foret cythariſtriam ducere; nimirum cum ipſa coram populo generoſæ ſobolis ventrem oſtentaret ſæpius) eapropter facile intra triduum ſe Juriſconſultos profiterentur, ſi ejus pulvinar tribunal, umbilicus pulpitum, criſtaque tripus foret: tum intra divaricata vivi corporis folia, ocello patranti reperirent Titulum D. *de ventre inſpiciendo*, paragraphumque *§ ſupra reginam*, luſtrarentque maceratis fracti ocellis, num in antro illo quinque eſſent receptacula? ut

vult

vult Juriſconſultus: ſaltem infernum & purgatorium in fine tremens admiraretur viſus acies. Nec enim quæſtiones de Familia erciſcunda, actionibus, ſtipulationibus, pactis aut tranſactionibus,

Nunquid nos agimus cauſas? civilia jura
Novimus?

ſed de Concubinatu, Pellicatu, Polygamia, Adulterio meretriciaque diſciplina movent ſermones. Ita dum nihil agunt, male agere diſcunt, & longa otia amant culpam, culpa Venerem nutrit, quæ niſi aſſidua lectione tollas, non contemptæ jacebunt Cupidinis faces.

- - - - Et ni *Horat. L. 1. Ep. 2.*
Poſcas ante diem librum, cum lumine, ſi non
Intendas animum ſtudiis, & rebus honeſtis,
Invidia vel amore vigil torquebere.

Gloriari otio iners ambitio eſt. deſuetudo pigritiam, pigritia veternum parit, adeoque tolle otia, aſſiduoque auctores Claſſicos, Corpus Juris, Grotiumque *de Jure Belli & Pacis* pervolvito. nam *vita ſine literis mors eſt.* Nulli turpius occupati ſunt, quam qui libidini vacant. Maxima Studioſorum pars, aurigandi ſtudio detinentur, & Sybaritarum cacoëthe dementati bona dant præſepibus, majoribuſque impenſis, Megarenſium more, equos caneſque ſuos erudiri cupiunt, quam ſemet.

Juvenal. *- - - - - dum pervolat axe citato*
Flaminiam: puer Antomedon nam lora tenebat,
Ipſe lacernatæ cum ſe jactaret amicæ.

Rotatiles inter cataſtropharum gyros duplicatos in ſphæriſterio, interque aleatoriarum vocum competitiones torpeſcentes à crepera luce ad concubiam noctem videbis, intra pulpita Academiæ autem argumentantes in *Celarent* audies. Combibonum collegia, crepitantium fiſtularum clangores, lyræque ſtrepitus anteferunt exercitiis Academicis, interimque de fungino genere per omnes caſus indeclinabiles creantur Bottores: O tempora! ô mores! Senatus Hardervicenſis hoc intelligit. Multi enim intereſt,

Qui fuit hic aſinus, non fiet illic equus.

Colchis an Aſſyriis, Thebis promotus an Argis.
O Medici! mediam capitis pertundite venam!

Cantant, ſaltant, ludunt, jubam quaſſant ſimulatam, quaſi equi acti de præſepibus, eaque omnia ut teneræ Cypridis aræ litare poſſint.

Gloriari otio iners ambitio eſt.

Quo Venus Cupidoque imperat ſuadetque Amor;
Si media nox eſt, ſive eſt prima veſpera,
Si ſtatus conditus cum hoſte intercedit dies,
Tamen eſt eundum quo imperant ingratiis.

Scortillorum blanditiis irretiti, præter propter vi-

vitam vivunt, nec domi nec militiæ ſunt, horum cogitationes intra muros, domos & templa graſſantur, ſubando cubilia tectaque perrumpunt, idque ut pene ſoluto indomitam rabiem ſedare valeant.

Cedit amore rebus, res age tutus eris.

Sentit amans ſua damna ferens, tamen hæret in illis,
Materiam culpæ perſequiturque ſuæ.

Diem noctis expectatione perdunt, noctem lucis metu, præſentia odio proſequuntur, ventura cupiunt, præterita celebrant, petita relinquunt, relicta repetunt, alternæ inter cupiditatem & pœnitentiam vices ſunt. Anima cum magis ſit ubi amat, quam ubi animat, adeoque à ſe ipſo recte diſcedere & in alieno corpore degere, diceres. Eunt huc, hinc illuc, & cum illuc ventum eſt, ire illinc lubet. Si domi ſunt, foris eſt animus, ſin foris, animus domi eſt. Scorta onerantur phaleris, dephaleranturque equi; nam cum Dionyſia ſunt, confluunt ad Mimos & Sanniones, lymphatos denique & cerritos. Inſaniam Circi, impudentiam theatri, acrocitatem arenæ, Xyſti vanitatem contemplantur. Lenocinante ad publicæ auctoritatis vitia malo, Marentius exſurgit, qui impudicitiam confeſſis ignoſcit, dum nullus tum caſte vivere poſſit, ubi in Cererem, Bacchum, Veneremque

omnis ruit turba, cunctæque coëunt, & fremitum ſequuntur.

Ovid. *Numina vulgares Veneris celebrate puellæ:*
Multaque profeſſarum quæſtibus apta Venus.
Poſcite thure dato formam populique favorem,
Poſcite blanditias, dignaque verba joco.

Diverſoriorum pernities, macellique barathra ubi animam debent, vorſuramque ſolvunt, ad ſtudia, quaſi æris alieni emplaſtra, ſe conferunt, mox receptis cambiis

Audentes Forſque Venuſque juvat.

Tum omnes ferias, præter eſuriales, obſervant, quæque puella facit iis ingenium. ex feſta in recentem ſubinde tranſultant deſultorii equam. (vos D. Studioſi, ipſimet *æqui* eſtote judices) Eja! euge! beate!

Una contentum pudeat me vivere amica:
Hoc ſi crimen erit, crimen amoris erit!

Quidam ſtata die Dominico comitia adeunt, ut domicellas vel earum coſmetas ſubagitare poſſint. Pediſſequæ, famulo atque catello placent, ut domicellæ commodum nacti, ſocio motu ſuper hanc illamve ſecure palpitent:

Uſque adeo cupide Veneris compagibus hærent.

Nuper in antepotiis cujuſdam ſponſæ mirifica plus ſatis nectaris guſtatione initiatis, cœpit unus candelam exſtinguere, quam cum nympha

pha humo tollere vellet, clamitavit nebulo, en recipe, hic eſt, prolatumque peculium porrexit avidæ: Hæc non perterrita, ſed cava manu ſollicitans interpretem gannitu rancidulo quirritavit:

Felix quæ ſtrenuum vexabit ſponſa maritum,
Et quæ te faciet prima puella virum.

Sed quis pudor, aut metus, aut legum reverentia! Sub mantili Religionis (cujus obtutu apud omnes gentes, etiam Judæos ut ex hiſtoria Aronis, filiorumque Heli [nec enim loquor de ipſo cultu, qui execrandis ſceleribus polluebatur, ut in Baalpehor Aſtartæ, & Tammuts fieri ſolitum] & Naſone bene naſutis conſtat.

Nec te prætereat Veneri ploratus Adonis
Cultaque Judæo ſeptima ſacra Syro.

Ita etiamnum apud quaſcunque ſectas, nihil unquam vulgarius & impudicis deſtinationibus vellicandis tutius, quam fucata religio, qua quotidianæ nunc & extergentur noxæ) venantur non in montibus & ſpeluncis, ſed in templo puellas, ubi Venerem vagari & Charites miniſtrare, & procaci vultu ridere Cupidinem, diceres. Dira ambitioſæ famis urigine agitati, per cancellos baſia jactant, tranſeuntium virginum pedes diligenter & lente, Theoranio mercatorum mangonum more,

conſiderant, manum in obſcœnum modum formatam porrigunt Nymphis, offerunt notantque maturas, earumque latus digitis vellunt, pedemque pede tangunt. Cum eorum caro mellifluo calore & rore fluit, tum cum Amorum pædagogo opem implorant ſaucii:

Tunc ego te cupiam dominæ tetigiſſe papillas,
Et lævam tunicis inſeruiſſe manum.

Hæc omnia nec parcos Dei cultores & infrequentes latere poſſunt. Quidam tamen uſque adeo peccato hoc originali infeſtantur, ut hieme dimiſſa concione prætextata elegidiorum lectione, obſcœniſque colloquiis, papillarumque lactentium contractatione tam valde promovent in puellis coitus appetitum, ut amaram dulcedinem in partu ſubire non recuſantes, in plateis ſtante pede & pene ſe ſubagitari ſinant, donec ventrem collatinum poplites vix ſuſtinere poſſint. Adeo in publicum miſta petulantia, & in omnium pectora invaſit hæc libido, ut innocentia non rara, ſed nulla eſſe videatur, ita ſcelus ubique contextum. Nulla ætas vacat à culpa.

Propert. L. 2. El. 30. *Quo fugis ah demens? nulla eſt fuga, tu licet*
Ad Tanaim fugias, uſque ſequetur amor.

Suet. c. 52. Cæſar Æthiopia tenus perſecutus Cleopatram, imo ad Ægyptum penetraſſet, niſi exercitus ſe-

sequi recusasset: Ipsa autem Regina, sequenti anno, post bellum Alexandrinum à Cæsare confectum, Romam venit, asseverante Dione, & suffragantibus Hieronymo & Eusebio. Nunquam non sanctus ille puer, insidet liberis mortalium collis, nusquam bene possunt quiescere, cum pacati videntur, tum jactantur, cruciantur, adeo ut, qui sint aut ubi commorentur, ipsi nesciant. Ut visu urit virgo, ita & juvenis primo libidinis motu incenditur. Dies noctesque illum amat, illum exspectat, illum desiderat, illum somniat Gaditana. Puer lævis illam cogitat, illam sperat, illâ se oblectat, cum illâ totus est. L. 43. Olym. 184.

Qui amant ipsi sibi somnia fingunt.

Et quia nulla venit: Tu mihi somne veni.

Sappho Phaonem in somniis osculatur, Dido Æneam noctu amplectitur. Arethusa ad Lycotam:

At mihi quum noctes induxit vesper amaras,
Si qua relicta jacent, osculor arma tua. Propert. 4. 3.

Verum nec faciles molleſque sunt somni, sed nox annua tentis esse solet, dum nec placidam quietem membris dat cura. Nullo dolore læsi, gemitus blatrant, pulvinumque interim labiis terunt. Clitiphon apud Achillem: *Dolori, ô Clinia, par esse nequeo: amor enim suum in me furorem effudit omnem, nullumque somno locum om-*

omnino mihi relinquit. Cum tamen amor plus fellis quem mellis habeat, amarumque ad ſatietatem oggerat, nihilominus non ſecuras voluptates, jucundoſque metus, dulcemque amaritiem tam ſubeunt perdite ut lubrico pityſmate animam agere non recuſent. Libido avidum frangulavit, abſtinentem ſeminis copia ſuffocavit, illum palpitantem hernia decipiunt, hunc Veneri vota reddentem lumborum ruina ſepelit: Illam equo lapſam properantes gannitus ſuffocant: adeo ut omnes Satyricon bibiſſe videamus, & ſi bene calculum ponamus, ubique naufragium eſt. Rabelais intra puellæ brachia indamnatum ſpiritum fatis impendit. Politianus adeo pronus ad libidinem circumfertur, ut tento mutone animam egerit. Martialis ad Juvenalem ſcribit, ſe non aliter vivere, nec perire velle. & Petronius,

Lib. 12. 28.

Sic erimus cuncti poſtquam nos auferet Orcus,
Ergo vivamus, dum licet eſſe bene.

Una felicitas eſt bonæ vitæ, ait Seneca, *Facere eſſe, bibere & frui patrimonio.* Sicut Canius Julius apud Senecam, cum ad necem perduceretur, adeo latrunculis addictus erat, ut Centurioni dixerit, *vide ſodes ne poſt mortem mentiatur ſe viciſſe, nam ego uno eum antecedo*, ſic demum percuſſori cervicem intrepide præbuit: Ita multi, cum inexorabili fatorum neceſſitati

Epiſt. 123.

ſuc-

ſuccumberent, non potuere animam morti mancipare, antequam ultimum Veneri votum ſolviſſent. ad amicam Naſo,

Non ego, ſi medius Polluce & Caſtore ponar,
In cæli ſine te parte fuiſſe velim.

Perpende Triumvirorum Veneris Sacerdotum & Martyrum vota. Catullus ad Lesbiam:

Vivamus, mea Lesbia, atque amemus,
Rumoreſque ſenum ſeveriorum
Omnes unius æſtimemus aſſis.
Soles occidere & redire poſſunt:
Nobis, quum ſemel occidit brevis lux,
Nox eſt perpetua una dormienda.
Da mihi baſia mille &c.

Veneris nepos apud Hieronymum in Epiſt. ad Ruſt. Papæ! vivere non libet, & fornicari lubet.

Tibullus,

Interea dum fata ſinunt, jungamus amores,
Jam veniet tenebris mors adoperta caput.

Propertius,

Dum nos fata ſinunt, oculos ſatiemus amore,
Nox tibi longa venit, nec reditura dies.

Epicurea hæc adhortatio, frequens apud Epigrammatum ſcriptorem. Quibus omnibus album calculum adjicit ipſe impudicitiæ Præco:

Me duce ad hunc voti finem, me milite veni:
Ipſe eques, ipſe pedes, ſignifer ipſe fui.
Me mea diſperdat, nullo prohibente, puella,
Si ſatis una poteſt: ſi minus una, duæ.
Sufficiam: graciles non ſunt ſine viribus artus.

L. 2, 59, 90. L. 4, 54. L. 5, 21, 60. L. 7, 46, 64. L. 8, 44, 77. Ovid. L. 2. El. 10. Amor. & L. 1. El. 5. de Ponto & Petron. in Satyr.

Pon-

Pondere, non nervis, corpora noſtra carent.
Felix, quem Veneris certamina mutua perdunt!
Dî faciant, lethi cauſa ſit iſta mei!
Induat adverſis contraria pectora telis
Miles, & æternum ſanguine nomen emat.
At mihi contingat Veneris langueſcere motu.
Cum moriar, medium ſolvar & inter opus;
Atque aliquis noſtro lacrymas in funere dicat:
Conveniens vitæ mors fuit iſta ſuæ.

Quis mehercule liberrimam hanc inſaniam ac dementiam non obſtupeſcit? furorem ac phreneſin non admiratur? merito apud Theodoretum Antiſthenes *nullam dementiam flagrantiorem* eſſe, quam *amorem* dixit. Nodoſum hunc morbum nulla herba Medicorum filii tollere potuerunt, ſed ipſimet omnem nervum intendunt, ut ſibimet ſonticarum puellarum natibus opitulari poſſint. Hypochondriacis, lienoſis, melancholicis, pituitoſis, &, ſi Quartillæ Petronianæ ſit fides, etiam tertianæ febri conducit moderatus ille actus,

Valida congreſſus ſuccuſſatio prodeſt morbis.

Quem ſocio motu fœmina virque ferunt.

Multas, quarum medullis ſumma cupido inhærebat, ad ultimam tabem redegit caſta verecundia. Verinus equidem, ne ſe pollueret, mori maluit fatuus; ſed cautiores Naſo, Propertius, Proculus & Cleopatra, quibus niſi re-

repentino concubitu prudens Venus tuliſſet opem, æterna tabe enervati, Libitinæ Veneri gratæ fuiſſent victimæ. Ventris labem ac tentiginem, quibus omnes Reſpublicæ miſerrime convulſæ, laceratæ ac protritæ jacent, ipſi ſcelerum vindices, juſtitiæque ſacerdotes, ſuccendiculis magis foverunt.

Et fora conveniunt (quis credere poſſit) amori,
Flammaque in arguto ſæpe reperta foro;
Illo ſæpe loco capitur conſultus amore;
Quique aliis cavit, non cavet ipſe ſibi.
Illo ſæpe loco deſunt ſua verba diſerto:
Reſque novæ veniunt, cauſaque agenda ſua eſt.
Hunc Venus è templis, quæ ſunt confinia, ridet;
Qui modo patronus, nunc cupit eſſe cliens.

Naſo L. 1. de Arte. adde Mart. L. 5. Ep. 63.

Adeo enim cuncti cæcitate animi percuſſi ſunt, ut nec intelligant delicta, nec intellecta plangant.

Clodius accuſat mœchos, Catilina Cethegum. Creticus in Proculas & Pollineas, Labullas & Carphinias, ſtupente Senatu & mirante populo, perorat. revocant leges amaras Veneri & Marti timendas. Sed ante omnia deberent citari Julia, forſan & Scantinia. Sed quid miſer jura imploro? cum infandas libidines ita exercuerint Gentiles, Judæi ac Chriſtiani, ut eas in Dei honorem referrent, eique tanquam gratum

tum suffitum ac sacrisicium offerrent? Hinc Cotytti, Bonæ Deæ, Isidis, Adonidis aliorumque arcana perspeximus & Cypriæ Veneris abstrusa initia evulgavimus, in Libro primo *de Prostibulis Veterum.* denique horum Mystarum personatos mores,

Introrsum turpes, specioso pelle decoros

audivimus. Initiatorum orgiis, silentia parum decora, perscrutati sumus. Gnosticorum & Druidum Druyadumque commissa scelera atro carbone notavimus. Eleusiniorum Cereris, Cybelisque Megalesiorum artes callidas, & tegendis sceleribus obscuras denudavimus. Quid autem Draco ille vetus, libidinum incentor & auctor, per potestates idololatricas aliosque ministros, Priapum, Mutinum & Phallos operatus fuerit, sigillatim & ibidem prosecuti fuimus. Sacra ubi pictura, quæ alterius sexus figuram imitata est, velari jubetur, & Megalesia, & Eleusinia nec ab inguine fuisse tuta, multaque aliorum secreta traduxi, quæ mystæ vix omnes noverunt: jocum risumque feci, quod Ascyltos & Encolpius *religiosissimis jurarunt verbis, inter se periturum esse tam horribile secretum.* Nudum istum puerum, qui mira manu nobis vulgo depingitur, alatum & pharetratum Cupidinem, apud inferos ac superos summum tenere principatum designo. Libidinis nequi-

nequitiæque omnis præstigiator Gentilibus persuasit, ut τὸν Δία Βόλον κοσμόκρατορα stoliditate cruoris & seminis, monstrositate simulachrorum, & sacrificiis homicidiorum, & coronatione virilium pudendorum, & mercede stuprorum, & sectione membrorum, & abscissione genitalium, & consecratione mollium, & festis impurorum obscœnorumque ludorum, venerentur. Maximus enim Deus est amor, & ipsos etiam Deos, superos & inferos, medioxumos, magnos, minutos & patellarios, cunctasque Deas vexari Cupidine voluit. Quibus nihil aliud egit, quam ut pudor hominibus peccandi demeretur, si tales Deos credidissent. *Augustin. L. 7. c. 27. de C. D.*

Tantorum miseri cur non exempla Deorum
Mortales sequimur, cur non communia tecta
Communesque thori.

Quis enim hominum id non faceret, quæ summi Jovis faciant?

unde Lucianus & Juvenalis ubique subsannant somniorum hæc interpretamenta vitreaque fracta, aliosque qui nebulas has in pariete pingunt, explodunt.

- - - - leges revocabat amaras
- - - - Veneri Martique timendas.
Adeone senuerunt Jupiter & Mars?

Sat. 2. & 6.

Et Seneca: *Quid ergo est, quare apud Poëtas salacissimus Jupiter desierit liberos tollere? utrum*

Lactant. L. 1. c. 16.

trum sexagenarius factus est, & illi lex Papia fibulam imposuit? Hinc scortis & adulteris locum in cœlo, in fastis diem attribuêre, solemnesque ludos ac festivitates instituerunt, utque magis magisque Cacodæmonis sui genio morem gererent, ac placerent, in delubris hortisque per vias & angiportus simulachra, tento terribilique palo veneranda, collocarunt. Obscœnarum picturarum symplegmatibus, spintriis, figuris, speculis concavis, tabellis, sigillisque cubicula instruxere, ne cuiquam in opera edenda exemplar imparati schematis deesset.

Propert. 2, 6. Eurip. Hipp. 5. 1003.

Quæ manus obscœnas depinxit prima tabellas,
Et posuit casta turpia visa domo:
Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos,
Nequitiæque suæ noluit esse rudes.

Apud Arbitrum in Pinacotheca Eucolpius picturæ cujusdam contemplatione raptus, in solitudine positus, exclamat, *Ergo amor etiam Deos tangit? Hic aquila ferebat cælo sublimis Deum, illinc candidus Hylas repellebat improbam Najada:* inter quos etiam pictorum amantium vultus omnes fabulæ habebant sine æmulo complexus. Pocula, vasa, & quæcunque utensilia, gemmas, toreumata infandis Veneris figuris cælarunt. Ita ut vina ex libidine hauriantur.

Nunc

Nunc veniunt subitis lasciva numismata nimbis,
Nunc dat spectatas tessera larga feras.

Mart. L. 8, 77.

Ita in Veneris mysteriis ejusmodi nummos ab initiatis almæ matri datos refert Clemens Alexandrinus. Lasciva numismata veterum se vidisse testantur Pyrrhus Ligorius & Car. Patinus: quæ tamen exhibere vix audet eruditus nummorum Cimeliarcha, proculdubio ob Decretum Concilii in* Trullo. novi interim doctos, qui nummos omnis notæ in ejus gazophylacio se vidisse, mihi humanissime indicarunt.

Ad c. 144 Tiber. N. C. apud Tranquillum. Vide Nonnium in Goltzii Græciam Λέσβου καὶ Πεπαρηθίων.

Vidi artem veterumque manus, variisque metallis
Viva modis, labor est auri memorare figuras.

*Can. 100.

Theatra, tabulis Elephantidis, Philenidisque sigillis fuisse ornata, quis miratur? cum & ipsas nudas meretrices in iis varicasse pedes in Floralibus diximus.

Aspice quo fremitu monstratos perferat ictus
Et ride, positis scaphium cum sumitur armis.

Oscæ obscœnitatis turpitudines, impudicos corporum gestus, infanda linguæ exodia ac elegidia per plateas ingenti fremitu ejularunt. A lubricis Floralium motibus licet aversabatur morum Censor, cum vicina tamen puella stupri consuetudinem habuit. Venerem gentis

ſuæ matrem agnoverunt gentium Domitores, eique aras & fana dedicarunt: verum ne huic ſoli viderentur thura offerre, & longis pityſmatum ſyphonibus opitulari, Bacchanalia, Saturnalia & Lupercalia lege mandata, noctibus & diebus ſtrenue celebrarunt, iratos illi Deos exiſtimantes, qui ſecutus continentiæ viam deſertam & incultam, atque frondibus & virgultis intercluſam, voluptatem ſuis ſenſibus excluderet.

- - - - *Omnibus ergo*
Scorta placent, fractique enervi corpore greſſus.

Lupanaria non in Suburra, ſed & in Palatiis Principum, Deorumque delubris conceſſa & permiſſa ſunt. Deos quoſcunque nudos, Deaſque ſtercutias coluit univerſus terrarum orbis, adeo ut ſancti & prophani, ubique gentis ſuæ & famæ ſtragem ediderint, ut titillationis dulcedine frui poſſint. Quin imo tam albæ gallinæ nepotes, aliique matris togatæ, patriſque ad ſpeculum tonſi filii, quam ſtrenui Martis alumni, toga ſagoque inclyti, pudore ſcelerum & libidinum adeo indomiti exarſerunt, ut ſcelere hoc perire quam vivere maluerint. Cum itaque nulla ætas, nullum tempus, nullæ perſonæ, nullæque religiones, nec ullæ leges ſint, quas hominum libido

libido atque incontinentia non contaminent, quis ſibi non blandiri auderet, ea omnia æternitatis ſollicitos deſudare, ut blanda prole Rempublicam beare, nomen conſervare, & imaginem ſuam in nepotibus, venuſtis futuri primordiis, contemplari poſſent? Verum enim vero, cur tener ſpado duceret uxorem, & cur Eunucho nuberet Gellia, niſi Lygdus mœchus & Lectoria turpior mœcha, quam uxor haberi vellet. Ubinam tamen rem penitius inſpexeritis, non tantum ad vitium parvis magniſque civitatibus commune κοεινηιάζεσθαι, verum ad atrociorem petulantiam & ἀσελγείαν, λυδιάζειν, λεσβιάζειν, aliaque ſcelera glorioſa, quæ nullos abortus, nullos fœtus producunt, profligatos mortalium exoletos, videbitis, ubi dedecoras ac contumelioſas fœditates non abhorreri, ſed magnitudinem infamiæ à nonnullis concupiſci, atque apud prodigos noviſſimam eſſe voluptatem, marcenteis vulvas pandere & pytiſmate lubricare orbem cujuſque hyſtriculi, linguam fellatricem, irrumatum guttur, & ſexcenta (collecta enim vitia per tot ætates diu in nos redundant, ſeculo premimur gravi) in Libris modo exaſciatis, probaverim, quos cum Initiati avida fame exſpectent, tamen Aſſurii onagri, Cy-

Laurigeros multos, paucos est cernere vates.

belis alumni, & Sileni ephippia, larvæ umbratiles, nocturni lemures, cum Timone ringuntur intra orchestram, meque conviciis dilacerant, quod prætextatis (ô stipites! sunt verba *necessitatis* scapham scapham, ligonem ligonem Romana simplicitas vocare solet & debet) salaces eorum nequitias execratus fuerim dictis.

Scimus inurbanum lepido seponere dicto.

Dum æmulari ipsis haud liceat aut datum est, invident, nullique parcunt quam sibi, meque præcipue portentis mendaciorum nugis læsêre. Plures interim inveni patronos, quam Thebarum portas. Et cum homo ebriatus somno sanari soleat, nonne rabiem & phreneticum furorem æquo tollerem animo, cum maledicta oratione vulnerari vix soleam, latratusque minutorum catellorum securus exaudiam?

Hostium uxores puerique cæcos
Sentiant motus orientis Austri.

Cum pare contendere anceps est, cum superiore furiosum, cum inferiore sordidum, adeoque perferendum & obdurandum. Quicquid hisce Lucanicis dixeris (pace vestra liceat dixisse) oleum & operam perdes. Nam è carceribus dimissi cothurnata per Academiæ pulpita levi socco, tanquam canes è Nilo bibentes, cur-

Lege præfat. Menagii ad amœn. juris, cujus editio ertia de nuo

runt

runt & abeunt. Ne tamen ad Agnatos gentileſque eſſent reducendi, non tantum ad imi, ſed nullius ſubſellii bidental delabuntur Ixionis hi nepotuli: Tandem ex Stoa & Porticu, ad madidas tabernas & fumificas in culinas migrant, obſcœnaſque per vitam humili ſermone compotatiunculas frequentant, fiuntque Aulœdi, dum Citharœdi fieri non poſſunt. *in Germania typis deſcribitur.*

Veſcatur ſiliquis, fruges qui ſpernit opimas. Nulla virtute à vitiis redemti extramuranea adeunt receptacula, ut ibidem cum Ambubajis, buſtuariis, ſchœniculis, cetariis, olitoriis & diobolaribus, quibus nec cophinus, cimex, lodix, aut nudi grabati ſupereſt ſponda, ſocio motu lumbos movere poſſent. Cataclistas & coſmetas, quæ morantur, dicendo poſt paulo veniam, ſed majori pretio, ſi vir exierit, Gallis relinquunt, ne rem patris obliment, vel tentigine rupti, pereant. hi ſunt, qui me biſulca occidunt lingua. Nec enim ipſe eos pipulo defero; verum ipſimet udis labellis in ſceleribus gloriantur cum Milite glorioſo. *Neſcio tun' ex me hoc audieris an non? nepos ſum Veneris.* Et cum Proculo Pœti hi, fractis ac patrantibus oculis, prona libidine marcidis,

Alea turpis,

Turpe & adulterium mediocribus : hæc eadem illi
Omnia cum faciunt, bilares nitidique vocantur.

Dantur nihilominus præter Peribomios hos Æmilii Scauri, Encolpii & Catones, qui plebejæ Veneris vocabulis acerbas aures imbui deteſtantur, & interim eorum virtutes mero incaleſcunt, vel clanculum tota luce inter fœmineas cathedras ſegniter torpeſcunt, & in earum gratiam genua prenſant, patiuntur ſe ſoleâ rubrâ (*ſoleâ pulſare nates* vetuſtiſſima inter Fratres ſororeſque conſuetudo.

Cur tua fœmineo cæduntur pectora ſocco,
Infamique manu barbula vulſa cadit.)

objurgari, titionibuſque pingi, & longa fuligine perfricari; ſic demum ſe totos penicillo, Satyrio tincto, opprimi. Quoties in cymba à Veneris nepotulo, vel extra eam ab Helciario mentio fit de uſu formoſarum, tam vehementer excandeſcunt Socratici cinædi, ficti Scauri, trepidi Stoicidæ, fucatæ Laroniæ, aliique hypocritæ, ut ſi quis eos intueatur, diceret aliquos ex Eſſenis, interim moribus probi, obſcœne vivunt. Sed quid multis ingrata, eaque unicuique, cui emuncta tantiſper naris, nec pepo plane pro corde fuerit, nota revolvo. Ultrajectinum Sphæriſte-

sterium palmarium, Medioburgensis Abbatia, aquave Molaria, Pistrinum hoc Lugdunense, & Hagiensis Sylva, parietibus septa, furiosa Rivalium æmulatione, & libidine opum populatrice detrita, satis superque docet, arva rapinarum isiciis esse ferruminanda.

Rapenburgh. Voorhout Palmasiebaan.

Namque eadem summis pariter minimisque libido est.
Nec melior pedibus silicem quæ conterit atrum
Quam quæ longorum vehitur cervice Syrorum.

Nec enim nunc Romæ Suburram & Summœnium, Venetiarum *Caperram*, Parisiorum *la Friperie*, Londini *Lincon S'fiels* aut *Monfiels*, Antverpiæ Plateam coclheariam, Amstelodami nuptias Anabaptistarum (sciunt Veneris Martyris πολυτρύλλητον

Summœnianæ infima de gente sub dio merentes.

Itala *concubitu suavissima*, Galla *loquelis*,
Anglica, *complexu* Belgica, *sola dabit.*)

& Oenophorum Stalarium, aut hujus commatis plura, quà assiduo tramite fricti ciceris & scrutorum emptores, quique variis discursibus atrum terunt silicem, iter faciunt, in partes voco.

- - - - *Quis enim non vicus abundat*
Tristibus obscœnis.

Titulos nominaque fornicum & cellularum norint alii, quos de arena ruina dimisit. Audivimus sub viridi fronde nuper ejulantem,

Ah quoties digitis, quoties ego tecta notavi!
Signa ſupercilio pene loquente dari?

Nocturnus frater tempora adoperta Santonico velat bardocucullo, Cercopithecorumhanc penulam abhorret ſoror, ideo illa jubet ſumta Japonenſi toga juvenem properare. veſtiti ſcorti facies & ipſi placet nec diu hæret, ſed marſupium, muccinium aut manicas & baltheum, quin & Juſtinianea vel Hippocratica opera, aut manuale Paſoris

Longa veſte & curta ſcienza.

- - - - *donat Cavina Catiena*
Ut ſemel atque iterum ſuper illam palpitet.

Nocte quidem: ſed Luna videt, ſed ſidera veſtes intendunt oculos.

Quid ergo examina Juvenum & Vatum, pavens quaſi damula, extimeſcerem? Quid itaque & Ariſtarchum aut Zoilum, χειρότερον Cynulcum aut Orbilium, Vallam aut Ithyphallicum Scioppium aut Robortellum vererer? Luctentur quicquid velint dementes, modo non dementent Proceres: me conveniant, tantum abeſt, ut ſcribi contra me nolim, ut id etiam maxime optem utpote qui notitiam boni & æqui profiteor. Melius eſt à ſapiente corripi, quam ſtultorum adulatione decipi. Facilius eſt μωμεῖσθαι quam μιμεῖσθαι. Fateor & purpureum oſtrum honeſtiorem aut turpiorem quemvis facere:

Eccl. 7, 5.

Stultitiam patiuntur pes.

Et bene nummatum decorat Suadela Venuſque.

ve-

verum enim vero, plerumque Vitellii ac Caninii Galli & L. Bestiæ nanciscuntur Caligulam patronum, qui corruptis suffragiis vel ambitu evehuntur ad sublime Puteal, interque ipsa Decurionum subsellia, cum Apuleji asino, munera subeunt. O Domine libera me ab iis, qui unicum per vitam legêre codicem, iisque me subduc bubulcis judicibus, qui pede quam consilio proprio succenturiantur assessori: tum nec Momum nec Mimum, Heraclitum, aut Democritum, Argum aut Briarëum verebor, nec enim,

Multi advocati pauci electi.

Qui adeo vecors fuit, ut equum suum Consulem P. R. designaret apud Tranquillum.

Falsus honor juvat, aut mendax infamia terret.

Conscia mens recti famæ mendacia ridet.

Vos interim Initiati (ne Orestes vel Venus nostra punita supra terga finiatur) dilecti, amici ac fautores, quibus solis rationem otii mei reddere volui, (non ut decempedâ tumidum Antimachum aut Colophonium Didymum, sed lineam XXI punctis coadunatam, majoris operis de Prostibulis Veterum ὑποτύπωσιν καὶ ἀνακεφαλαίωσιν & si velitis calcem sine arena, acetabulo metimini) utpote Deliaci pallida ora uncasque execrantes manus, non læva sed æqua cogitate mente, me hæc omnia, quæ *liquere* vix dicetis, sic *arbitrari*. Nolo enim ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν.

Satius est otiosum esse quam nihil agere.

Quæ

Sic & Grotius in lib. de Jur. Bell. & Pac. in fine prole.

Quæ, Lector humanioribus orgiorum arcanis initiate, injusta, nefasta, vitiosa, dirave defixeris, ea irrita, infecta nec dicta sunto.

Nam volo, judicio stetque cadatque tuo.

Πολλάκι καὶ κήπουρος ἀνὴρ μάλα καίριον εἶπεν.

EXPLICIT.

Lucretius.

Nec mea dona tibi studio disposta fideli,
Intellecta prius quam sint, contempta relinquas.

BRITISH 10 NO 1900 MUSEUM

MAR-

MARTIALIS.

Majores majora ſonent: mihi parva locuto
Sufficit in veſtras ſæpe redire manus.
Si nimis videor, ſeraque coronide longus
Eſſe liber: legito pauca, libellus ero.
Non opus eſt nobis nimium lectore guloſo;
Hunc volo, qui fiat non ſine pene ſatur.

OPISTHOGRAPHUM

in ima cera. ERRATA, quæ

Auctore abſente & invito, irrepſere, ſic verſo ſtylo illinere & liturâ emendare poterit Benevolus Lector.

Pag. 23	imperitum.	impertitum.
24	pupillæ.	papillæ.
39	ſüa.	ipſius.
302	regnante, ſub.	regnante, (ſub.

Sed limites pro ratione æquoris papyracei figere cogor, adeoque plura, quæ addi & mutari poſſent, monere plena interdicit libri margo. Initiati orandi vel exorandi mihi, ut tralatitii reminiſcantur effati: *Omnium habere memoriam & in nullo aberrare non eſſe mortalis conſtantiæ, ſed infallibilis Divinitatis:* qui ſi ſphalmata mea, crudo ingenio protruſa, amice commonefecerint, me gratum invenient clientem: cum omnes mortales, immortalitate licet dignos, erraſſe ſciam. Homines ſumus, omneſque deceptionis guſtamus latices: minutiora itaque candidi Lectoris humanitati commiſſa ſunto. Stolidiſſimi ſyllabarum aucupes pariter ac moroſi Cuminiſectores, qui demerſos ad quodcunque rodent ungues caputque

que ſcalpent, ſciant humanum eſſe errare, audiantque acuti Hiſpani patrocinium:

Non meus eſt error, nocuit Librarius illis.

FLACCUS.

Virtus repulſæ neſciæ ſordidæ
Intaminatis fulget honoribus
Nec ſumit aut ponit ſecures
Arbitrio popularis auræ.

FINIS.

In Horto Heſperidum

Typis Adami Evæ
Terræ Filii.
1678.

BRITISH
10 NO 1900
MUSEUM